Rok V. Warszawa, dnia 31 marca 1928 r. Zeszyt 3.

PRENUMERATA wynosi: w kraju — półrocznie zł 12.— (z przesyłką zł 12,90 gr), rocznie zł 24.— (z przesyłką zł 25,80 gr); zagranicą — półrocznie zł 18.—, rocznie zł 36.—. CENA OGŁOSZEŃ na 2, 3 i 4 str. okładki 35 gr od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej. KONTO czekowe w P. K. O. Nr. 30.009. REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Elektoralna 2, III p., telef. 412-65. Godziny przyjęć: 8½ — 15.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

CZĘŚĆ II.

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY.

23.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 marca 1928 r.

o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

CZĘŚĆ I.

O patentach na wynalazki.

Rozdział I.

Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie, wygaśnięcie, umorzenie i wywłaszczenie.

Art. 1. Prawo wyłącznego korzystania z wynalazku w sposób przemysłowy i handlowy powstaje przez udzielenie patentu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa przez lat piętnaście od udzielenia patentu.

Art. 2. Do udzielania patentów powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. (1) Ważnym jest tylko patent, uzyskany na wynalazek nowy.

(2) Nie uważa się wynalazku za nowy, jeżeli w czasie zgłoszenia go w Urzędzie Patentowym był już opublikowany, albo na ziemiach, które weszły w skład Polski, stosowany lub na widok publiczny wystawiony w sposób o tyle jasny i jawny, że znawca mógł go w przemyśle stosować.

(3) Jednak uprzednia publikacja lub jawne stosowanie wynalazku nie są przeszkodą do uzyskania patentu, jeżeli nastąpiły po wystawieniu wynalazku w Polsce na publicznej wystawie, dla której przyznano tę ulgę rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, zgłoszenie zaś wynalazku nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi warunkami nie jest przeszkodą do uzyskania patentu ani samo wystawienie ani inne, po dacie wystawienia dokonane w Urzędzie Patentowym zgłoszenie.

(4) To samo odnosi się do wystaw w innych krajach, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, jeżeli prawo to zostało im przyznane na podstawie wewnętrznego ustawodawstwa danego kraju. Urząd Patentowy może żądać dowodu tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowodu daty i miejsca wystawienia w sposób, jaki określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu. Okres sześciomiesięczny (ust. 3) nie przedłuża okresu dwunastomiesięcznego, określonego w art. 10 ust. 2; jednak, jeżeli wynalazek wystawiono przed pierwotnem zgłoszeniem zagranicznem, służącem za podstawę prawa pierwszeństwa, Urząd Patentowy może przyznać prawo pierwszeństwa od daty wystawienia wynalazku.

(5) W stosunku do obywateli państw, tworzących międzynarodowy Związek ochrony własności przemysłowej, tudzież obywateli państw, nie należących wprawdzie do Związku, ale zamieszkałych lub posiadających rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na obszarze jednego z państw związkowych, uprzednia publikacja i jawne stosowanie wynalazku nie stanowią przeszkody do uzyskania patentu, jeżeli obywatelom tym służy prawo pierwszeństwa w myśl art. 10 ust. 2, a publikacja lub jawne stosowanie nastąpiło po pierwotnem zgłoszeniu.

(6) Jeżeli skutkiem zgłoszenia, dokonanego zagranicą, ogłoszono urzędowy opis patentu (druk patentowy), ogłoszenie to nie stanowi w ciągu sześciu miesięcy przeszkody do u-

dzielenia patentu zgłaszającemu wynalazek lub jego następcy prawnemu. Postanowienie to stosuje się wyłącznie do obywateli państw, które przyznają wzajemność obywatelom polskim.

Art. 4. Patent nie jest ważny o tyle, o ile ten sam wynalazek był już pierwej zgłoszony w Polsce do opatentowania lub do rejestracji jako wzór użytkowy, a zgłoszenie doprowadziło do udzielenia patentu lub zarejestrowania wzoru.

Art. 5. (1) Naukowe zasady i naukowe odkrycia nie podlegają opatentowaniu.

(2) Wyłącza się od opatentowania:

a) wynalazki, których stosowanie byłoby sprzeczne z prawem obowiązującem lub dobremi obyczajami, tudzież pomysły, które oczywiście nie nadają się do zastosowania w przemyśle;

b) środki żywności, lekarstwa i otrzymywane sposobem chemicznym wytwory; nie wyklucza to jednak opatentowania sposobów wytwarzania tych przedmiotów.

Art. 6. Moc patentu, udzielonego na pewien sposób wytwarzania, rozciąga się także na przedmioty, wytworzone bezpośrednio tym sposobem.

Art. 7. Z patentu na wynalazek, którego stosowanie wkraczałoby w zakres wynalazku lub wzoru użytkowego, zostającego pod ochroną niniejszego rozporządzenia, można korzystać tylko za zezwoleniem (licencją) właściciela wcześniejszego prawa (patent zależny). Po wygaśnięciu wcześniejszego prawa patent zależny zamienia się na niezależny.

Art. 8. (1) Kto zgłosił wynalazek lub uzyskał już patent, może dla ulepszeń lub uzupełnień zgłoszonego lub opatentowanego wynalazku uzyskać ochronę tych ulepszeń lub uzupełnień przez patent dodatkowy, który traci moc razem z patentem głównym.

(2) Jednakowoż, w razie unieważnienia, wygaśnięcia lub umorzenia patentu głównego przed upływem lat piętnastu, patent dodatkowy na wniosek właściciela będzie utrzymany jako samoistny aż do upływu lat piętnastu od daty udzielenia patentu głównego.

Art. 9. (1) Patent nie ma mocy przeciw osobom, które przed zgłoszeniem wynalazku w Urzędzie Patentowym stosowały go na ziemiach, należących obecnie do Polski, w dobrej wierze.

(2) Osobom tym służy nadal prawo korzystania z wynalazku (prawo używacza uprzedniego) w rozciągłości, w jakiej korzystały z wynalazku. Prawo to jest ściśle związane z przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek używacza, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub dokumentem prywatnym, w którym oznaczono przedsiębiorstwo, a na którym podpis właściciela patentu został uwierzytelniony sądownie lub notarjalnie.

Art. 10. (1) Pierwszeństwo patentu liczy się od chwili zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym.

(2) Kto prawidłowo wniósł podanie o udzielenie patentu lub zarejestrowanie wzoru użytkowego w jednem z państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, lub jego prawny następca, będzie korzystał— z zastrzeżeniem praw osób trzecich— z prawa pierwszeństwa owem zgłoszeniem uzasadnionego, jeżeli wniesie do Urzędu Patentowego podanie o udzielenie patentu w ciągu dwunastu miesięcy od daty pierwotnego zgłoszenia zagranicznego, t. j. najpóźniej w dniu i miesiącu, odpowiadającym dacie pierwotnego zgłoszenia, a jeżeli dzień ten jest wolny od zajęć w Urzędzie Patentowym — w najbliższym dniu czynności Urzędu.

Art. 11. (1) Patent będzie unieważniony o tyle, o ile przy udzieleniu jego brakowało warunków prawnych art. 3, 4 i 5.

(2) Posiadacz patentu nieważnego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę, zrządzoną innym osobom ze swej winy.

(3) Posiadacz patentu, nieważnego według art. 4, winien w każdym

razie wydać niesłuszne zbogacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi wcześniejszego prawa.

(4) W przypadku unieważnienia patentu w myśl art. 4 ci, którzy nabyli pod ważnym tytułem i w dobrej wierze prawa z patentu nieważnego i wykonywali je przez rok w dobrej wierze, mają prawo do dalszego ich wykonywania w rozciągłości, w jakiej je wykonywali w chwili wniesienia skargi o unieważnienie (używacze późniejsi), przyczem płacić winni właścicielowi prawa wcześniejszego odpowiednie należności licencyjne, które w braku porozumienia stron oznaczy sąd według własnego uznania. Prawa tych używaczy związane są z przedsiębiorstwem, w którem wynalazek wykonywano, i tylko razem z niem mogą być na inne osoby przeniesione. Wpisywanie tych praw do rejestru podlega przepisom o wpisywaniu licencyj (art. 20 i 22).

Art. 12. Patent gaśnie, jeżeli:

a) opłata za bieżący rok zalega ponad sześć miesięcy;
b) właściciel patentu zrzeka się go pisemnie lub do protokółu wobec Urzędu Patentowego za zgodą rzeczowo uprawnionych; nie potrzeba zgody używaczy uprzednich i późniejszych;
c) wywłaszczono prawo z patentu w interesie wolności przemysłowej;
d) nie uiszczono kosztów druku w przypadku art. 41 ust. 3.

Art. 13. (1) Właściciel patentu obowiązany jest najpóźniej po upływie lat trzech od udzielenia patentu do wykonywania wynalazku w Polsce w sposób wytwórczy — jeżeli zapotrzebowanie wewnętrzne uzasadnia produkcję krajową — a to w takiej rozciągłości, jaka w przybliżeniu pokryć zdoła zapotrzebowanie wewnętrzne.

(2) Jeżeli sam tego obowiązku nie wykonywa, powinien po upływie lat trzech od udzielenia patentu ogłosić w trzech najbliższych zeszytach „Wiadomości Urzędu Patentowego" o gotowości udzielenia licencyj zgłaszającym się o nie osobom, dającym odpowiednie gwarancje. Pod warunkami w art. 68 wskazanemi licencja będzie udzielona (licencja przymusowa).

(3) Jeżeli z jakichkolwiek powodów licencja nie została udzielona, albo jeżeli licencjaci nie wykonywają produkcji w rozciągłości, pokrywającej w przybliżeniu zapotrzebowanie wewnętrzne, a zapotrzebowanie to w przeważnej części pokrywane bywa produkcją zagraniczną, wówczas skutkiem skargi, dopuszczalnej po upływie roku piątego od udzielenia patentu, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) umorzy patent.

(4) Umorzenie skutkiem skargi nastąpi także później, jeżeli właściciel lub inne przez niego upoważnione osoby nie wykonywały w Polsce wynalazku w rozciągłości przepisanej, a zapotrzebowanie wewnętrzne pokrywane było w przeważnej części przez produkcję zagraniczną. Umorzenie nie nastąpi, jeżeli w chwili wniesienia skargi wynalazek był wykonywany w Polsce w przepisanej rozciągłości.

(5) Jeżeli w sporze o umorzenie patentu, uzasadnionym brakiem wykonywania wynalazku w Polsce w przepisanej rozciągłości, właściciel patentu zdoła wykazać, że jedynie z powodu przeszkód wyjątkowych i przyczyn nader ważnych zapotrzebowanie wewnętrzne nie było pokrywane przez produkcję krajową, wówczas Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) wstrzyma dalsze postępowanie procesowe aż do terminu przez siebie określonego, a w takim razie właściciel zapobiegnie umorzeniu patentu, jeżeli w postępowaniu, po upływie oznaczonego terminu z urzędu lub na wniosek powoda podjętem, wykaże, że w międzyczasie sam lub przez inne osoby już rozpoczął wykonywanie wynalazku w rozciągłości, jaka w przybliżeniu pokrywać zdoła zapotrzebowanie wewnętrzne.

Art. 14. Przepisy art. 13 nie mają zastosowania do patentów, będących własnością Państwa lub przedsiębiorstw państwowych o odrębnej osobowości prawnej.

Art. 15. Prawo z patentu może być wywłaszczone ze względu na dobro publiczne za odszkodowaniem; patent nie gaśnie przez wywłaszczenie, które nastąpiło na rzecz Państwa, a nie w interesie wolności przemysłowej (art. 61—66).

Rozdział II.

Własność i inne prawa rzeczowe na patencie.

Art. 16. (1) Tylko wynalazca lub jego prawny następca ma prawo do uzyskania patentu. W braku dowodu przeciwnego za wynalazcę lub jego następcę prawnego uważa się tego, kto pierwszy zgłosił wynalazek do opatentowania.

(2) Jeżeli osoba nieuprawniona zgłosiła wynalazek do opatentowania lub uzyskała patent, wynalazca lub jego prawny następca może zażądać, by patent został jemu udzielony lub na niego przeniesiony, powinien jednak temu, kto zgłosił wynalazek lub patent uzyskał, zwrócić koszty zgłoszenia, względnie uzyskania patentu, jakie sam musiałby ponieść. Co do roszczeń o wynagrodzenie szkody, o wydanie zbogacenia i o utrzymanie praw, nabytych w dobrej wierze — mają zastosowanie przepisy art. 11 ust. 2, 3 i 4 z odpowiedniemi zmianami.

Art. 17. (1) Pracownik, zajęty w przedsiębiorstwie (także w zakładzie państwowym), ma prawo do uzyskania patentu na podstawie wynalazku, dokonanego przez siebie w tem przedsiębiorstwie. Prawa tego nie może on być pozbawiony, chyba że zawarł z pracodawcą umowę o pracę nad wynalazkami. Jednak pracodawca ma prawo do wykonywania patentu na podstawie licencji, która w razie braku zgody właściciela patentu może być uzyskana w drodze przymusowej (art. 20), jeżeli wynalazek leży w zakresie produkcji przedsiębiorstwa.

(2) Gdy z pracownikiem zawarto umowę o pracę nad wynalazkami, prawo do uzyskania patentu służy pracodawcy, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie. Jednakże w razie, gdy wynagrodzenie w umowie ustanowione okaże się rażąco niskiem w stosunku do korzyści, osiągniętych przez pracodawcę dzięki temu wynalazkowi, pracownik może żądać godziwego podwyższenia wynagrodzenia.

(3) Nieważny jest układ, pozbawiający wynalazcę prawa występowania w charakterze twórcy.

Art. 18. Wspólny wynalazek kilku osób stwarza wspólne ich prawo do uzyskania patentu.

Art. 19. (1) Własność patentu może przechodzić w całości lub częściowo w drodze dziedziczenia albo zapisu. Spadkobierca lub zapisobierca powinien nabycie prawa własności zgłosić do rejestru patentów.

(2) Prawo to można również w całości lub częściowo przenieść na inną osobę przez umowę między żyjącymi. Przeniesienie prawa wymaga dla swej ważności wobec Urzędu Patentowego i osób trzecich wpisania do rejestru patentów, które może nastąpić tylko na podstawie dokumentu publicznego, albo też dokumentu prywatnego, na którym podpis zbywcy jest notarjalnie lub sądownie uwierzytelniony.

(3) Współwłasność patentu ocenia się według przepisów prawa cywilnego z tem jednak zastrzeżeniem, że każdy z współwłaścicieli patentu ma prawo ścigania naruszeń bez upoważnienia ze strony pozostałych współwłaścicieli, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie.

Art. 20. (1) Prawo wykonywania w części lub w całości obcego wynalazku opatentowanego nabywa się przez umowę (licencja dobrowolna) lub na podstawie orzeczenia Urzędu Patentowego (licencja przymusowa).

(2) Licencja uzasadnia prawo rzeczowe na rzecz licencjata, jeżeli zostanie wpisana do rejestru patentów (art. 19); jeżeli licencja związana jest z przedsiębiorstwem, może tylko razem z niem przejść na inne osoby.

Art. 21. Do ważności umów, wymienionych w art. 19 i 20, wymaga się formy pisemnej.

Art. 22. (1) Nabywca przedsiębiorstwa, z którem związana jest licencja, nie może dochodzić praw z licencji przeciw osobom trzecim w imie-

niu własnem, dopóki nie uzyska wpisu przeniesienia licencji do rejestru patentów. Wpis ten nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo dokumentu prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis zbywcy jest uwierzytelniony sądownie lub notarjalnie. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, wszelkie urzędowe zawiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczane ze skutkiem przeciwko niemu jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

(2) Te same przepisy stosować należy do przenoszenia innych praw, z przedsiębiorstwem złączonych, a do rejestru wpisanych (art. 11 i 16).

Art. 23. (1) Właściciel patentu zależnego może żądać przymusowej licencji na wykonywanie wcześniejszego patentu lub użytkowego wzoru zarejestrowanego, jeżeli jego wynalazek ma dla przemysłu znaczenie doniosłe — wszakże dopiero po upływie lat trzech od ustanowienia prawa wcześniejszego. Udzielenie takiej licencji przymusowej uprawnia właściciela prawa wcześniejszego do żądania licencji na wykonywanie patentu zależnego o tyle, o ile to jest wskazane potrzebą równych warunków obopólnej konkurencji.

(2) Licencja przymusowa gaśnie po roku, jeżeli licencjat nie korzystał z niej do tego czasu, i nie może on jej ponownie żądać.

Art. 24. (1) Skargi o własność patentu, o uznanie zależności patentu, o zastaw i inne prawa rzeczowe na patencie (także o prawa używaczy), tudzież o wszelkie licencje mają być zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze patentów na wniosek osoby, która skargę wniosła.

(2) Powyższe zaznaczenia sporu mają ten skutek, że orzeczenia w sporze zapadłe mają moc prawną także przeciw osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa na patencie lub do patentu.

Rozdział III.

Ochrona praw z patentu.

Art. 25. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu bezprawnie wkracza w zakres wyłączności przez patent określonej, lub w inny sposób niezgodny z prawem lub dobremi obyczajami wyrządza szkodę osobie z patentu uprawnionej, winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne zbogacenie z trzech lat ostatnich, a nadto, jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywistem niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku w dziennikach, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony może zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, nie przekraczającej 15.000 zł.; sumę tę oznaczy sąd według własnego uznania.

(2) Roszczenia z powodu naruszenia praw z patentu ulegają przedawnieniu trzyletniemu, które liczy się co do każdego czynu bezprawnego oddzielnie.

Art. 26. (1) Jeżeli pozwany przez skargę z artykułu poprzedniego zarzuci, że patent prawnie nie istnieje, sąd może przerwać postępowanie procesowe aż do rozstrzygnięcia sporu w tym przedmiocie przez Urząd Patentowy, przyczem oznaczy termin, do którego skarga ma być do Urzędu Patentowego wniesiona. Jeżeli skarga nie zostanie w tym terminie wniesiona, lub nie będzie popierana, albo Urząd Patentowy orzeknie, że patent w chwili wniesienia skargi przed sądem prawnie istniał, sąd na wniosek podejmie postępowanie procesowe.

(2) Zarówno w przypadku przerwy postępowania niniejszym artykułem przewidzianej, jak i w innych przypadkach w toku postępowania sądowego o naruszenie patentu, sąd w drodze zarządzeń tymczasowych (zabezpieczeń powództwa) może wydać zakaz dalszego wkraczania przez pozwanego w wyłączność patentem określoną, wprowadzić sądowy zarząd przedsiębiorstwa, należącego do pozwanego, polecić przechowanie narzędzi i wytworów i t. p.

Art. 27. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu umyślnie

wkracza bezprawnie w zakres wyłączności przez patent określonej, albo przywłaszcza sobie prawo do uzyskania patentu, ulega karze grzywny do 75.000 zł. lub aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego, wniesionego przez osoby uprawnione do powództwa.

(3) Sąd karny może również orzekać o wnioskach, opartych na art. 25, 26 i 28.

Art. 28. Przedmioty bezprawnie wytworzone, tudzież przyrządy, mogące służyć wyłącznie do ich wytwarzania, należy, stosownie do wniosku pokrzywdzonego, albo przyznać mu na własność po cenie własnych kosztów, albo na koszt krzywdziciela zniszczyć, względnie uczynić nieprzydatnemi do bezprawnego użytku, albo pozostawić u osoby, która się naruszenia dopuściła, jeżeli ona daje dostateczne zabezpieczenie, że w okresie dwuletnim od wygaśnięcia patentu nie będzie ich używała ani zbywała.

Art. 29. Jeżeli chodzi o wynalazek, dotyczący sposobu wytwarzania nowego przedmiotu, należy, aż do udowodnienia faktu przeciwnego, uważać każdy przedmiot o tych samych właściwościach za wytworzony według opatentowanego sposobu.

Art. 30. Przepisy art. 25, 26, 27 i 28 stosuje się także do tych, którzy w złej wierze korzystali w wykonywaniu przemysłu lub handlu z cudzego wynalazku, zanim na ten wynalazek udzielono patentu. Jednakże skarga dopuszczalna jest dopiero po udzieleniu patentu. Do biegu przedawnienia z art. 25 ust. 2 nie wlicza się okresu z przed udzielenia patentu.

Art. 31. Nie uważa się za naruszeszenie patentu:

a) stosowanie na okręcie, należącym do jednego z innych krajów międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, wynalazku opatentowanego, dotyczącego kadłuba okrętowego, maszyn, urządzeń, przyrządów i innych części wyposażenia, jeżeli okręt przebywa czasowo na wodach Państwa Polskiego, a stosowanie służy wyłącznie potrzebom tego okrętu;

b) stosowanie wynalazku opatentowanego na środkach żeglugi powietrznej lub lokomocji lądowej, należących do jednego z innych krajów międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, w sposób i pod warunkami pod a) określonemi.

Rozdział IV.

Ochrona wolności przemysłowej i handlowej.

Art. 32. Każdemu wolno wnieść skargę do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) z żądaniem ustalenia, że produkcja, którą w przemyśle zamierza stosować lub stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego patentu.

Art. 33. Każdemu wolno wnieść do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę o unieważnienie lub umorzenie patentu (art. 3, 4, 5, 11 i 13). Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej może w interesie publicznym z inicjatywy ministerstwa, właściwego ze względu na interesy, o jakie chodzi w danej sprawie, przystąpić do sporu osoby prywatnej lub wnieść skargę samodzielnie.

Art. 34. (1) Kto świadomie przedmioty, nie podlegające ochronie patentowej, lub ich opakowanie oznacza napisami, które mają wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty te były chronione przez patent, lub kto je mimo świadomości o mylnem oznaczeniu wprowadza w handel, lub dla celów handlowych przygotowuje lub przechowuje, albo w publicznych ogłoszeniach, okólnikach lub innych odbitkach podaje wiadomości, mające wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty w nich wymienione korzystały z ochrony patentowej — ulega karze grzywny do 75.000 zł. albo aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Z przedmiotów wyżej wymienionych należy usunąć i zniszczyć na koszt skazanego kłamliwe oznaczenia, gdyby zaś usunięcie tych oznaczeń było niemożliwe bez uszkodzenia przedmiotów, zniszczyć i same przedmioty (art. 85).

Rozdział V.

Postępowanie i właściwość władz.

A. Udzielenie patentu oraz inne czynności wydziału zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 35. Celem uzyskania patentu należy zgłosić pisemnie wynalazek do Urzędu Patentowego (wydział zgłoszeń). Dla każdego wynalazku potrzeba osobnego zgłoszenia; jednak można łączyć kilka wynalazków w jednem zgłoszeniu, jeżeli łączy je jedna myśl przewodnia. Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 36. (1) Zgłoszenie musi zawierać wniosek o udzielenie patentu, oznaczenie wynalazku, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający mieszka zagranicą, winien wyznaczyć adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako pełnomocnika swego, i upoważnić go przynajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób interesowanych, w szczególności także do odbioru skarg, w rozporządzeniu niniejszem przewidzianych.

(2) Do podania należy dołączyć w dwóch egzemplarzach opis wynalazku tak dokładny, żeby każdy znawca według niego mógł stosować wynalazek w przemyśle. Autentyczny opis winien być ułożony w języku polskim; mogą być dołączone opisy w językach obcych. W razie potrzeby należy także złożyć rysunki, modele i próbki. Na końcu opisu winna być w sposób niewątpliwy sformułowana istota wynalazku, co do której wynalazca rości sobie prawa wyłączności patentowej (zastrzeżenia patentowe).

(3) Zgłaszający winien uiścić opłatę za zgłoszenie (art. 74). W razie jej nieuiszczenia w terminie przez Urząd zakreślonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

(4) Ponadto zgłaszający winien zastosować się do szczegółowych przepisów, wydanych przez Urząd Patentowy co do podań i załączników.

(5) Mimo braków w zgłoszeniu wynalazek nie traci pierwszeństwa, zgłoszeniem uzasadnionego, jeśli z treści podania lub z jego załączników można było poznać istotną treść wynalazku, względnie jeżeli treść wynalazku została określona przez powołanie się na zgłoszenie zagraniczne, uzasadniające pierwszeństwo (art. 10).

Art. 37. (1) Kto stosownie do art. 10 ust. 2 chce korzystać z praw pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego, winien w okresie dwunastu miesięcy od daty zgłoszenia zagranicznego wnieść do Urzędu Patentowego podanie o udzielenie patentu i równocześnie lub dodatkowo, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania postawić wniosek o przyznanie mu praw pierwszeństwa. Zgłoszenie pierwotne należy oznaczyć w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, względnie dalszych szczegółów potrzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia. Jeżeli zgłaszający powołuje się na pierwszeństwo z dwóch lub więcej zgłoszeń pierwotnych, powinien w ten sposób zredagować zastrzeżenia patentowe, aby każdemu z zastrzeżeń zgłoszonych w Polsce odpowiadało tylko jedno zgłoszenie pierwotne. Nadto należy złożyć Urzędowi w czasie przez Urząd wyznaczonym, nie krótszym jednak jak trzy miesiące od daty zgłoszenia, kopję zgłoszenia zagranicznego (opis, rysunki i t. d.), której zgodność z oryginałem stwierdziła właściwa władza zagraniczna; dalsze uwierzytelnienia nie będą wymagane. Na żądanie Urzędu zgłaszający powinien złożyć zwykły lub uwierzytelniony przekład opisu, względnie dostarczyć innych żądanych wyjaśnień, dotyczących zgłoszenia zagranicznego.

(2) Uchwałę, odmawiającą przyznania pierwszeństwa, Urząd doręczy zgłaszającemu przed decyzją o udzieleniu patentu. Od uchwały tej może zgłaszający wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy. Decyzja o udzieleniu patentu może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się uchwały, odmawiającej przyznania żądanego pierwszeństwa.

Art. 38. (1) Wydział zgłoszeń bada, czy zgłoszenie odpowiada przepisom, czy w szczególności opis wynalazku jest dostatecznie jasny i zastrzeżenia patentowe w sposób niewątpliwy określone (art. 35 i 36).

(2) Jeżeli zgłoszenie nie odpowiada obowiązującym przepisom, wydział zgłoszeń wezwie zgłaszającego do uchylenia usterek.

(3) W razie nieuchylenia przez zgłaszającego usterek w czasie, przez wydział zgłoszeń wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za cofnięte. Następstwu temu może zapobiec zgłaszający, jeżeli w ciągu trzech miesięcy po upływie wymienionego czasu uchyli usterki i równocześnie uiści ponownie opłatę za zgłoszenie.

(4) Jeżeli zgłaszający dokona zmian istotnych lub innych uzupełnień, uzasadniających zmianę pierwszeństwa, wówczas dla tych zmian i uzupełnień pierwszeństwo liczy się dopiero od chwili ich zgłoszenia. Dopuszczalny jest także podział zgłoszenia na główne i dodatkowe z odmiennem pierwszeństwem, względnie przyznanie dodatkowemu zastrzeżeniu pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego.

Art. 39. (1) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) ma obowiązek zbadania, czy nie zachodzą przeszkody z art. 5; w razie ich stwierdzenia odmówi udzielenia patentu.

(2) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) nie ma obowiązku badania nowości wynalazku. Jednak, jeżeli przy badaniu zgłoszenia okaże się, że wynalazek nie jest nowy, Urząd odmówi udzielenia patentu. Odmowa udzielenia patentu nie może nastąpić przed wypowiedzeniem się zgłaszającego, względnie przed upływem wyznaczonego mu w tym celu okresu.

(3) Jeżeli przy badaniu nasuną się Urzędowi uzasadnione wątpliwości, czy wynalazek zgłoszony nie wkracza w zakres wynalazku, zostającego już pod ochroną niniejszego rozporządzenia, winien zawiadomić o tem zgłaszającego; może także zawiadomić posiadacza prawa wcześniejszego. Po oświadczeniu się zgłaszającego Urząd udzieli patentu lub odmówi jego udzielenia w całości lub części, stosownie do stanu sprawy. Udzielenie patentu, jako zależnego, może nastąpić tylko za zgodą zgłaszającego wynalazek lub na podstawie orzeczenia Urzędu (wydziału spraw spornych).

(4) Urząd nie ma prawa odmówić udzielenia patentu dlatego, że uważa wynalazek za bezwartościowy.

Art. 40. Prezes Urzędu Patentowego ma prawo w granicach niniejszego rozporządzenia wydawać szczegółowe instrukcje, dotyczące badania zgłoszeń wynalazków oraz długości okresów, wyznaczonych przez Urząd.

Art. 41. (1) Jeżeli badanie doprowadzi do uchwały pomyślnej, Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) wzywa zgłaszającego do uiszczenia kwoty, odpowiadającej kosztom druku opisu wynalazku i rysunków. Po uiszczeniu tej kwoty Urząd udziela patentu i wciąga go do rejestru patentów; drukuje opis wynalazku wraz z rysunkami jako „opis patentowy"; wydaje zgłaszającemu dokument, zwany patentem, przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu patentowego, a nadto ogłasza w „Wiadomościach Urzędu Patentowego" o udzieleniu patentu.

(2) Niezastosowanie się w okresie czteromiesięcznym do wezwania, oznaczonego w ustępie poprzednim, będzie uważane za cofnięcie zgłoszenia.

(3) W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, jeżeli zgłaszający złoży ponadto dowód niezamożności, Prezes Urzędu Patentowego może zezwolić na udzielenie patentu i wydrukowanie opisu patentowego przed uiszczeniem kwoty, od-

powiadającej kosztom druku tego opisu, oraz udzielić co do zwrotu wymienionych kosztów zwłoki najwyżej rocznej, licząc od dnia udzielenia patentu; w razie nieuiszczenia w tym okresie kwoty należnej z tytułu zwrotu kosztów druku opisu patentowego — patent gaśnie. Urząd może wstrzymać wydanie dokumentu, zwanego patentem, do czasu uiszczenia należnej kwoty.

Art. 42. (1) Przeciwko odmowie udzielenia patentu, jak również przeciwko uchwale, którą zgłaszającego wezwano do usunięcia usterek, może on wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu w ciągu dwóch miesięcy.

(2) Ograniczenie przez Urząd patentu do części zgłoszonego wynalazku uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 43. (1) Wynalazki, wchodzące w zakres obrony wojskowej Państwa, Urząd Patentowy winien bezzwłocznie podać Ministerstwu Spraw Wojskowych do wiadomości.

(2) Jeżeli Ministerstwo Spraw Wojskowych zawiadomi Urząd Patentowy, że zgłoszony wynalazek (ust. 1) jest wynalazkiem nie zgłaszającego, lecz organu podległego Ministerstwu Spraw Wojskowych, wówczas Urząd Patentowy wstrzyma udzielenie patentu do czasu rozstrzygnięcia przez właściwy sąd sporu o prawo do uzyskania patentu.

(3) Ministerstwo Spraw Wojskowych może żądać co do wynalazków, przez siebie przed udzieleniem patentu nabytych, by patent udzielono jako „tajny".

(4) Patent tajny należy wciągnąć do osobnego rejestru, dla publiczności niedostępnego. Opisy wynalazku i zastrzeżenia patentowe nie mogą być drukiem ogłoszone; należy je przechowywać w osobnej rejestraturze.

(5) Oprócz powyższych przypadków, każdy opis wynalazku jest jawny i dla każdego dostępny od chwili powzięcia przez wydział zgłoszeń uchwały o udzieleniu patentu.

Art. 44. (1) Sprawy, należące do zakresu działania Urzędu Patentowego, a nie zastrzeżone dla innych wydziałów, załatwia wydział zgłoszeń.

(2) W szczególności wydział zgłoszeń zarządza wykreślenie patentu z rejestru z powodu nieuiszczenia opłaty rocznej lub z powodu zrzeczenia się patentu przez właściciela, tudzież zarejestrowanie zmian, dotyczących własności i innych praw rzeczowych na patencie.

Art. 45. Przeciwko uchwałom wydziału zgłoszeń, wydanym na podstawie art. 44, służy odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy.

B. Unieważnienie patentu.

Art. 46. (1) Skarga o unieważnienie patentu winna zawierać jasno określone żądanie, zwięzłe przedstawienie sprawy i wymienienie środków dowodowych. Dokumenty w skardze powołane mogą być do niej dołączone także w odpisie nieuwierzytelnionym. Oryginał lub odpis uwierzytelniony złożyć należy, gdy zostanie dopuszczony dowód z tych dokumentów.

(2) Do skargi dołącza się tyle odpisów skargi i załączników, ilu jest pozwanych.

Art. 47. (1) Po stwierdzeniu warunków formalnych skargi Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) zarządza doręczenie skargi stronie pozwanej i wyznacza jej okres przynajmniej trzydziestodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Skargę, której brak formalnych warunków, wydział spraw spornych odrzuci uchwałą. Powód przeciwko takiej uchwale może wnieść w ciągu dwóch tygodni odwołanie do wydziału odwoławczego; wydział odwoławczy rozstrzyga je na posiedzeniu niejawnem, bez wyznaczania rozprawy.

(2) Do obrony pisemnej dołącza się tyle jej odpisów, ilu jest powodów. Co do dokumentów, na które powołuje się pozwany, należy odpowiednio stosować postanowienia art. 46 ust. 1.

Art. 48. (1) Po wniesieniu obrony, względnie po upływie okresu do jej wniesienia, wydział spraw spornych wyznacza ustną rozprawę, a zarazem

w pierwszym przypadku zarządza doręczenie obrony stronie powodowej.

(2) Rozprawa ustna odbywa się jawnie; przewodniczący może dla ważnych przyczyn zarządzić tajność rozprawy.

(3) Niestawiennictwo stron do ustnej rozprawy nie przeszkadza przeprowadzeniu rozprawy.

(4) Wydział spraw spornych może także uwzględnić okoliczności faktyczne, nie powołane przez strony, i dopuścić dowody, nie zgłoszone przez strony.

(5) Wydział spraw spornych może wezwać do rozprawy i przesłuchać, także pod przysięgą, świadków i znawców; może o ich przesłuchanie wezwać sądy.

(6) Z przebiegu rozprawy należy spisać protokół, zawierający treściwe przedstawienie twierdzeń stron i wyniki dowodów.

(7) Orzeczenie, które zawierać winno także postanowienie o kosztach postępowania, wydaje wydział spraw spornych na piśmie.

Art. 49. Na wniosek pozwanego wydział spraw spornych nakaże powodowi, mieszkającemu lub mającemu siedzibę zagranicą, a nie posiadającemu w kraju majątku nieruchomego, złożyć kaucję na zabezpieczenie kosztów postępowania — pod rygorem zaniechania postępowania, chyba że konwencje międzynarodowe lub wzajemność wykluczają obowiązek złożenia kaucji.

Art. 50. Wniesienie skargi o unieważnienie patentu, jako też orzeczenie, unieważniające patent, należy z urzędu zaznaczyć w rejestrze, a nadto orzeczenie unieważniające ogłosić w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

Art. 51. Przeciwko orzeczeniu, wydanemu przez wydział spraw spornych, strony, a także Prokuratorja Generalna mogą wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego w ciągu dwóch miesięcy.

Art. 52. Do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 46 — 49; w postępowaniu odwoławczem strony mogą przytaczać nowe fakty i zgłaszać nowe dowody.

C. Umorzenie patentu.

Art. 53. Do postępowania, wdrożonego skargą o umorzenie patentu, i do orzeczenia, wydanego skutkiem skargi, stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie patentu (art. 46 — 52).

Art. 54. Urząd Patentowy (wydział kontroli wykonywania wynalazków) może każdej chwili po latach trzech od udzielenia patentu zażądać od właściciela wykazania, czy, w jaki sposób i w jakim zakresie wykonywa obowiązki, przewidziane w art. 13.

Art. 55. Właściciel każdego czasu po udzieleniu mu patentu może zgłosić wniosek, aby Urząd Patentowy na jego koszt stwierdził rozciągłość, w jakiej wykonywa wynalazek bezpośrednio lub przez inne osoby, względnie istnienie przeszkód, uniemożliwiających wykonywanie wynalazku (art. 13). W tym celu właściciel złoży Urzędowi Patentowemu (wydziałowi kontroli wykonywania wynalazków) szczegółowe sprawozdanie ze sposobu i rozmiarów, w jakich wykonywa patent, a gdyby patent nie był wykonywany w rozciągłości, odpowiadającej zapotrzebowaniu wewnętrznemu, zda sprawę szczegółowo z przyczyn, dla jakich nie odbywa się wykonywanie w przepisanej rozciągłości. Na okoliczności faktyczne, przytoczone w sprawozdaniu, zgłosi dowody przez powołanie się na świadków lub znawców, złoży wyciągi z ksiąg handlowych lub inne dowody. Można także złożyć w odpisie protokóły z sądowych oględzin oraz przesłuchań świadków i znawców.

Art. 56. Wydział kontroli wykonywania wynalazków bada te sprawozdania, w razie potrzeby żąda ich uzupełnienia, ewentualnie przesłuchuje świadków i znawców.

Art. 57. Wydział kontroli wykonywania wynalazków może wysłać swego referenta na miejsce. Referent wydziału bada w razie potrzeby księgi przedsiębiorstwa i korespondencje oraz przesłuchuje świadków i znawców bez ich zaprzysięgania.

Art. 58. Z czynności powyższych (art. 56 i 57) spisuje się protokół, który Urząd Patentowy zachowa

w swych aktach; odpisu udzieli na wniosek właścicielowi patentu. W rejestrze patentów należy zaznaczyć, że nastąpiło badanie wykonywania wynalazku. Każdy może w obecności urzędnika Urzędu Patentowego przeglądać protokół i czynić zeń odpisy.

Art. 59. (1) Jeżeli przeprowadzone przez Urząd Patentowy (wydział kontroli wykonywania wynalazków) badania uprawdopodobniły, że właściciel patentu, względnie licencjat, nie wykonał obowiązków w art. 13 wymienionych, Urząd udzieli zebranych materjałów Prokuratorji Generalnej, która, działając w interesie publicznym, wniesie do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę o umorzenie patentu. W razie przegrania sporu o umorzenie patentu z powodu niewykonywania wynalazku koszt jego poniesie Skarb Państwa.

(2) Skargę o umorzenie patentu z powodu niewykonywania wynalazku wnieść może również każda osoba interesowana.

(3) Wniesienie skargi o umorzenie patentu zaznacza się z urzędu w rejestrze patentów.

(4) Dowód wykonania obowiązków w art. 13 wymienionych, względnie dowód okoliczności, usprawiedliwiających niewykonanie tych obowiązków, ciąży na pozwanym (właścicielu patentu).

D. Inne spory przed Urzędem Patentowym.

Art. 60. (1) Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) jest właściwy także (art. 46) dla następujących sporów:

a) jeżeli właściciel patentu albo zarejestrowanego wzoru użytkowego żąda w drodze skargi, by później zgłoszony patent uznano jako zależny od jego wcześniejszego prawa (art. 7);

b) jeżeli ktoś żąda w drodze skargi ustalenia, że produkcja, którą zamierza w przemyśle stosować, lub którą już stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego patentu (art. 32).

(2) Do postępowania w powyższych sporach stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie patentu (art. 46—52). Orzeczenie, uznające zależność patentu, winno być z urzędu wpisane do rejestru i ogłoszone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

E. Wywłaszczenie patentu.

Art. 61. Prawa patentowe mogą być w całości lub częściowo wywłaszczone albo ograniczone bądź na rzecz Państwa, bądź na rzecz wolności przemysłowej (art. 15). W obu przypadkach o wywłaszczeniu lub ograniczeniu stanowi Rada Ministrów na wniosek ministra, właściwego ze względu na znaczenie wywłaszczenia dla danego działu administracji państwowej. Odszkodowanie płaci Skarb Państwa.

Art. 62. W przypadku, przewidzianym w art. 61, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu stara się ustalić wysokość wynagrodzenia przez ugodę z właścicielem patentu, a gdyby ugoda nie doszła do skutku, sam oznacza tymczasowo sumę wynagrodzenia według własnego uznania z uwzględnieniem uprzednich dochodzeń. Tak określoną sumę należy wypłacić właścicielowi patentu, a wówczas złożyć do depozytu sądowego, gdy na patencie ciążą prawa rzeczowe do rejestru wpisane, a uprawnieni nie godzą się na wypłacenie sumy właścicielowi patentu. W razie wywłaszczenia na rzecz wolności przemysłowej nie uwzględnia się praw używacza uprzedniego i używaczy późniejszych (art. 9, 11 i 16).

Art. 63. Z chwilą wypłacenia właścicielowi patentu ostatecznej lub tymczasowej sumy wynagrodzenia, albo złożenia tej sumy do depozytu sądowego wygasają dotychczasowe prawa na patencie i do patentu i albo patent przechodzi na własność Państwa, albo wynalazek staje się przedmiotem wolności przemysłowej. W pierwszym przypadku Państwo może przejąć ciężary, ujawnione w rejestrze, przyczem zmniejsza się odpowiednio odszkodowanie.

Art. 64. Jeżeli właściciel patentu czuje się pokrzywdzonym z powodu wysokości odszkodowania, ustalonego przez Urząd Patentowy (wydział spraw spornych), może w ciągu trzydziestu dni żądać ponownego ustalenia wysokości odszkodowania przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Sąd ustala wysokość odszkodowania na podstawie materjału, dostarczonego mu przez Urząd Patentowy, po przesłuchaniu przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i właściciela patentu, a w razie potrzeby po zasięgnięciu opinji znawców. Może także wysłuchać opinij osób, mających jakiekolwiek prawa na patencie. Orzeczenie sądowe zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 86). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancyj sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 65. Na żądanie właściciela patentu lub innych osób, rzeczowo uprawnionych i do rejestru wpisanych, sąd oznacza w postępowaniu niespornem (art. 86), jak suma złożona ma być podzielona między osoby, którym służy prawo do odszkodowania (art. 62). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancyj sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 66. Orzeczenie wywłaszczające winno być z urzędu wpisane do rejestru i ogłoszone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

F. Licencja przymusowa.

Art. 67. (1) Na żądanie właściciela patentu zależnego (art. 7 i 60 ust. 1 a) i na ewentualny wniosek właściciela prawa wcześniejszego Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) orzeka według swobodnego uznania po przesłuchaniu stron, a w razie potrzeby i znawców, czy należy ustanowić licencję przymusową na rzecz właściciela patentu zależnego, lub także licencję na rzecz właściciela prawa wcześniejszego (art. 20, 23), a w braku dalszego porozumienia stron oznacza warunki takich licencyj.

(2) W ciągu dwóch miesięcy strony mogą żądać ponownego oznaczenia wysokości wynagrodzenia za licencję przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Orzeczenie zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 86). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancyj sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 68. (1) W razie, gdy zdaniem właściciela patentu zgłaszający się o licencję, przewidzianą w art. 13, ust. 2, nie daje odpowiednich gwarancyj, albo gdy co do warunków licencji nie nastąpiła zgoda między zgłaszającym się a właścicielem, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) rozstrzygnie na wniosek jednej ze stron bezzwłocznie, czy licencja ma być udzielona, a w razie twierdzącym ustali sporne między stronami warunki, przyczem baczyć powinien, żeby przez odpowiednie zastrzeżenia zabezpieczyć wykonywanie produkcji patentem określonej w rozmiarach licencją przewidzianych.

(2) Do uchwały, określającej wysokość wynagrodzenia za licencję przymusową, stosuje się analogicznie przepis art. 67 ust. 2.

Art. 69. Uchwałę, ustanawiającą przymusową licencję lub odmawiającą jej ustanowienia, należy doręczyć interesowanym stronom. W ciągu dwóch miesięcy od dnia doręczenia uchwały dopuszczalne jest odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego. Odwołanie nie może jednak dotyczyć wysokości wynagrodzenia za korzystanie z licencji.

Art. 70. Przepisy art. 67 o postępowaniu przy ustanowieniu licencji przymusowej stosuje się także do licencji przymusowej, przewidzianej w art. 17 ust. 1.

G. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 71. Przeciwko orzeczeniom i uchwałom Urzędu Patentowego, o ile ulegają zaskarżeniu do Najwyż-

szego Trybunału Administracyjnego w myśl ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. (obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 400), może wnieść skargę także Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których rozporządzenie niniejsze przewiduje jej współudział w interesie publicznym.

H. Właściwość sądów.

Art. 72. (1) Spory o prawa i roszczenia prywatno-prawne, dotyczące patentów, należą do właściwości sądów, a zwłaszcza:

a) spory o własność patentu oraz inne prawa rzeczowe na patencie lub prawa do patentu (art. 16 — 20); także spory o istnienie lub nieistnienie praw używaczy uprzednich i późniejszych (art. 9, 11 i 16), ale nie spory z art. 60;

b) spory o roszczenia majątkowe (wydanie zbogacenia, odszkodowanie), wynikające z unieważnienia lub umorzenia patentu, albo z uznania zależności patentu;

c) spory o naruszenie własności oraz innych praw rzeczowych na patencie i praw do patentu (art. 25, 26 i 28);

d) sprawy, określone w art. 64, 67, 68 ust. 2 i 70.

(2) Dla sporów o prawa i roszczenia prywatno-prawne, wymienione w ust. 1, właściwemi są sądy, które orzekają w sprawach handlowych.

(3) Przy oznaczeniu właściwości miejscowej sądów, zależnej od miejsca zamieszkania pozwanego, należy, jeśli pozwanym jest posiadacz patentu zamieszkały zagranicą, brać za podstawę miejsce zamieszkania w Polsce jego pełnomocnika (art. 36).

Art. 73. Sprawy o przestępstwa, przewidziane w art. 27 i 34, należą do właściwości sądów okręgowych.

Rozdział VI.

Opłaty.

Art. 74. (1) Opłata przy zgłoszeniu patentu (art. 36) wynosi 35 zł.

(2) Opłaty roczne wynoszą:

za rok pierwszy	40 zł.
za rok drugi	60 zł.
za rok trzeci	80 zł.
za rok czwarty	100 zł.
za rok piąty	150 zł.
za rok szósty	200 zł.
za rok siódmy	250 zł.
za rok ósmy	300 zł.
za rok dziewiąty	400 zł.
za rok dziesiąty	500 zł.
za rok jedenasty.	600 zł.
za rok dwunasty.	700 zł.
za rok trzynasty.	850 zł.
za rok czternasty	1000 zł.
za rok piętnasty.	1150 zł.

(3) Za udzielenie patentu dodatkowego należy się oprócz opłaty przy zgłoszeniu jednorazowa opłata 40 zł. zamiast opłat rocznych. Odkąd patent stanie się samoistnym, pobiera się od niego zwykłe opłaty roczne, przewidziane od patentu głównego.

Art. 75. (1) Opłaty roczne pierwsze są płatne w pierwszym miesiącu po ogłoszeniu patentu w „Wiadomościach Urzędu Patentowego", dalsze corocznie w dniu i miesiącu udzielenia patentu.

(2) Jednakowoż można uiścić opłatę w ciągu sześciu miesięcy po terminie płatności z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym miesiącu, 10% — w drugim, 15% — w trzecim, 35%—w czwartym, 65%— w piątym i 100% w szóstym.

(3) Uiszczanie opłat może nastąpić przed terminem płatności. Jeżeli właściciel zrzeknie się patentu, jeżeli patent zostanie unieważniony lub umorzony, zwraca się opłaty, uskutecznione przed terminem. Opłaty za lata ubiegłe i za rok bieżący nie ulegają zwrotowi.

Art. 76. Za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw używaczy, wnoszone do wydziału zgłoszeń, uiszcza się po zł. 20; za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po zł. 30; za wnioski i skargi do wydziału spraw spornych i za odwołania od jego orzeczeń oraz od uchwał wydziału kontroli wykonywania wynalazków — po zł. 60.

Art. 77. (1) Od opłat powyższych (art. 74 — 76) zwolniony jest Skarb Państwa oraz związki komunalne; nie korzystają z tego zwolnienia zarówno państwowe, jak i komunalne

przedsiębiorstwa o odrębnej osobowości prawnej.

(2) Zgłaszający, który przedstawia dowód niezamożności, może uzyskać według uznania Prezesa Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczeniu opłat rocznych za pierwsze trzy lata, poczem może być zwolniony od tych opłat, jeżeli patent po upływie trzeciego roku zgaśnie z powodu nieuiszczenia czwartej opłaty.

Art. 78. Sposób uiszczania opłat, przewidzianych w niniejszej części, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Rozdział VII.

Postanowienia przejściowe i międzynarodowe.

Art. 79. (1) Prawa ze zgłoszeń wynalazków oraz z patentów, które miały moc prawną w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary, od tych państw odłączone, weszły w skład Rzeczypospolitej Polskiej, oraz prawa ze zgłoszeń i patentów, przywrócone lub wznowione w tych państwach traktatami i umowami międzypaństwowemi — pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach pod warunkami, przewidzianemi przez ustawy, na podstawie których istniały, tudzież przez traktaty i umowy międzypaństwowe.

(2) Prawa z takich patentów, mające moc na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej (prawa dzielnicowe), nie mogą w Polsce trwać dłużej, niżby trwać mogły w państwie, w którem powstały.

(3) Unieważnienie, zgaśnięcie i umorzenie patentu w owem państwie powodują w zasadzie nieważność i zgaśnięcie prawa dzielnicowego w Polsce. Jednak mimo umorzenia lub zgaśnięcia patentu szczepowego utrzymuje się prawo dzielnicowe w Polsce w następujących przypadkach:

a) jeżeli patent szczepowy wygasł skutkiem nieuiszczenia opłat, a właściciel uiści natomiast opłaty za patent dzielnicowy w Polsce według skali polskiej, a to najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia patentu szczepowego;

b) jeżeli właściciel patentu szczepowego zrzekł się go tylko w państwie, w którem patent powstał;

c) jeżeli patent szczepowy umorzony został w państwie, w którem go udzielono, z powodu niewykonywania wynalazku, pomimo, że był wykonywany w czasie i rozmiarach, ustawą dla patentu szczepowego przepisanych, w dzielnicy do Polski z owego państwa przyłączonej; prawo dzielnicowe utrzymane zostanie w mocy i wtedy, gdy wykonywanie miało miejsce gdzie indziej w Polsce, ale w rozmiarach, niniejszem rozporządzeniem przepisanych (art. 13); na tych podstawach właściciel patentu może żądać w Urzędzie Patentowym ustalenia, także w drodze sporu (wydział spraw spornych), że jego prawo dzielnicowe nie wygasło; skargę wniesie przeciwko Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jako zastępczyni interesu publicznego; w każdym razie ponosi koszty sporu;

d) jeżeli patent szczepowy uległ wywłaszczeniu.

(4) Wyjątki, dotyczące utrzymania patentu, a przewidziane w przypadkach b, c i d, mają zastosowanie, jeżeli właściciel patentu w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia, umorzenia, względnie wywłaszczenia patentu szczepowego oświadczy w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, że pragnie nadal utrzymać prawo dzielnicowe i uiszczać będzie opłaty według skali polskiej.

(5) Prawo dzielnicowe można w Polsce unieważnić w drodze postępowania, niniejszem rozporządzeniem przepisanego, jeżeli zachodzą warunki unieważnienia patentu szczepowego, oparte na ustawie, której patent ten podlega.

(6) Prawo z patentu dzielnicowego może ulec wywłaszczeniu według

przepisów niniejszego rozporządzenia.

Art. 80. (1) Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego w wystawionym przez Urząd Patentowy dokumencie, zwanym patentem dzielnicowym, właściciel prawa dzielnicowego zgłosi swe prawa w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i złoży dowody istnienia patentu szczepowego. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, iż istnieją warunki, artykułem poprzednim przepisane, zarejestruje prawo dzielnicowe, jako patent dzielnicowy, w osobnym rejestrze patentów dzielnicowych i wyda zgłaszającemu tak zwany patent dzielnicowy. Ogłoszenie drukiem patentu dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzedniem złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

(2) Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego na podstawie artykułu poprzedniego jest właściwy wyłącznie Urząd Patentowy.

(3) Korzystający z prawa dzielnicowego może żądać ochrony przeciw naruszeniu (art. 25, 26, 27 i 28) jedynie na podstawie patentu dzielnicowego.

Art. 81. Aczkolwiek właściciel patentu dzielnicowego uzyskał patent na całą Polskę, jego patent dzielnicowy utrzymuje nadal moc prawną do czasu określonego w art. 79.

Art. 82. Przywrócenie lub wznowienie praw ze zgłoszeń i patentów przez traktaty i umowy międzypaństwowe nie uwłacza prawom osób trzecich, które korzystały z wynalazku w czasie lub miejscu, kiedy lub gdzie patent nie obowiązywał. Prawa te należy oceniać według analogji prawa używacza uprzedniego (art. 9).

Art. 83. Rozporządzenie niniejsze nie uchybia prawom pierwszeństwa, uzasadnionym w traktatach i umowach międzypaństwowych.

Art. 84. Jeżeli patent został udzielony przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, okres trzyletni z art. 13 ust. 1 nie może upłynąć wcześniej, niż z upływem dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 85. (1) Do czasu wydania w Polsce jednolitych przepisów karnych:

a) zamiast aresztu ponad sześć tygodni należy na obszarze, na którym obowiązuje kodeks karny z 1871 r., wymierzać karę więzienia;

b) uprawniony do skargi o przestępstwo z art. 27 traci prawo to po upływie sześciu miesięcy od czasu, kiedy dowiedział się o popełnieniu czynu i o osobie sprawcy;

c) nie można z powodu przestępstw z art. 27 i 34:

1) wdrożyć postępowania karnego, jeżeli od popełnienia czynu upłynęło lat trzy;
2) wydać wyroku skazującego, jeżeli od popełnienia czynu upłynęło lat sześć;
3) wykonać wyroku skazującego, jeżeli od jego uprawomocnienia się upłynęło lat dziesięć.

(2) Do biegu przedawnienia (1, 2, 3) nie wlicza się okresu, przez który z powodów ustawowych nie można było postępowania karnego wdrożyć lub wprowadzić albo kary wykonać.

Art. 86. Do czasu wydania w Polsce jednolitych przepisów o postępowaniu w sprawach niespornych należy w sprawach, przewidzianych w art. 64, 65 i 67, stosować obowiązujący w b. zaborze rosyjskim odpowiedni tryb postępowania (postępowanie incydentalne).

CZĘŚĆ II.

O wzorach użytkowych i zdobniczych.

Rozdział I.

Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie, wygaśnięcie, umorzenie i wywłaszczenie.

Art. 87. (1) Przez zarejestrowanie wzoru powstaje prawo wyłącznego korzystania w sposób przemysłowy i handlowy z nowej postaci przedmiotu, ujawnionej w tym wzorze, a występującej w kształcie, w rysunku, w barwie lub w materjale przedmiotu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa przez lat dziesięć od dnia zarządzenia rejestracji wzoru.

(2) Jeżeli nowość postaci ma na celu podniesienie pożytku, wzór nazywa się użytkowym, jeżeli zmierza do celów artystycznych — nazywa się wzorem zdobniczym.

(3) Prawo z rejestracji wzoru zdobniczego ogranicza się do przedmiotów tego rodzaju, dla których zgłoszenie nastąpiło.

Art. 88. Do rejestrowania wzorów powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 89. Kto prawidłowo zgłosił do opatentowania wynalazek, nadający się w myśl niniejszego rozporządzenia i do ochrony jako wzór użytkowy, może, także i po uzyskaniu patentu, zrzec się patentu, a równocześnie zgłosić ten sam wynalazek do zarejestrowania jako wzór użytkowy z pierwszeństwem wzoru od daty zgłoszenia patentowego. Czas trwania ochrony wzoru liczy się od udzielenia patentu, jeżeli patent był już udzielony.

Art. 90. (1) Ważną jest tylko rejestracja wzorów nowych.

(2) Nie uważa się wzoru za nowy, jeżeli w czasie zgłoszenia go w Urzędzie Patentowym był już w istotnych swych znamionach — przy wzorach zdobniczych w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju — opublikowany, albo na ziemiach, które weszły w skład Polski, stosowany lub na widok publiczny wystawiony w sposób o tyle jasny i jawny, że znawca mógł go w przemyśle stosować.

(3) Jednak uprzednia publikacja lub jawne stosowanie wzoru nie są przeszkodą do uzyskania jego rejestracji, jeżeli nastąpiły po wystawieniu wzoru w Polsce na publicznej wystawie, dla której przyznano tę ulgę rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, zgłoszenie zaś wzoru nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi warunkami nie jest przeszkodą do uzyskania rejestracji wzoru ani samo wystawienie, ani inne po dacie wystawienia dokonane w Urzędzie Patentowym zgłoszenie.

(4) To samo odnosi się do wystaw w innych krajach, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, jeżeli prawo to zostało im przyznane na podstawie wewnętrznego ustawodawstwa danego kraju. Urząd Patentowy może żądać dowodu tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowodu daty i miejsca wystawienia w sposób, jaki określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu. Okres sześciomiesięczny (ust. 3) nie przedłuża okresu dwunastomiesięcznego — w zastosowaniu do wzorów zdobniczych sześciomiesięcznego — określonego w art. 96 ust. 2 i 3; jednak, jeżeli wzór wystawiono przed pierwotnem zgłoszeniem zagranicznem, służącem za podstawę prawa pierwszeństwa, Urząd Patentowy może przyznać prawo pierwszeństwa od daty wystawienia wzoru.

(5) W stosunku do obywateli państw, tworzących międzynarodowy Związek ochrony własności przemysłowej, tudzież obywateli państw, nie należących wprawdzie do Związku, ale zamieszkałych lub posiadających rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na obszarze jednego z państw związkowych, uprzednia publikacja i jawne stosowanie wzoru nie stanowią przeszkody do uzyskania jego rejestracji, jeżeli obywatelom tym służy prawo pierwszeństwa w myśl art. 96 ust. 2 i 3, a publikacja lub jawne stosowanie nastąpiło po pierwotnem zgłoszeniu.

(6) Jeżeli skutkiem zgłoszenia dokonanego zagranicą ogłoszono urzędowy opis patentu (druk patentowy), ogłoszenie to nie stanowi w ciągu sześciu miesięcy przeszkody do zarejestrowania wzoru na rzecz zgłaszającego wzór lub jego następcy prawnego. Postanowienie to stosuje się wyłącznie do obywateli państw, które przyznają wzajemność obywatelom polskim.

Art. 91. Prawo z rejestracji wzoru nie jest ważne o tyle, o ile wzór o takich samych istotnych znamionach — przy wzorach zdobniczych w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju — był już pierwej zgłoszony w Polsce do rejestracji lub opatentowania, a zgłoszenie doprowadzi-

ło do zarejestrowania wzoru lub udzielenia patentu.

Art. 92. Wyłącza się od rejestracji wzory, które naruszają prawa pewnych osób (np. do wizerunku) lub w ogólności sprzeczne są z obowiązującem prawem albo dobremi obyczajami, tudzież pomysły, które oczywiście nie nadają się do zastosowania w przemyśle.

Art. 93. Rejestracja wzoru zdobniczego nie pozbawia twórcy dzieła, pozostającego pod ochroną prawa autorskiego, możności dochodzenia tego prawa przeciwko posiadaczowi prawa z rejestracji wzoru.

Art. 94. Z prawa, powstałego przez rejestrację wzoru, którego stosowanie wkraczałoby w zakres wyłączności jeszcze obowiązującego prawa autorskiego lub patentowego albo wcześniej zarejestrowanego wzoru, można korzystać tylko za zezwoleniem (licencją) właściciela wcześniejszego prawa (wzór zależny). Po wygaśnięciu wcześniejszego prawa wzór zależny zamienia się na niezależny.

Art. 95. (1) Prawo z rejestracji wzoru nie ma mocy przeciw osobom, które przed zgłoszeniem wzoru w Urzędzie Patentowym stosowały go na ziemiach, należących obecnie do Polski, w dobrej wierze.

(2) Osobom tym służy nadal prawo korzystania z wzoru (prawo używacza uprzedniego) w rozciągłości, w jakiej z niego korzystały. Prawo to jest ściśle związane z przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek używacza, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub dokumentem prywatnym, w którym oznaczono przedsiębiorstwo, a na którym podpis właściciela wzoru zarejestrowanego został uwierzytelniony sądownie lub notarjalnie.

Art. 96. (1) Pierwszeństwo prawa z rejestracji wzoru liczy się od chwili zgłoszenia wzoru w Urzędzie Patentowym.

(2) Kto prawidłowo wniósł podanie o udzielenie patentu lub zarejestrowanie wzoru użytkowego w jednem z państw, należących do Międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, lub jego prawny następca, będzie korzystał przy zgłoszeniu wzoru użytkowego w Polsce — z zastrzeżeniem praw osób trzecich — z prawa pierwszeństwa zgłoszeniem zagranicznem uzasadnionego, jeżeli wniesie do Urzędu Patentowego podanie o zarejestrowanie wzoru w ciągu dwunastu miesięcy od daty pierwotnego zgłoszenia zagranicznego, to jest najpóźniej w dniu i miesiącu, odpowiadającym dacie pierwotnego zgłoszenia, a jeżeli dzień ten jest wolny od zajęć w Urzędzie Patentowym — w najbliższym dniu czynności Urzędu.

(3) Zgłoszenie w jednem z państw związkowych wzoru zdobniczego uprawnia do korzystania z prawa pierwszeństwa tylko przy zgłoszeniu w Polsce wzoru zdobniczego, jeżeli podanie o zarejestrowanie wzoru wniesione będzie do Urzędu Patentowego w ciągu sześciu miesięcy od daty pierwotnego zgłoszenia zagranicznego.

Art. 97. (1) Rejestracja wzoru będzie unieważniona o tyle, o ile przy jej dokonaniu brakowało warunków prawnych art. 90, 91 i 92.

(2) Posiadacz prawa z wzoru nieważnie zarejestrowanego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę zrządzoną innym osobom ze swej winy.

(3) Posiadacz prawa z wzoru, zarejestrowanego nieważnie według art. 91, winien w każdym razie wydać niesłuszne zbogacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi wcześniejszego prawa.

(4) W przypadku unieważnienia rejestracji wzoru w myśl art. 91 ci, którzy nabyli pod ważnym tytułem i w dobrej wierze prawa z zarejestrowanego nieważnie wzoru i wykonywali je przez rok w dobrej wierze, mają prawo do dalszego ich wykonywania w rozciągłości, w jakiej je wykonywali w chwili wniesienia skargi o unieważnienie (używacze późniejsi), przyczem płacić winni właścicielowi prawa wcześniejszego odpowiednie należności licencyjne, które w braku porozumienia stron oznaczy sąd według własnego uznania. Prawa tych używaczy związane

są z przedsiębiorstwem, w którem wzór wykonywano, i tylko razem z niem mogą być na inne osoby przeniesione. Wpisywanie tych praw do rejestru podlega przepisom o wpisywaniu licencyj (art. 106 i 108).

Art. 98. Prawo z rejestracji wzoru gaśnie, jeżeli:

a) opłata za bieżący okres zalega ponad sześć miesięcy;

b) właściciel wzoru zarejestrowanego zrzeka się go pisemnie lub do protokółu wobec Urzędu Patentowego za zgodą rzeczowo uprawnionych; nie potrzeba zgody używaczy uprzednich i późniejszych;

c) wywłaszczono prawo z rejestracji wzoru w interesie wolności przemysłowej.

Art. 99. (1) Właściciel zarejestrowanego wzoru użytkowego obowiązany jest najpóźniej po upływie lat trzech od rejestracji wzoru do wykonywania w Polsce w sposób wytwórczy prawa z tego wzoru, jeżeli zapotrzebowanie wewnętrzne uzasadnia produkcję krajową — a to w takiej rozciągłości, jaka w przybliżeniu pokryć zdoła zapotrzebowanie wewnętrzne.

(2) Jeżeli sam tego obowiązku nie wykonywa, powinien po upływie lat trzech od rejestracji wzoru ogłosić w trzech najbliższych zeszytach „Wiadomości Urzędu Patentowego" o gotowości udzielenia licencyj zgłaszającym się o nie osobom, dającym odpowiednie gwarancje. Pod warunkami w art. 154 wskazanemi licencja będzie udzielona (licencja przymusowa).

(3) Jeżeli z jakichkolwiek powodów licencja nie została udzielona, albo jeżeli licencjaci nie wykonywają w sposób wytwórczy prawa z rejestracji wzoru użytkowego w rozciągłości, pokrywającej w przybliżeniu zapotrzebowanie wewnętrzne, a zapotrzebowanie to w przeważnej części pokrywane bywa produkcją zagraniczną, wówczas skutkiem skargi, dopuszczalnej po upływie roku piątego od zarejestrowania wzoru użytkowego, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) umorzy prawo z rejestracji wzoru.

(4) Umorzenie skutkiem skargi nastąpi także później, jeżeli właściciel lub inne przez niego upoważnione osoby nie wykonywały w Polsce w sposób wytwórczy prawa z rejestracji wzoru użytkowego w rozciągłości przepisanej, a zapotrzebowanie wewnętrzne pokrywane było w przeważnej części przez produkcję zagraniczną. Umorzenie nie nastąpi, jeżeli w chwili wniesienia skargi prawo z wzoru było w sposób wytwórczy wykonywane w Polsce w przepisanej rozciągłości.

(5) Jeżeli w sporze o umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego, uzasadnionym brakiem wykonywania w sposób wytwórczy tego prawa w Polsce w przepisanej rozciągłości, właściciel wzoru zdoła wykazać, że jedynie z powodu przeszkód wyjątkowych i przyczyn nader ważnych zapotrzebowanie wewnętrzne nie było pokrywane przez produkcję krajową, wówczas Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) wstrzyma dalsze postępowanie procesowe aż do terminu przez siebie określonego, a w takim razie właściciel zapobiegnie umorzeniu prawa z wzoru, jeżeli w postępowaniu, po upływie oznaczonego terminu z urzędu lub na wniosek powoda podjętem, wykaże, że w międzyczasie sam lub przez inne osoby już rozpoczął wykonywanie w sposób wytwórczy spornego prawa w rozciągłości, jaka w przybliżeniu pokrywać zdoła zapotrzebowanie wewnętrzne.

Art. 100. Przepisy art. 99 nie mają zastosowania do zarejestrowanych wzorów użytkowych, będących własnością Państwa lub przedsiębiorstw państwowych o odrębnej osobowości prawnej.

Art. 101. Prawo z rejestracji wzoru użytkowego może być wywłaszczone ze względu na dobro publiczne za odszkodowaniem; prawo z rejestracji wzoru nie gaśnie przez wywłaszczenie, które nastąpiło na rzecz Państwa, a nie w interesie wolności przemysłowej (art. 147 — 152).

Rozdział II.

Własność i inne prawa rzeczowe na wzorze zarejestrowanym.

Art. 102. (1) Tylko twórca wzoru lub jego prawny następca ma prawo do uzyskania rejestracji wzoru. W braku dowodu przeciwnego za twórcę wzoru lub jego następcę prawnego uważa się tego, kto pierwszy zgłosił wzór do zarejestrowania.

(2) Jeżeli osoba nieuprawniona zgłosiła wzór do zarejestrowania lub uzyskała jego rejestrację, twórca tego wzoru lub jego prawny następca może zażądać, aby wzór został na jego rzecz zarejestrowany lub na niego przeniesiony, powinien jednak temu, kto zgłosił wzór lub jego rejestrację uzyskał, zwrócić koszty zgłoszenia, względnie uzyskania rejestracji wzoru, jakie sam musiałby ponieść. Co do roszczeń o wynagrodzenie szkody, o wydanie zbogacenia i o utrzymanie praw, nabytych w dobrej wierze — mają zastosowanie przepisy art. 97, ust. 2, 3 i 4, z odpowiedniemi zmianami.

Art. 103. (1) Pracownik, zajęty w przedsiębiorstwie (także w zakładzie państwowym), ma prawo do uzyskania rejestracji na podstawie wzoru, stworzonego przez siebie w tem przedsiębiorstwie. Prawa tego nie może on być pozbawiony, chyba że zawarł z pracodawcą umowę o pracę nad tworzeniem wzorów. Jednak pracodawca ma prawo do wykonywania w sposób wytwórczy prawa z rejestracji wzoru na podstawie licencji, która w razie braku zgody właściciela wzoru zarejestrowanego może być uzyskana w drodze przymusowej (art. 106), jeżeli pomysł leży w zakresie produkcji przedsiębiorstwa.

(2) Gdy z pracownikiem zawarto umowę o pracę nad tworzeniem wzorów, prawo do uzyskania rejestracji wzoru służy pracodawcy, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie. Jednakże w razie, gdy wynagrodzenie w umowie ustanowione okaże się rażąco niskiem w stosunku do korzyści, osiągniętych przez pracodawcę dzięki temu pomysłowi, pracownik może żądać godziwego podwyższenia wynagrodzenia.

(3) Nieważny jest układ, pozbawiający twórcę wzoru prawa występowania w tym charakterze.

Art. 104. Wspólna praca twórcza kilku osób nad wzorem stwarza wspólne ich prawo do uzyskania jego rejestracji.

Art. 105. (1) Własność wzoru zarejestrowanego może przechodzić w całości lub częściowo w drodze dziedziczenia albo zapisu. Spadkobierca lub zapisobierca powinien nabycie prawa własności zgłosić do rejestru wzorów.

(2) Prawo to można również w całości lub częściowo przenieść na inną osobę przez umowę między żyjącymi. Przeniesienie prawa wymaga dla swej ważności wobec Urzędu Patentowego i osób trzecich wpisania do rejestru wzorów, które może nastąpić tylko na podstawie dokumentu publicznego albo dokumentu prywatnego, na którym podpis zbywcy jest notarjalnie lub sądownie uwierzytelniony.

(3) Współwłasność wzoru zarejestrowanego ocenia się według przepisów prawa cywilnego, z tem jednak zastrzeżeniem, że każdy z współwłaścicieli wzoru ma prawo ścigania naruszeń bez upoważnienia ze strony pozostałych współwłaścicieli, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie.

Art. 106. (1) Prawo wykonywania w części lub w całości praw z obcego wzoru zarejestrowanego nabywa się przez umowę (licencja dobrowolna) lub na podstawie orzeczenia Urzędu Patentowego (licencja przymusowa).

(2) Licencja uzasadnia prawo rzeczowe na rzecz licencjata, jeżeli zostanie wpisana do rejestru wzorów (art. 105); jeżeli licencja związana jest z przedsiębiorstwem, może tylko razem z niem przejść na inne osoby.

Art. 107. Do ważności umów, wymienionych w art. 105 i 106, wymaga się formy pisemnej.

Art. 108. (1) Nabywca przedsiębiorstwa, z którem związana jest licencja, nie może dochodzić praw z li-

cencji przeciw osobom trzecim w imieniu własnem, dopóki nie uzyska wpisu przeniesienia licencji do rejestru wzorów. Wpis ten nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo dokumentu prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis zbywcy jest uwierzytelniony sądownie lub notarjalnie. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, urzędowe zawiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczane ze skutkiem przeciwko niemu jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

(2) Te same przepisy stosować należy do przenoszenia innych praw, z przedsiębiorstwem złączonych, a do rejestru wpisanych (art. 97 i 102).

Art. 109. (1) Właściciel zależnego wzoru użytkowego może zażądać przymusowej licencji na wykonywanie wcześniejszego prawa patentowego lub wcześniejszego prawa z rejestracji wzoru użytkowego, jeżeli jego wzór ma dla przemysłu znaczenie doniosłe, wszakże dopiero po upływie lat trzech od ustanowienia prawa wcześniejszego. Udzielenie takiej licencji przymusowej uprawnia właściciela wcześniejszego prawa patentowego lub wcześniejszego prawa z wzoru do żądania licencji na wykonywanie prawa zależnego o tyle, o ile to jest wskazane potrzebą równych warunków obopólnej konkurencji.

(2) Licencja przymusowa gaśnie po roku, jeżeli licencjat nie korzystał z niej do tego czasu, i nie może on jej ponownie żądać.

Art. 110. (1) Skargi o własność wzoru zarejestrowanego, o uznanie zależności wzoru, o zastaw i inne prawa rzeczowe na wzorze zarejestrowanym (także o prawa używaczy), tudzież o wszelkie licencje mają być zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze wzorów na wniosek osoby, która skargę wniosła.

(2) Powyższe zaznaczenia sporu mają ten skutek, że orzeczenia w sporze zapadłe mają moc prawną także przeciw osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa na wzorze zarejestrowanym lub do wzoru zarejestrowanego.

Rozdział III.

Ochrona praw z rejestracji wzoru.

Art. 111. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu bezprawnie wkracza w zakres wyłączności z zarejestrowania wzoru wynikającej, lub w inny sposób niezgodny z prawem lub dobremi obyczajami wyrządza szkodę osobie z zarejestrowanego wzoru uprawnionej, winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne zbogacenie z trzech lat ostatnich, a nadto, jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywistem niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku w dziennikach, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony może zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, nie przekraczającej 10.000 zł.; sumę tę oznaczy sąd według własnego uznania.

(2) Roszczenia z powodu naruszenia praw z rejestracji wzoru ulegają przedawnieniu trzyletniemu, które liczy się co do każdego czynu bezprawnego oddzielnie.

Art. 112. (1) Jeżeli pozwany przez skargę z artykułu poprzedniego zarzuci, że prawo z rejestracji wzoru nie istnieje, sąd może przerwać postępowanie procesowe aż do rozstrzygnięcia sporu w tym przedmiocie przez Urząd Patentowy, przyczem oznaczy termin, do którego skarga ma być do Urzędu Patentowego wniesiona. Jeżeli skarga nie zostanie w tym terminie wniesiona, lub nie będzie popierana, albo Urząd Patentowy orzeknie, że prawo z rejestracji wzoru w chwili wniesienia skargi przed sądem istniało, sąd na wniosek podejmie postępowanie procesowe.

(2) Zarówno w przypadku przerwy postępowania niniejszym artykułem przewidzianej, jak i w innych przypadkach w toku postępowania sądowego o naruszenie prawa z rejestracji wzoru, sąd w drodze zarządzeń tymczasowych (zabezpieczeń

powództwa) może wydać zakaz dalszego wkraczania przez pozwanego w wyłączność z zarejestrowania wzoru wynikającą, wprowadzić sądowy zarząd przedsiębiorstwa, należącego do pozwanego, polecić przechowanie narzędzi i wytworów i t. p.

Art. 113. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu umyślnie wkracza bezprawnie w zakres wyłączności z zarejestrowania wzoru wynikającej, albo przywłaszcza sobie prawo do uzyskania rejestracji wzoru, ulega karze grzywny do 50.000 zł. lub aresztu do czterech miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego, wniesionego przez osoby uprawnione do powództwa.

(3) Sąd karny może również orzekać o wnioskach, opartych na art. 111, 112 i 114.

Art. 114. Przedmioty bezprawnie wytworzone, tudzież przyrządy, mogące służyć wyłącznie do ich wytwarzania, należy, stosownie do wniosku pokrzywdzonego, albo przyznać mu na własność po cenie własnych kosztów, albo na koszt krzywdziciela zniszczyć, względnie uczynić nieprzydatnemi do bezprawnego użytku, albo pozostawić u osoby, która się naruszenia dopuściła, jeżeli ona daje dostateczne zabezpieczenie, że w okresie dwuletnim od wygaśnięcia prawa z rejestracji wzoru nie będzie ich używała ani zbywała.

Art. 115. Przepisy art. 111, 112, 113 i 114 stosuje się także do tych, którzy w złej wierze korzystali w wykonywaniu przemysłu lub handlu z cudzego wzoru, zanim wzór ten zarejestrowano. Jednakże skarga dopuszczalna jest dopiero po zarejestrowaniu wzoru. Do biegu przedawnienia z art. 111 ust. 2 nie wlicza się okresu z przed rejestracji wzoru.

Art. 116. Nie uważa się za naruszenie prawa z rejestracji wzoru:

a) stosowanie na okręcie, należącym do jednego z innych krajów międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, zarejestrowanego wzoru, dotyczącego kadłuba okrętowego, maszyn, urządzeń, przyrządów i innych części wyposażenia, jeżeli okręt przebywa czasowo na wodach Państwa Polskiego, a stosowanie służy wyłącznie potrzebom tego okrętu.

b) stosowanie zarejestrowanego wzoru na środkach żeglugi powietrznej lub lokomocji lądowej, należących do jednego z innych krajów międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, w sposób i pod warunkami pod a) określonemi.

Rozdział IV.

Ochrona wolności przemysłowej i handlowej.

Art. 117. Każdemu wolno wnieść skargę do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) z żądaniem ustalenia, że produkcja, którą w przemyśle zamierza stosować lub stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego wzoru zarejestrowanego.

Art. 118. Każdemu wolno wnieść do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę o unieważnienie rejestracji wzoru lub umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego (art. 90, 91, 92, 97 i 99). Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej może w interesie publicznym z inicjatywy ministerstwa, właściwego ze względu na interesy, o jakie chodzi w danej sprawie, przystąpić do sporu osoby prywatnej lub wnieść skargę samodzielnie.

Art. 119. (1) Kto świadomie przedmioty, nie podlegające ochronie przez rejestrację wzoru, lub ich opakowanie oznacza napisami, które mają wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty te były chronione przez zarejestrowanie wzoru, lub kto je mimo świadomości o mylnem oznaczeniu wprowadza w handel, lub dla celów handlowych przygotowuje lub przechowuje, albo w publicznych ogłoszeniach, okólnikach, lub innych odbitkach podaje wiadomości, mające wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty, w nich wymienione, korzystały z ochrony przez zarejestrowanie wzoru, ulega karze grzywny do 50.000 zł. albo aresztu do 4 miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Z przedmiotów wyżej wymienionych należy usunąć i zniszczyć na koszt skazanego kłamliwe oznaczenia, gdyby zaś usunięcie tych oznaczeń było niemożliwe bez uszkodzenia przedmiotów, zniszczyć i same przedmioty (art. 171).

Rozdział V.

Postępowanie i właściwość władz.

A. Rejestracja wzorów oraz inne czynności wydziału zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 120. (1) Aby uzyskać rejestrację wzoru, należy go zgłosić pisemnie do Urzędu Patentowego (wydział zgłoszeń).

(2) Każdy wzór użytkowy zgłosić się powinno osobno, można jednak jednem zgłoszeniem objąć odmiany, nie odbiegające od istotnych znamion zgłoszonego wzoru. Wzorów zdobniczych zgłosić można w jednem podaniu najwyżej 10, ale tylko dla przedmiotów tego samego rodzaju.

(3) Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 121. (1) Zgłoszenie musi zawierać wniosek o zarejestrowanie wzoru, oznaczenie przedmiotu, którego dotyczy zgłoszenie, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający mieszka zagranicą, winien wyznaczyć adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako pełnomocnika swego, i upoważnić go przynajmniej do odbioru wszystkich pism od władz i od interesowanych osób, w szczególności także do odbioru skarg, w niniejszem rozporządzeniu przewidzianych.

(2) Niezbędne jest wymienienie, czy zgłoszenie dotyczy wzoru użytkowego, czy zdobniczego.

(3) Do podania o rejestrację wzoru użytkowego należy dołączyć w dwóch egzemplarzach dokładny opis wzoru w języku polskim. Opis ten zastąpić można powołaniem się w części lub w całości na równocześnie złożone rysunki lub modele (w dwóch egzemplarzach), unaoczniające w sposób dostateczny wzór, będący przedmiotem zgłoszenia. W opisie wzoru użytkowego muszą być zawsze wymienione „zastrzeżenia ochronne“, określające w sposób niewątpliwy istotne znamiona, które zgłaszający uważa za nowe.

(4) Do podania o rejestrację wzoru zdobniczego należy dołączyć po dwa egzemplarze wzoru. Opis w zasadzie nie jest potrzebny.

(5) Zgłaszający winien uiścić opłatę za zgłoszenie (art. 160). W razie jej nieuiszczenia w terminie, przez Urząd zakreślonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

(6) Ponadto zgłaszający winien zastosować się do szczegółowych przepisów, wydanych przez Urząd Patentowy co do podań i załączników.

(7) Mimo braków w zgłoszeniu twórca wzoru nie traci pierwszeństwa zgłoszeniem uzasadnionego, jeżeli z treści podania lub jego załączników można było poznać istotną treść pomysłu, względnie jeżeli treść jego została określona przez powołanie się na zgłoszenie zagraniczne, uzasadniające pierwszeństwo (art. 96).

Art. 122. (1) Kto stosownie do art. 96 ust. 2 i 3 chce korzystać z praw pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego, winien w okresie dwunastu miesięcy — w przypadku zgłoszenia wzoru zdobniczego w okresie sześciu miesięcy — od daty zgłoszenia zagranicznego wnieść do Urzędu Patentowego podanie o zarejestrowanie wzoru i równocześnie lub dodatkowo, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania postawić wniosek o przyznanie mu praw pierwszeństwa. Zgłoszenie pierwotne należy oznaczyć w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, względnie dalszych szczegółów, potrzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia. Jeżeli zgłaszający wzór powołuje się na pierwszeństwo z dwóch lub więcej zgłoszeń pierwotnych, powinien w ten sposób zredagować zastrzeżenia ochronne (art. 121, ust. 3), aby każdemu z za-

strzeżeń zgłoszonych w Polsce odpowiadało tylko jedno zgłoszenie pierwotne. Nadto należy złożyć Urzędowi w czasie przezeń wyznaczonym, nie krótszym jednak jak trzy miesiące od daty zgłoszenia, kopję zgłoszenia zagranicznego (opis, rysunki i t. d.), której zgodność z oryginałem stwierdziła właściwa władza zagraniczna; dalsze uwierzytelnienia nie będą wymagane. Na żądanie Urzędu zgłaszający powinien przedłożyć zwykły lub uwierzytelniony przekład opisu, względnie dostarczyć innych żądanych wyjaśnień, dotyczących zgłoszenia zagranicznego. Zamiast kopji opisu i rysunku zgłoszenia zagranicznego można złożyć model, próbkę, egzemplarz samego wzoru, względnie dokładne jego odtworzenie (np. przez fotografję), wraz z zaświadczeniem władzy zagranicznej, stwierdzającem zgodność zgłoszonego wzoru z wzorem złożonym zagranicą.

(2) Uchwałę, odmawiającą przyznania pierwszeństwa, Urząd doręczy zgłaszającemu przed decyzją o rejestracji wzoru. Od uchwały tej może zgłaszający wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy. Decyzja o rejestracji wzoru może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się uchwały, odmawiającej przyznania żądanego pierwszeństwa.

Art. 123. (1) Wydział zgłoszeń bada, czy zgłoszenie odpowiada przepisom, czy w szczególności opis jego jest dostatecznie jasny i zastrzeżenia ochronne w sposób niewątpliwy określone (art. 120 i 121).

(2) Jeżeli zgłoszenie nie odpowiada obowiązującym przepisom, wydział zgłoszeń wezwie zgłaszającego do uchylenia usterek.

(3) W razie nieuchylenia przez zgłaszającego usterek w czasie, przez wydział zgłoszeń wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za cofnięte. Następstwu temu może zapobiec zgłaszający, jeżeli w ciągu trzech miesięcy po upływie wymienionego czasu uchyli usterki i równocześnie uiści ponownie opłatę za zgłoszenie.

(4) Jeżeli zgłaszający dokona zmian istotnych lub innych uzupełnień, uzasadniających zmianę pierwszeństwa, wówczas dla tych zmian i uzupełnień pierwszeństwo liczy się dopiero od chwili ich zgłoszenia. Dopuszczalny jest także podział zgłoszenia na kilka zgłoszeń, każde z odmiennem pierwszeństwem, względnie przyznanie dodatkowemu zastrzeżeniu pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego.

Art. 124. (1) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) ma obowiązek zbadania, czy nie zachodzą przeszkody z art. 92; w razie ich stwierdzenia odmówi rejestracji wzoru.

(2) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) nie ma obowiązku badania nowości wzoru. Jednak, jeżeli przy badaniu zgłoszenia okaże się, że wzór nie jest nowy, Urząd odmówi rejestracji wzoru. Odmowa rejestracji wzoru nie może nastąpić przed wypowiedzeniem się zgłaszającego, względnie przed upływem wyznaczonego mu w tym celu okresu.

(3) Jeżeli przy badaniu nasuną się Urzędowi uzasadnione wątpliwości, czy zgłoszony wzór nie wkracza w zakres wynalazku lub wzoru, zostającego już pod ochroną niniejszego rozporządzenia, winien zawiadomić o tem zgłaszającego; może także zawiadomić posiadacza prawa wcześniejszego. Po oświadczeniu się zgłaszającego Urząd zarejestruje wzór lub odmówi jego rejestracji w całości lub w części, stosownie do stanu sprawy. Zarejestrowanie wzoru jako zależnego może nastąpić tylko za zgodą zgłaszającego wzór lub na podstawie orzeczenia Urzędu (wydziału spraw spornych).

(4) Urząd nie ma prawa odmówić rejestracji wzoru dlatego, że uważa go za bezwartościowy.

Art. 125. Prezes Urzędu Patentowego ma prawo w granicach niniejszego rozporządzenia wydawać szczegółowe instrukcje, dotyczące badania zgłoszeń wzorów oraz długości okresów, wyznaczanych przez Urząd.

Art. 126. Jeżeli badanie doprowadzi do uchwały pomyślnej, Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) wciąga wzór do rejestru wzorów użytkowych lub zdobniczych; wydaje zgłaszającemu dokument, zwany świa-

dectwem ochronnem, przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu lub wzoru; ogłasza drukiem w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“ o rejestracji wzoru. Datę świadectwa ochronnego uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności.

Art. 127. (1) Przeciwko odmowie zarejestrowania wzoru, jak również przeciwko uchwale, którą zgłaszającego wezwano do usunięcia usterek, może on wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu w ciągu dwóch miesięcy.

(2) Ograniczenie przez Urząd prawa z rejestracji do części zgłoszonego wzoru uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 128. (1) Wzory użytkowe, wchodzące w zakres obrony wojskowej Państwa, Urząd Patentowy winien bezzwłocznie podać Ministerstwu Spraw Wojskowych do wiadomości.

(2) Jeżeli Ministerstwo Spraw Wojskowych zawiadomi Urząd Patentowy, że zgłoszony wzór użytkowy (ust. 1) jest tworem nie zgłaszającego, lecz organu podległego Ministerstwu Spraw Wojskowych, wówczas Urząd Patentowy wstrzyma rejestrację wzoru do czasu rozstrzygnięcia przez właściwy sąd sporu o prawo do uzyskania rejestracji wzoru.

Art. 129. (1) Opisy wzorów zgłoszonych oraz ich załączniki są jawne i dla każdego dostępne od chwili powzięcia przez wydział zgłoszeń uchwały o rejestracji wzoru.

(2) Jednakże zgłaszający wzory zdobnicze może zastrzec ich tajność do sześciu miesięcy po ich rejestracji i w tym celu je opieczętować. W razie takiego zastrzeżenia nie może ścigać sądownie naruszeń w myśl art. 111, 112, 113 i 114 dopóki wzory, które Urzędowi złożył, nie zostaną ujawnione.

Art. 130. (1) Sprawy, należące do zakresu działania Urzędu Patentowego, a nie zastrzeżone dla innych wydziałów, załatwia wydział zgłoszeń.

(2) W szczególności wydział zgłoszeń zarządza wykreślenie wzoru z rejestru z powodu nieuiszczenia opłaty okresowej lub z powodu zrzeczenia się prawa z rejestracji wzoru przez właściciela, tudzież zarejestrowanie zmian, dotyczących własności i innych praw rzeczowych na wzorze zarejestrowanym.

Art. 131. Przeciwko uchwałom wydziału zgłoszeń, wydanym na podstawie art. 130, służy odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy.

B. Unieważnienie rejestracji wzoru

Art. 132. (1) Skarga o unieważnienie rejestracji wzoru winna zawierać jasno określone żądanie, zwięzłe przedstawienie sprawy i wymienienie środków dowodowych. Dokumenty w skardze powołane mogą być do niej dołączone także w odpisie nieuwierzytelnionym. Oryginał lub odpis uwierzytelniony złożyć należy, gdy zostanie dopuszczony dowód z tych dokumentów.

(2) Do skargi dołącza się tyle odpisów skargi i załączników, ilu jest pozwanych.

Art. 133. (1) Po stwierdzeniu warunków formalnych skargi Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) zarządza doręczenie skargi stronie pozwanej i wyznacza jej okres przynajmniej trzydziestodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Skargę, której brak formalnych warunków, wydział spraw spornych odrzuci uchwałą. Powód przeciwko takiej uchwale może wnieść w ciągu dwóch tygodni odwołanie do wydziału odwoławczego; wydział odwoławczy rozstrzyga je na posiedzeniu niejawnem, bez wyznaczania rozprawy.

(2) Do obrony pisemnej dołącza się tyle jej odpisów, ilu jest powodów. Co do dokumentów, na które powołuje się pozwany, należy odpowiednio stosować postanowienia art. 132 ust. 1.

Art. 134. (1) Po wniesieniu obrony, względnie po upływie okresu do jej wniesienia, wydział spraw spornych wyznacza ustną rozprawę, a zarazem w pierwszym przypadku zarządza doręczenie obrony stronie powodowej.

(2) Rozprawa ustna odbywa się jawnie; przewodniczący może dla ważnych przyczyn zarządzić tajność rozprawy.

(3) Niestawiennictwo stron do ustnej rozprawy nie przeszkadza przeprowadzeniu rozprawy.

(4) Wydział spraw spornych może także uwzględnić okoliczności faktyczne, nie powołane przez strony, i dopuścić dowody, nie zgłoszone przez strony.

(5) Wydział spraw spornych może wezwać do rozprawy i przesłuchać, także pod przysięgą, świadków i znawców; może o ich przesłuchanie wezwać sądy.

(6) Z przebiegu rozprawy należy spisać protokół, zawierający treściwe przedstawienie twierdzeń stron i wyniki dowodów.

(7) Orzeczenie, które zawierać winno także postanowienie o kosztach postępowania, wydaje wydział spraw spornych na piśmie.

Art. 135. Na wniosek pozwanego wydział spraw spornych nakaże powodowi, mieszkającemu lub mającemu siedzibę zagranicą, a nie posiadającemu w kraju majątku nieruchomego, złożyć kaucję na zabezpieczenie kosztów postępowania — pod rygorem zaniechania postępowania, chyba że konwencje międzynarodowe lub wzajemność wykluczają obowiązek złożenia kaucji.

Art. 136. Wniesienie skargi o unieważnienie rejestracji wzoru, jako też orzeczenie, unieważniające rejestrację wzoru, należy z urzędu zaznaczyć w rejestrze, a nadto orzeczenie unieważniające ogłosić w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

Art. 137. Przeciwko orzeczeniu, wydanemu przez wydział spraw spornych, strony, a także Prokuratorja Generalna, mogą wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego w ciągu dwóch miesięcy.

Art. 138. Do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 132—135; w postępowaniu odwoławczem strony mogą przytaczać nowe fakty i zgłaszać nowe dowody.

C. Umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego.

Art. 139. Do postępowania, wdrożonego skargą o umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego, i do orzeczenia, wydanego skutkiem skargi, stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie rejestracji wzoru (art. 132 — 138).

Art. 140. Urząd Patentowy (wydział kontroli wykonywania wynalazków) może każdej chwili po latach trzech od zarejestrowania wzoru użytkowego zażądać od właściciela wykazania, czy, w jaki sposób i w jakim zakresie wykonywa obowiązki, przewidziane w art. 99.

Art. 141. Właściciel każdego czasu po zarejestrowaniu na jego rzecz wzoru użytkowego może zgłosić wniosek, aby Urząd Patentowy na jego koszt stwierdził rozciągłość, w jakiej wykonywa w sposób wytwórczy prawo z wzoru bezpośrednio lub przez inne osoby, względnie istnienie ważnych przeszkód, uniemożliwiających wykonywanie tego prawa w sposób wytwórczy (art. 99). W tym celu przedłoży wydziałowi kontroli wykonywania wynalazków szczegółowe sprawozdanie ze sposobu i rozmiarów, w jakich wykonywa produkcję, a gdyby produkcja nie była wykonywana w rozciągłości, odpowiadającej zapotrzebowaniu wewnętrznemu, zda sprawę szczegółowo z przyczyn, dla jakich nie odbywa się wykonywanie w przepisanej rozciągłości. Na okoliczności faktyczne, przytoczone w sprawozdaniu, zgłosi dowody przez powołanie się na świadków lub znawców, złoży wyciągi z ksiąg handlowych lub inne dowody. Można także złożyć w odpisie protokóły z sądowych oględzin oraz przesłuchać świadków i znawców.

Art. 142. Wydział kontroli wykonywania wynalazków bada te sprawozdania, w razie potrzeby żąda ich uzupełnienia, ewentualnie przesłuchuje świadków i znawców.

Art. 143. Wydział kontroli wykonywania wynalazków może wysłać swego referenta na miejsce. Referent

wydziału bada w razie potrzeby księgi przedsiębiorstwa i korespondencję oraz przesłuchuje świadków i znawców bez ich zaprzysięgania.

Art. 144. Z czynności powyższych (art. 142 i 143) spisuje się protokół, który Urząd Patentowy zachowa w swych aktach; odpisu udzieli na wniosek właścicielowi zarejestrowanego wzoru użytkowego. W rejestrze wzorów użytkowych należy zaznaczyć, że nastąpiło badanie wykonywania prawa z rejestracji wzoru w sposób wytwórczy. Każdy może w obecności urzędnika Urzędu Patentowego przeglądać protokół i czynić zeń odpisy.

Art. 145. (1) Jeżeli przeprowadzone przez Urząd Patentowy (wydział kontroli wykonywania wynalazków) badania uprawdopodobniły, że właściciel zarejestrowanego wzoru użytkowego, względnie licencjat, nie wypełnił obowiązków w art. 99 wymienionych, Urząd udzieli zebranych materjałów Prokuratorji Generalnej, która, działając w interesie publicznym, wniesie do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę o umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego. W razie przegrania sporu o umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego z powodu niewykonywania tego prawa w sposób wytwórczy, koszty tego sporu poniesie Skarb Państwa.

(2) Skargę o umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego z powodu niewykonywania tego prawa w sposób wytwórczy wnieść może również każda osoba interesowana.

(3) Wniesienie skargi o umorzenie prawa z rejestracji wzoru zaznacza się z urzędu w rejestrze wzorów użytkowych.

(4) Dowód wykonania obowiązków w art. 99 wymienionych, względnie dowód okoliczności, usprawiedliwiających niewykonywanie tych obowiązków, ciąży na pozwanym (właścicielu zarejestrowanego wzoru użytkowego).

D. Inne spory przed Urzędem Patentowym.

Art. 146. (1) Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) jest właściwy także (art. 132) dla następujących sporów:

a) jeżeli właściciel patentu albo zarejestrowanego wzoru żąda w drodze skargi, by później zgłoszony wzór uznano jako zależny od jego wcześniejszego prawa (art. 94);

b) jeżeli ktoś żąda w drodze skargi ustalenia, że produkcja, którą zamierza w przemyśle stosować, lub którą już stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego wzoru zarejestrowanego (art. 117).

(2) Do postępowania w powyższych sporach stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie rejestracji wzoru (art. 132—138). Orzeczenie, uznające zależność zarejestrowanego wzoru, ma być z urzędu do rejestru wpisane i ogłoszone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

E. Wywłaszczenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego.

Art. 147. Prawo z rejestracji wzoru użytkowego może być w całości lub częściowo wywłaszczone albo ograniczone bądź na rzecz Państwa, bądź na rzecz wolności przemysłowej (art. 101). W obu przypadkach o wywłaszczeniu lub ograniczeniu stanowi Rada Ministrów na wniosek ministra, właściwego ze względu na znaczenie wywłaszczenia dla danego działu administracji państwowej. Odszkodowanie płaci Skarb Państwa.

Art. 148. W przypadku, przewidzianym w art. 147, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu stara się ustalić wysokość wynagrodzenia przez ugodę z właścicielem zarejestrowanego wzoru użytkowego, a gdyby ugoda nie doszła do skutku, sam oznacza tymczasowo sumę wynagrodzenia według własnego uznania z uwzględnieniem uprzednich dochodzeń. Tak określoną sumę należy wypłacić właścicielowi prawa z wzoru, a wówczas złożyć do depozytu są-

dowego, gdy na wzorze ciążą prawa rzeczowe do rejestru wpisane, a uprawnieni nie godzą się na wypłacenie sumy właścicielowi wzoru. W razie wywłaszczenia na rzecz wolności przemysłowej nie uwzględnia się praw używacza uprzedniego i używaczy późniejszych (art. 95, 97 i 102).

Art. 149. Z chwilą wypłacenia właścicielowi zarejestrowanego wzoru użytkowego ostatecznej lub tymczasowej sumy wynagrodzenia albo złożenia tej sumy do depozytu sądowego wygasają dotychczasowe prawa na wzorze zarejestrowanym i do wzoru zarejestrowanego i albo prawo z rejestracji wzoru przechodzi na własność Państwa, albo wzór staje się przedmiotem wolności przemysłowej. W pierwszym przypadku Państwo może przejąć ciężary, ujawnione w rejestrze, przyczem zmniejsza się odpowiednio odszkodowanie.

Art. 150. Jeżeli właściciel prawa z rejestracji wzoru użytkowego czuje się pokrzywdzonym z powodu wysokości odszkodowania, ustalonego przez Urząd Patentowy (wydział spraw spornych), może w ciągu trzydziestu dni żądać ponownego ustalenia wysokości odszkodowania przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Sąd ustala wysokość odszkodowania na podstawie materjału, dostarczonego mu przez Urząd Patentowy, po przesłuchaniu przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i właściciela wzoru, a w razie potrzeby po zasięgnięciu opinji znawców. Może także wysłuchać opinij osób, mających jakiekolwiek prawa na wzorze. Orzeczenie sądowe zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 172). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancyj sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 151. Na żądanie właściciela zarejestrowanego wzoru użytkowego lub innych osób, rzeczowo uprawnionych i do rejestru wpisanych, sąd oznacza w postępowaniu niespornem (art. 172), jak suma złożona ma być podzielona między osoby, którym służy prawo do odszkodowania (art. 148). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancyj sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 152. Orzeczenie wywłaszczające winno być z urzędu wpisane do rejestru i ogłoszone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

F. Licencja przymusowa.

Art. 153. (1) Na żądanie właściciela zarejestrowanego wzoru zależnego (art. 94 i 146 ust. 1 a) i na ewentualny wniosek właściciela prawa wcześniejszego Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) orzeka według swobodnego uznania po przesłuchaniu stron, a w razie potrzeby i znawców, czy należy ustanowić licencję przymusową na rzecz właściciela wzoru zależnego, lub także licencję na rzecz właściciela prawa wcześniejszego (art. 106 i 109), a w braku dalszego porozumienia stron oznacza warunki takich licencyj.

(2) W ciągu dwóch miesięcy strony mogą żądać ponownego oznaczenia wysokości wynagrodzenia za licencję przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Orzeczenie zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 172). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancyj sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 154. (1) W razie, gdy zdaniem właściciela zarejestrowanego wzoru użytkowego zgłaszający się o licencję przewidzianą w art. 99 ust. 2, nie daje odpowiednich gwarancyj, albo gdy co do warunków licencji nie nastąpiła zgoda między zgłaszającym się a właścicielem, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) rozstrzygnie na wniosek jednej ze stron bezzwłocznie, czy licencja ma być udzielona, a w razie twierdzącym ustali sporne między stronami warunki, przyczem baczyć powinien, żeby przez odpowiednie zastrzeżenia zabezpieczyć wykonywanie produkcji, wzorem zarejestrowanym określonej, w rozmiarach licencją przewidzianych.

(2) Do uchwały, określającej wysokość wynagrodzenia za licencję przymusową, stosuje się analogicznie przepis art. 153 ust. 2.

Art. 155. Uchwałę, ustanawiającą przymusową licencję lub odmawiającą jej ustanowienia, należy doręczyć interesowanym stronom. W ciągu dwóch miesięcy od dnia doręczenia uchwały dopuszczalne jest odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego. Odwołanie nie może jednak dotyczyć wysokości wynagrodzenia za korzystanie z licencji.

Art. 156. Przepisy art. 153 o postępowaniu przy ustanowieniu licencji przymusowej stosuje się także do licencji przymusowej, przewidzianej w art. 103 ust. 1.

G. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 157. Przeciwko orzeczeniom i uchwałom Urzędu Patentowego, o ile ulegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w myśl ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. (obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 400), może wnieść skargę także Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których rozporządzenie niniejsze przewiduje jej współudział w interesie publicznym.

H. Właściwość sądów.

Art. 158. (1) Spory o prawa i roszczenia prywatno-prawne, dotyczące zarejestrowanych wzorów, należą do właściwości sądów, a zwłaszcza:

a) spory o własność wzoru zarestrowanego oraz inne prawa rzeczowe na wzorze (art. 102—106) lub prawa do wzoru; także spory o istnienie lub nieistnienie praw używaczy uprzednich i późniejszych (art. 95, 97 i 102), ale nie spory z art. 146;

b) spory o roszczenia majątkowe (wydanie zbogacenia, odszkodowanie), wynikające z unieważnienia rejestracji wzoru lub umorzenia prawa z rejestracji wzoru użytkowego albo uznania zależności wzoru;

c) spory o naruszenie własności oraz innych praw rzeczowych na wzorze i praw do wzoru (art. 111, 112 i 114);

d) sprawy, określone w art. 150, 153, 154 ust. 2 i 156.

(2) Dla sporów o prawa i roszczenia prywatno - prawne, wymienione w ust. 1, właściwemi są sądy, które orzekają w sprawach handlowych.

(3) Przy oznaczeniu właściwości miejscowej sądów, zależnej od miejsca zamieszkania pozwanego, należy, jeśli pozwanym jest posiadacz prawa z rejestracji wzoru zamieszkały zagranicą, brać za podstawę miejsce zamieszkania w Polsce jego pełnomocnika (art. 121).

Art. 159. Sprawy o przestępstwa, przewidziane w art. 113 i 119, należą do właściwości sądów okręgowych.

Rozdział VI.

Opłaty.

Art. 160. (1) Opłata za zgłoszenie wzoru użytkowego lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych do 10 (art. 120) wynosi 15 zł. Opłata za pierwszy okres ochrony (1, 2 i 3 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 40 zł., zaś przy wzorach zdobniczych — 25 zł. Opłata za drugi okres ochrony (4, 5 i 6 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 100 zł., zaś przy wzorach zdobniczych — 50 zł. Opłata za trzeci okres ochrony (7, 8, 9 i 10 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 200 zł., zaś przy wzorach zdobniczych — 100 złotych.

(2) Przy zgłoszeniu wzorów zdobniczych, odnoszących się do kilku klas towarowych, które określi Minister Przemysłu i Handlu, należy uiścić opłaty (za zgłoszenie i perjodyczne) tylokrotnie, ile klas towarowych objętych jest zgłoszeniem.

Art. 161. (1) Opłaty perjodyczne za pierwszy okres należy uiścić w pierw-

szym miesiącu po ogłoszeniu o rejestracji wzoru w „Wiadomościach Urzędu Patentowego", za okres drugi i trzeci — z ich początkiem w dniu i miesiącu, oznaczonym w świadectwie ochronnem jako data świadectwa i rejestracji.

(2) Jednakowoż można uiścić opłatę jeszcze w ciągu 6 miesięcy po terminie płatności z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym miesiącu, 10% — w drugim, 15% — w trzecim, 35% — w czwartym, 65% — w piątym i 100% — w szóstym.

(3) Uiszczenie opłat może nastąpić przed terminem płatności. Jeżeli właściciel zrzeknie się prawa, jeżeli ono zostanie unieważnione lub umorzone, zwraca się opłaty, uskutecznione przed terminem. Opłaty za okresy ubiegłe i za okres bieżący nie ulegają zwrotowi.

Art. 162. Za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw używaczy, wnoszone do wydziału zgłoszeń, uiszcza się po 20 zł.; za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po 30 zł.; za wnioski i skargi do wydziału spraw spornych i za odwołania od jego orzeczeń oraz od uchwał wydziału kontroli wykonywania wynalazków — po 60 zł.

Art. 163. (1) Od opłat powyższych (art. 160 — 162), o ile dotyczą one wzorów użytkowych, zwolniony jest Skarb Państwa oraz związki komunalne; nie korzystają z tego zwolnienia zarówno państwowe, jak i komunalne przedsiębiorstwa o odrębnej osobowości prawnej.

(2) Zgłaszający, który przedstawia dowód niezamożności, może uzyskać według uznania Prezesa Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczeniu opłaty za pierwszy okres, poczem może być zwolniony od tej opłaty, jeżeli prawo po upływie pierwszego okresu zgaśnie z powodu nieuiszczenia opłaty za drugi okres.

Art. 164. Sposób uiszczania opłat, przewidzianych w niniejszej części, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Rozdział VII.

Postanowienia przejściowe i międzynarodowe.

Art. 165. (1) Prawa ze zgłoszeń wzorów oraz z wzorów zarejestrowanych, które miały moc prawną w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary, od tych państw odłączone, weszły w skład Rzeczypospolitej Polskiej, oraz prawa ze zgłoszeń i zarejestrowanych wzorów, przywrócone lub wznowione w tych państwach traktatami i umowami międzypaństwowemi — pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach pod warunkami, przewidzianemi przez ustawy, na podstawie których istniały, tudzież przez traktaty i umowy międzypaństwowe.

(2) Prawa z takich wzorów zarejestrowanych, mające moc na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej (prawa dzielnicowe), nie mogą w Polsce trwać dłużej, niżby trwać mogły w państwie, w którem powstały.

(3) Unieważnienie rejestracji wzoru, zgaśnięcie i umorzenie prawa z wzoru w owem państwie powodują w zasadzie nieważność i zgaśnięcie prawa dzielnicowego w Polsce. Jednak mimo umorzenia lub zgaśnięcia prawa szczepowego utrzymuje się prawo dzielnicowe w Polsce w następujących przypadkach:

a) jeżeli prawo z wzoru szczepowego wygasło skutkiem nieuiszczenia opłat, a właściciel uiści natomiast opłaty za wzór dzielnicowy w Polsce według skali polskiej, a to najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili prawomocnego wygaśnięcia prawa z wzoru szczepowego;

b) jeżeli właściciel prawa szczepowego z wzoru zrzekł się go tylko w państwie, w którem prawo to powstało.

c) jeżeli prawo szczepowe z rejestracji wzoru umorzone zostało w państwie, w którem powstało, z powodu niewykonywania tego prawa w sposób wytwórczy, pomimo że było wykonywane w czasie i w roz-

miarach, ustawą dla zarejestrowanego wzoru szczepowego przepisanych w dzielnicy, do Polski z owego państwa przyłączonej; prawo dzielnicowe utrzymane zostanie w mocy i wtedy, gdy wykonywanie jego w sposób wytwórczy miało miejsce gdzie indziej w Polsce, ale w rozmiarach niniejszem rozporządzeniem przepisanych (art. 99); na tych podstawach właściciel zarejestrowanego wzoru może żądać w Urzędzie Patentowym ustalenia, także w drodze sporu (wydział spraw spornych), że jego prawo dzielnicowe z wzoru nie wygasło; skargę wniesie przeciwko Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jako zastępczyni interesu publicznego; w każdym razie ponosi koszty sporu;

d) jeżeli prawo szczepowe z wzoru uległo wywłaszczeniu.

(4) Wyjątki, dotyczące utrzymania prawa z wzoru, a przewidziane w przypadkach b, c i d, mają zastosowanie, jeżeli właściciel zarejestrowanego wzoru w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia, umorzenia, względnie wywłaszczenia prawa szczepowego oświadczy w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, że pragnie nadal utrzymać prawo dzielnicowe i uiszczać będzie opłaty według skali polskiej.

(5) Prawa dzielnicowe można w Polsce unieważnić w drodze postępowania niniejszem rozporządzeniem przepisanego, jeżeli zachodzą warunki unieważnienia prawa szczepowego, oparte na ustawie, której prawo to podlega.

(6) Prawo z rejestracji wzoru dzielnicowego może ulec wywłaszczeniu według przepisów niniejszego rozporządzenia.

Art. 166. (1) Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego w wystawionym przez Urząd Patentowy dokumencie, zwanym dzielnicowem świadectwem ochronnem, właściciel prawa dzielnicowego zgłosi je w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i złoży dowody istnienia prawa szczepowego z wzoru. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, iż istnieją warunki, artykułem poprzednim przepisane, zarejestruje prawo dzielnicowe, jako wzór dzielnicowy, w osobnym rejestrze wzorów dzielnicowych i wyda zgłaszającemu tak zwane dzielnicowe świadectwo ochronne. Ogłoszenie drukiem o rejestracji wzoru dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzedniem złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

(2) Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego na podstawie artykułu poprzedniego jest właściwy wyłącznie Urząd Patentowy.

(3) Korzystający z prawa dzielnicowego może żądać ochrony przeciw naruszeniu (art. 111, 112, 113 i 114) jedynie na podstawie dzielnicowego świadectwa ochronnego.

Art. 167. Aczkolwiek właściciel prawa dzielnicowego z wzoru uzyskał patent lub rejestrację wzoru na całą Polskę, jego zarejestrowany wzór dzielnicowy utrzymuje nadal swoją moc prawną do czasu, określonego w art. 165.

Art. 168. Przywrócenie lub wznowienie praw ze zgłoszeń i zarejestrowanych wzorów przez traktaty i umowy międzypaństwowe nie uwłacza prawom osób trzecich, które korzystały z wzoru w czasie lub miejscu, kiedy lub gdzie prawo z wzoru nie obowiązywało. Prawa te należy oceniać według analogji prawa używacza uprzedniego (art. 95).

Art. 169. Rozporządzenie niniejsze nie uchybia prawom pierwszeństwa, uzasadnionym w traktatach i umowach międzypaństwowych.

Art. 170. Jeżeli wzór użytkowy został zarejestrowany przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, okres trzyletni z art. 99 ust. 1 nie może upłynąć wcześniej, niż z upływem dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 171. (1) Do czasu wydania w Polsce jednolitych przepisów karnych:

a) zamiast aresztu ponad sześć tygodni należy na obszarze, na którym obowiązuje kodeks kar-

ny z 1871 r., wymierzać karę więzienia;

b) uprawniony do skargi o przestępstwo z art. 113 traci to prawo po upływie sześciu miesięcy od czasu, kiedy dowiedział się o popełnieniu czynu i o osobie sprawcy;

c) nie można z powodu przestępstw z art. 113 i 119:

1) wdrożyć postępowania karnego, jeżeli od popełnienia czynu upłynęło lat trzy;

2) wydać wyroku skazującego, jeżeli od popełnienia czynu upłynęło lat sześć;

3) wykonać wyroku skazującego, jeżeli od jego uprawomocnienia się upłynęło lat dziesięć.

(2) Do biegu przedawnienia (1, 2, 3) nie wlicza się okresu, przez który z powodów ustawowych nie można było postępowania karnego wdrożyć lub wprowadzić, albo kary wykonać.

Art. 172. Do czasu wydania w Polsce jednolitych przepisów o postępowaniu w sprawach niespornych należy w sprawach, przewidzianych w art. 150, 151 i 153, stosować obowiązujący w b. zaborze rosyjskim odpowiedni tryb postępowania (postępowanie incydentalne).

Art. 173. Termin najdłuższy ochrony do lat dwunastu utrzymuje się nadal w mocy co do wzorów, którym przysługiwał on w myśl art. 105 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306). Opłatę za czwarty okres ochronny (11 i 12 rok) uiszczać należy w wysokości podwójnej, niż przewidziana za okres trzeci.

CZĘŚĆ III.

O znakach towarowych.

Rozdział I.

Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie i wygaśnięcie.

Art. 174. (1) Wyłączne prawo oznaczania towarów znakami (rysunkami, obrazkami, słowami, literami, liczbami, formami plastycznemi it.d.) celem wskazywania odbiorcom, że towary pochodzą z pewnego przedsiębiorstwa, powstaje w zasadzie (art. 180) przez zarejestrowanie znaku. Prawo to rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Prawo z rejestracji znaku ogranicza się do towarów tego rodzaju, dla jakich zgłoszenie nastąpiło, a jakie wchodzą w zakres wymienionego w zgłoszeniu przedsiębiorstwa.

(3) Ochrona prawna rozpoczyna się od dnia zarządzenia rejestracji znaku.

Art. 175. Do rejestrowania znaków towarowych powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 176. Minister Przemysłu i Handlu może zarządzić względem pewnych towarów zakaz wprowadzania ich w obrót w kraju, zanim nie będą zaopatrzone znakiem towarowym, zarejestrowanym według przepisów niniejszego rozporządzenia.

Art. 177. (1) Nie jest ważnem prawo z rejestracji znaków:

a) które nie posiadają dostatecznego charakteru wyróżniającego; które służą do oznaczania rodzaju towarów, ich właściwości, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia; które stały się zczasem znakami wolnemi; które są słowami ogólnie znanemi w zwyczajnym obrocie jako nazwy towarów, dla jakich je zgłoszono;

b) które naruszają prawa pewnych osób (do nazwiska, do firmy, do wizerunku), lub w ogólności sprzeczne są z obowiązującem prawem lub z dobremi obyczajami;

c) które wprowadzają w błąd lub oczywiście wprowadzić mogą w błąd odbiorców co do pochodzenia towaru lub jego rodzaju i jakości, albo odznaczeń i innych właściwości przedsiębiorstwa;

d) których część stanowi znak lub nazwa Czerwonego Krzyża, o ile nie są zgłoszone przez stowarzyszenia lub władze, uprawnione do ich używania;

e) których część stanowią herby, flagi i inne godła Państwa Polskiego, związków komunalnych i innych korporacyj publicznych, odznaczenia honorowe i t. p. oraz znaki i stemple urzędowe, kontrolne i gwarancyjne, jeżeli zgłaszający nie wykaże się zezwoleniem właściwej władzy lub instytucji;

f) których część stanowią herby, flagi i inne godła państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, znaki i stemple urzędowe, kontrolne i gwarancyjne tychże, jeżeli zgłaszający nie wykaże się zezwoleniem właściwej władzy.

(2) Zezwolenie właściwych władz lub instytucyj, wymagane przepisami zamieszczonemi w ust. 1 pod e i f co do znaków i stempli urzędowych, kontrolnych i gwarancyjnych, nie jest potrzebne, jeżeli chodzi o towary zupełnie innego rodzaju, aniżeli towary, dla których z urzędu takie oznaczenia zaprowadzono.

(3) Ze względu na przepisy ust. 1 f oraz ust. 4 niniejszego artykułu, Urząd Patentowy będzie podawał do publicznej wiadomości w swem czasopiśmie urzędowem: „Wiadomości Urzędu Patentowego" otrzymywane za pośrednictwem Biura Międzynarodowego w Bernie wykazy, notyfikujące, jakie godła, znaki, stemple i t. d. na życzenie poszczególnych państw mają korzystać z ochrony na zasadzie niniejszych przepisów.

(4) Przepisy niniejszego artykułu ust. 1 f, ewentualnie art. 183, będą stosowane względem znaków towarowych, zawierających powszechnie znane godła państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, o ile rejestracja tych znaków nastąpiła po dniu podpisania aktu międzynarodowej konferencji w Hadze, zebranej dla przejrzenia Konwencji Związkowej Paryskiej (6 listopada 1925 r.); co do godeł państwowych nieznanych powszechnie, jak również urzędowych znaków i stempli państw, należących do wymienionego Związku, przepisy powyższe będą stosowane tylko do znaków towarowych, zarejestrowanych po upływie dwóch miesięcy od otrzymania wykazu notyfikacyjnego (art. 177 ust. 1 f).

(5) Uzyskanie pozwolenia władzy, o którem mowa w ust. 1 e, f, niniejszego artykułu, nie wyklucza możliwości odmówienia rejestracji znaku z innych powodów. Rejestracja oznaczenia nie wyklucza późniejszej rejestracji podobnego lub takiego samego oznaczenia, pochodzącego z innego państwa.

(6) Przepisy ust. 1 d, e, f mają zastosowanie także do oznaczeń, stanowiących naśladownictwo oznaczeń w ust. 1 pod d, e, f wymienionych, mogące wprowadzać w błąd odbiorców towarów.

Art. 178. Rejestracja znaku towarowego nie pozbawia twórcy rysunku możności dochodzenia swego prawa autorskiego przeciwko posiadaczowi prawa z rejestracji znaku.

Art. 179. (1) Prawo z rejestracji znaku nie jest ważne, jeżeli dla towarów tego samego rodzaju jest ten znak już zarejestrowany na rzecz innego przedsiębiorstwa, choćby nie zachodziła przeszkoda z art. 177 ust. 1c.

(2) Jeżeli znak towarowy pewnego przedsiębiorstwa został z rejestru wykreślony, to bez zgody przedsiębiorcy, który był właścicielem znaku, może przez rejestrację powstać na rzecz przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary tego samego rodzaju, ważne prawo z takiego samego znaku dopiero po upływie trzech lat od daty wykreślenia znaku dawniejszego z rejestru.

Art. 180. (1) Gdy niezarejestrowany znak towarowy znany jest w Polsce jako znak pewnego przedsiębiorstwa, a inny przedsiębiorca zgłosił taki sam znak dla swego przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary tego samego rodzaju, pierwszy przedsiębiorca może przez rok od obwieszczenia o rejestracji żądać w Urzędzie Patentowym, a w razie sporu w sądzie, żeby prawo z rejestracji znaku zostało uznane jako jego prawo i przepisane na rzecz jego przesiębiorstwa. W razie takiego żądania winien zwrócić temu, kto znak zgłosił do rejestracji

lub jego rejestrację uzyskał, koszty zgłoszenia lub rejestracji, jakie sam musiałby ponieść. Co do roszczeń o zbogacenie i wynagrodzenie szkód stosować należy analogiczne przepisy art. 183 ust. 2 i 3.

(2) Przepis powyższy nie uchybia możliwości wniesienia skargi o unieważnienie pierwszej rejestracji na podstawie art. 177 ust. 1 c i art. 179.

(3) Jednak nawet, gdyby po upływie powyższego okresu rocznego utrzymał się bez zmiany wpis prawa do znaku zarejestrowanego, prawo z rejestracji nie ma mocy wobec używacza uprzedniego w zakresie jego dotychczasowego przedsiębiorstwa.

(4) Prawo używacza uprzedniego jest ściśle związane z jego przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek używacza, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub dokumentem prywatnym, w którym oznaczono przedsiębiorstwo uprawnione i na którym podpis właściciela znaku zarejestrowanego został uwierzytelniony sądownie lub notarjalnie.

(5) Urząd Patentowy może zażądać na wniosek stron interesowanych albo Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej pod grozą zastosowania przepisów art. 184 c i art. 177 ust. 1 c, aby właściciel znaku zarejestrowanego lub używacz uprzedni, albo jeden i drugi uzupełnili swe znaki przez zarejestrowanie takich dodatków, jakieby niewątpliwie wskazywały, że towary pochodzą z różnych przedsiębiorstw.

Art. 181. Za znak taki sam w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się także znak, różniący się od dawniejszego tak nieznacznie, że mimo różnic odbiorca towaru może z łatwością przypuszczać, iż towar pochodzi z przedsiębiorstwa, którego znak ma w pamięci. Przepis ten stosuje się także wtedy, gdy między znakami zachodzą różnice co do środków, któremi działa się na odbiorców (np. jeden jest słowny, a drugi obrazowy).

Art. 182. (1) Pierwszeństwo prawa z rejestracji znaku towarowego liczy się od chwili zgłoszenia znaku w Urzędzie Patentowym.

(2) Kto zgłosił w Urzędzie Patentowym znak towarowy, umieszczony przedtem na towarze, wystawionym w Polsce na publicznej wystawie, dla której przyznano tę ulgę rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, będzie korzystał z prawa pierwszeństwa od daty wystawienia, jeżeli zgłoszenie znaku w Urzędzie Patentowym nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od tej daty.

(3) To samo odnosi się do wystaw w innych krajach, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, jeżeli prawo to zostało im przyznane na podstawie wewnętrznego ustawodawstwa danego kraju. Urząd Patentowy może żądać dowodu tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowodu daty i miejsca wystawienia w sposób, jaki określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu. Okres sześciomiesięczny (ust. 2) nie przedłuża okresu również sześciomiesięcznego, określonego w ostatnim ustępie niniejszego artykułu; jednak, jeżeli towar wystawiono przed pierwotnem zgłoszeniem zagranicznem, służącem za podstawę prawa pierwszeństwa, Urząd Patentowy może przyznać prawo pierwszeństwa od daty wystawienia towaru.

(4) Kto prawidłowo wniósł podanie o zarejestrowanie znaku towarowego w jednem z państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, lub jego prawny następca, będzie korzystał — z zastrzeżeniem praw osób trzecich — z prawa pierwszeństwa owem zgłoszeniem uzasadnionego, jeżeli wniesie do Urzędu Patentowego podanie o zarejestrowanie znaku w ciągu sześciu miesięcy od daty pierwotnego zgłoszenia zagranicznego; jeżeli ostatni dzień tego okresu jest wolny od zajęć w Urzędzie Patentowym, wówczas wymienione podanie wnieść można jeszcze w najbliższym dniu czynności Urzędu.

Art. 183. (1) Prawo z rejestracji znaku towarowego będzie unieważnione o tyle, o ile zachodziły prze-

szkody prawne do jego powstania, wymienione w art. 174, 177, 178, 179 i 181.

(2) Posiadacz prawa ze znaku nieważnie zarejestrowanego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę, zrządzoną innym osobom ze swej winy.

(3) Posiadacz prawa, nieważnego w myśl art. 179, winien w każdym razie wydać niesłuszne zbogacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi prawa wcześniejszego.

Art. 184. Prawo z rejestracji znaku towarowego gaśnie:

a) jeżeli opłata za bieżące dziesięciolecie zalega ponad trzy miesiące;

b) jeżeli właściciel znaku zrzeka się go pisemnie lub do protokółu wobec Urzędu Patentowego;

c) jeżeli warunki istnienia prawa zczasem odpadły i okoliczność ta została stwierdzona prawomocnem orzeczeniem Urzędu Patentowego.

Rozdział II.

Własność i inne prawa rzeczowe na znaku towarowym.

Art. 185. Znak towarowy jest przedmiotem własności i innych praw rzeczowych jedynie wraz z przedsiębiorstwem, dla którego został zgłoszony, lub dla którego przez używanie znaku powstał (art. 180), i tylko wraz z przedsiębiorstwem przechodzi na inne osoby w drodze następstwa ogólnego lub szczegółowego.

Art. 186. (1) Strony winny zgłosić do rejestru znaków towarowych zmiany w prawach rzeczowych, jak zwłaszcza powstanie tych praw, przeniesienie i umorzenie — co do praw używaczy uprzednich o tyle, o ile te prawa są do rejestru wpisane (art. 180 ust. 4) — nadto wszelkie zmiany w oznaczeniu przedsiębiorstwa, zwłaszcza w firmie.

(2) Jeżeli ktoś nabył przedsiębiorstwo, z którem łączy się prawo ze znaku, do rejestru wpisane, nie może dochodzić tego prawa przeciw osobom trzecim we własnem imieniu, dopóki nie postara się o wpis aktu przeniesienia do rejestru znaków. Wpis nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo dokumentu prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis zbywcy jest sądownie lub notarjalnie uwierzytelniony. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, wszelkie urzędowe zawiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczane, ze skutkiem prawnym przeciwko niemu, jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

Art. 187. (1) Skargi o własność i o prawa rzeczowe na znaku, także o prawo używacza uprzedniego, będą zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze znaków na wniosek osoby, która skargę wniosła.

(2) Powyższe zaznaczenia sporu mają ten skutek, że orzeczenia, w sporze zapadłe, wywierają moc prawną także przeciwko osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa na znaku lub do znaku.

Rozdział III.

Ochrona praw z rejestracji znaku towarowego.

Art. 188. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu bezprawnie wkracza w zakres wyłączności z zarejestrowania znaku towarowego wynikającej, lub w inny sposób niezgodny z prawem lub dobremi obyczajami wyrządza szkodę osobie z zarejestrowanego znaku uprawnionej, w szczególności kto w swem przedsiębiorstwie choćby tylko w okólnikach, na blankietach, środkach reklamy i t. p. ogłoszeniach bezprawnie używa znaku towarowego, zarejestrowanego dla towarów tego samego rodzaju na rzecz innego przedsiębiorstwa, lub kto w swem przedsiębiorstwie oznacza towary bezprawnie nazwą obcego przedsiębiorstwa — winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne zbogacenie z trzech lat ostatnich, a nadto, jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywistem niedbalstwem, wyna-

grodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku w dziennikach, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony może zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, nie przekraczającej 15.000 zł.; sumę tę oznaczy sąd według własnego uznania.

(2) Roszczenia z powodu naruszenia praw z rejestracji znaku ulegają przedawnieniu trzyletniemu, które liczy się co do każdego czynu bezprawnego oddzielnie.

Art. 189. (1) Jeżeli pozwany przez skargę z artykułu poprzedniego zarzuci, że prawo z rejestracji znaku nie istnieje, sąd może przerwać postępowanie procesowe aż do rozstrzygnięcia sporu w tym przedmiocie przez Urząd Patentowy, przyczem oznaczy termin, do którego skarga ma być do Urzędu Patentowego wniesiona. Jeżeli skarga nie zostanie w tym terminie wniesiona, lub nie będzie popierana, albo Urząd Patentowy orzeknie, że prawo z rejestracji znaku w chwili wniesienia skargi przed sądem istniało, sąd na wniosek podejmie postępowanie procesowe.

(2) Zarówno w przypadku przerwy postępowania niniejszym artykułem przewidzianej, jak i w innych przypadkach w toku postępowania sądowego o naruszenie prawa z rejestracji znaku, sąd w drodze zarządzeń tymczasowych (zabezpieczeń powództwa) może wydać zakaz dalszego wkraczania przez pozwanego w zakres wyłączności z zarejestrowania znaku wynikającej, zarządzić przechowanie narzędzi, służących do wytwarzania znaków, zapasu gotowych znaków, towarów zaopatrzonych znakami, usunięcie znaków z towarów i t. p.

Art. 190. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu umyślnie wkracza bezprawnie w zakres wyłączności z zarejestrowania znaku towarowego wynikającej, albo przywłaszcza sobie prawo do zarejestrowania znaku, ulega karze grzywny do 75.000 zł. lub aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Ściganie odbywa się z oskarżenia publicznego.

(3) Sąd karny może również orzekać o wnioskach, opartych na art. 188, 189 i 191.

Art. 191. Przyrządy, które mogą służyć wyłącznie do podrabiania znaku lub do oznaczania towarów, i zapasy gotowe znaków należy zniszczyć na koszt krzywdziciela, jeżeli się ich nie przyzna pokrzywdzonemu za jego zgodą na poczet odszkodowania. Znaki, bezprawnie na towarach umieszczone, należy na wniosek pokrzywdzonego lub oskarżyciela publicznego usunąć, choćby się to łączyć miało ze zniszczeniem towaru.

Rozdział IV.

Ochrona wolności handlowej.

Art. 192. (1) Każdemu wolno wnieść do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę o unieważnienie rejestracji znaku towarowego z powodu braku warunków, objętych art. 174 i 177 od początku lub dlatego, że warunki istnienia prawa z art. 177 zczasem odpadły. W szczególności skargę wnieść może w interesie publicznym Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywy ministerstwa, właściwego ze względu na interesy, o które chodzi w danej sprawie. Przepis niniejszego ustępu o możliwości wniesienia skargi przez każdą osobę nie ma zastosowania w przypadku, gdy znak zarejestrowany uchybia tylko prawu pewnej osoby (art. 177 ust. 1 b).

(2) Każdemu wolno wnieść do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę z żądaniem ustalenia, że znak towarowy, którego zamierza w swem przedsiębiorstwie używać lub używa, nie jest taki sam (art. 181), jak wskazany znak, zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary takiego samego rodzaju.

Rozdział V.

Postępowanie i właściwość władz.

A. Rejestracja znaku towarowego oraz inne czynności wydziału zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 193. Celem nabycia prawa wyłącznego używania w przedsiębiorstwie znaku towarowego, przedsiębiorca zgłosi znak pisemnie do Urzędu Patentowego (wydział zgłoszeń). Dla każdego znaku wnieść należy osobne podanie, przyczem zastrzec można nieistotne odmiany. Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 194. (1) Zgłoszenie musi zawierać: wniosek o zarejestrowanie znaku; dokładny rysunek znaku co najmniej w 10 egzemplarzach; imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego znak, a gdy zgłaszający mieszka zagranicą — również adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, którego zgłaszający winien wyznaczyć jako pełnomocnika swego i upoważnić przynajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i osób interesowanych, w szczególności także do odbioru skarg, w niniejszem rozporządzeniu przewidzianych; oznaczenie rodzaju i zakresu działania przedsiębiorstwa, nazwy jego (firmy), wymienienie, czy jest przedsiębiorstwem przemysłowem czy tylko handlowem, podanie głównej siedziby, tudzież siedziby zakładów ubocznych; wymienienie rodzaju towarów, dla których znak zostaje zgłoszony; po ustanowieniu klas towarów przez Ministra Przemysłu i Handlu — oznaczenie klasy lub klas według rozporządzenia ministerjalnego.

(2) Zgłaszający winien uiścić przepisaną opłatę za zgłoszenie. W razie jej nieuiszczenia w terminie, przez Urząd wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

(3) Jeżeli w znaku towarowym znajdują się obce nazwiska, herby lub wizerunki, należy złożyć pozwolenie dotyczących osób. W szczególności trzeba wykazać się pozwoleniem korporacyj publicznych, jak to: Państwa, powiatu, gminy i t. p., których herby lub inne oznaczenia zamieszczone zostały w znaku towarowym, względnie zezwoleniem, wymienionem w art. 177 ust. 1 f.

(4) Ponadto zgłaszający winien zastosować się do szczegółowych przepisów, wydanych przez Urząd co do podań i załączników.

Art. 195. (1) Jeżeli znak towarowy ma być zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, którego siedziba znajduje się tylko w państwie obcem, zgłaszający znak powinien także przedstawić dowód, że znak doznaje ochrony prawnej w temże państwie obcem.

(2) Kto stosownie do art. 182 ust. 4 chce korzystać z praw pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego, winien w okresie sześciu miesięcy od daty zgłoszenia zagranicznego wnieść do Urzędu Patentowego podanie o zarejestrowanie znaku i równocześnie lub dodatkowo, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania postawić wniosek o przyznanie mu praw pierwszeństwa. Zgłoszenie pierwotne należy oznaczyć w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, względnie dalszych szczegółów potrzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia. Nadto należy złożyć Urzędowi w czasie przez Urząd wyznaczonym, nie krótszym jednak jak trzy miesiące od daty zgłoszenia, kopję zgłoszenia zagranicznego (wraz z odbitką znaku), której zgodność z oryginałem stwierdziła właściwa władza zagraniczna; dalsze uwierzytelnienia nie będą wymagane. Zamiast kopji zgłoszenia zagranicznego zgłaszający może złożyć zaświadczenie właściwej władzy zagranicznej, stwierdzające wraz ze znakiem datę zgłoszenia pierwotnego, osobę zgłaszającego, przedsiębiorstwo i rodzaj towarów. Jeżeli zgłaszający składa Urzędowi dowód rejestracji znaku, zawierający datę zgłoszenia, osobny odpis zgłoszenia pierwotnego lub wyżej wymienione zaświadczenie są zbędne.

Art. 196. (1) Wydział zgłoszeń bada, czy zgłoszenie odpowiada przepisom art. 194 oraz 195.

(2) Jeżeli wydział zgłoszeń stwierdzi, że nie uczyniono zadość przepisom art. 194 oraz 195 ust. 1, wezwie zgłaszającego do usunięcia braków zgłoszenia. W razie nieuczynienia zadość temu wezwaniu w czasie przez wydział zgłoszeń wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za cofnięte.

(3) W razie niezastosowania się przez pragnącego korzystać z prawa pierwszeństwa (art. 182 ust. 4) do przepisów art. 195 ust. 2, wydział zgłoszeń odmówi przyznania pierwszeństwa.

Art. 197. Prezes Urzędu Patentowego ma prawo w granicach niniejszego rozporządzenia wydawać szczegółowe instrukcje, dotyczące badania zgłoszeń znaków towarowych oraz długości okresów wyznaczanych przez Urząd.

Art. 198. (1) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) bada nadto, czy przeciw rejestracji zgłoszonego znaku nie zachodzą przeszkody z art. 174 i 177 niniejszego rozporządzenia.

(2) Jeżeli stwierdzi brak warunków z art. 174 i 177, jaki nie może być usunięty przez zmiany nieistotne przy utrzymaniu tego samego pierwszeństwa, odmówi rejestracji znaku; w razie przeciwnym wezwie zgłaszającego do uchylenia usterek w okresie oznaczonym.

(3) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) odmówi również rejestracji znaku, jeśli dostrzeże, że ten sam lub taki sam znak jest już zerejestrowany dla innego przedsiębiorstwa i dla tego samego rodzaju towarów (art. 179, 181).

(4) Jeżeli wydział zgłoszeń przy powyższem badaniu dostrzeże, że taki sam znak jest już zarejestrowany lub zgłoszony, lub był zarejestrowany dla innego przedsiębiorstwa i tego samego rodzaju towarów, a stan sprawy nie daje dostatecznych podstaw do stwierdzenia przeszkód w myśl art. 177, 179 lub 181, natenczas zawiadomi o swem spostrzeżeniu przedsiębiorcę, zgłaszającego znak oraz tego przedsiębiorcę, którego znak jest już zarejestrowany lub zgłoszony lub był zarejestrowany nie dawniej, niż przed trzema laty. Po przesłuchaniu pierwszego, a drugiego jeżeli zgłosi się w czasie oznaczonym, wydział zgłoszeń zarejestruje znak lub odmówi rejestracji, stosownie do stanu sprawy.

Art. 199. (1) Jeżeli badanie warunków art. 174 i 177 doprowadzi do uchwały pomyślnej, wydział zgłoszeń wzywa zgłaszającego do złożenia kliszy znaku oraz uiszczenia: opłaty za dziesięcioletnią ochronę i za klasy towarów (art. 213 ust. 2), jak również kwoty, odpowiadającej kosztom ogłoszenia o rejestracji znaku w „Wiadomościach Urzędu Patentowego"; po dopełnieniu tych warunków zarządza rejestrację znaku i wydaje świadectwo ochronne.

(2) Niezastosowanie się w okresie trzymiesięcznym do wezwania, określonego w ustępie poprzednim, będzie uważane za cofnięcie zgłoszenia.

(3) Przedłożenie kliszy znaku słownego nie jest wymagane, o ile cechą znamienną znaku nie jest również ogólny charakter napisu.

(4) O rejestracji znaku ogłasza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego" z istotnemi określeniami, a w szczególności z podaniem pierwszeństwa i z odbitką znaku, przy ewentualnem podaniu barw, w jakich znak został zgłoszony.

(5) Na świadectwie należy odbić, nakleić lub do niego dołączyć znak towarowy, względnie jego podobiznę.

(6) Datę świadectwa uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności.

Art. 200. (1) Przeciwko odmowie zarejestrowania znaku, jak i przeciwko uchwale, wzywającej zgłaszającego do usunięcia usterek znaku, względnie do uzupełnienia braków zgłoszenia, można odwołać się do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy.

(2) Ograniczenie przez Urząd prawa do części zgłoszonego znaku lub do pewnych tylko rodzajów towarów, jak również odmowę przyznania pierwszeństwa uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 201. (1) Sprawy, należące do zakresu działania Urzędu Patentowego, a nie zastrzeżone dla innych wydziałów, załatwia wydział zgłoszeń.

(2) W szczególności wydział zgłoszeń zarządza wykreślenie znaku towarowego z rejestru z powodu nieuiszczenia opłaty za korzystanie z ochrony znaku lub z powodu zrzeczenia się prawa ze znaku przez właściciela, tudzież zarejestrowanie wszelkich zmian, dotyczących własności i innych praw rzeczowych na znaku.

Art. 202. Przeciwko uchwałom wydziału zgłoszeń, wydanym na podstawie art. 201, służy odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy.

B. Unieważnienie rejestracji znaku towarowego.

Art. 203. (1) Skarga o unieważnienie rejestracji znaku towarowego winna zawierać jasno określone żądanie, zwięzłe przedstawienie sprawy i wymienienie środków dowodowych. Dokumenty w skardze powołane mogą być do niej dołączone także w odpisie nieuwierzytelnionym. Oryginał lub odpis uwierzytelniony złożyć należy, gdy zostanie dopuszczony dowód z tych dokumentów.

(2) Do skargi dołącza się tyle odpisów skargi i załączników, ilu jest pozwanych.

Art. 204. (1) Po stwierdzeniu warunków formalnych skargi Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) zarządza doręczenie skargi stronie pozwanej i wyznacza jej okres przynajmniej trzydziestodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Skargę, której brak formalnych warunków, wydział spraw spornych odrzuci uchwałą. Powód przeciw takiej uchwale może wnieść w ciągu dwóch tygodni odwołanie do wydziału odwoławczego; wydział odwoławczy rozstrzyga je na posiedzeniu niejawnem, bez wyznaczania rozprawy.

(2) Do obrony pisemnej dołącza się tyle jej odpisów, ilu jest powodów. Co do dokumentów, na które powołuje się pozwany, należy odpowiednio stosować postanowienia art. 203 ust. 1.

Art. 205. (1) Po wniesieniu obrony, względnie po upływie okresu do jej wniesienia, wydział spraw spornych wyznacza ustną rozprawę, a zarazem w pierwszym przypadku zarządza doręczenie obrony stronie powodowej.

(2) Rozprawa ustna odbywa się jawnie; przewodniczący może dla ważnych przyczyn zarządzić tajność rozprawy.

(3) Niestawiennictwo stron do ustnej rozprawy nie przeszkadza przeprowadzeniu rozprawy.

(4) Wydział spraw spornych może także uwzględnić okoliczności faktyczne, nie powołane przez strony, i dopuścić dowody, nie zgłoszone przez strony.

(5) Wydział spraw spornych może wezwać do rozprawy i przesłuchać, także pod przysięgą, świadków i znawców; może o ich przesłuchanie wezwać sądy.

(6) Z przebiegu rozprawy należy spisać protokół, zawierający treściwe przedstawienie twierdzeń stron i wyniki dowodów.

(7) Orzeczenie, które zawierać winno także postanowienie o kosztach postępowania, wydaje wydział spraw spornych na piśmie.

Art. 206. Na wniosek pozwanego wydział spraw spornych nakaże powodowi, mieszkającemu lub mającemu siedzibę zagranicą, a nie posiadającemu w kraju majątku nieruchomego, złożyć kaucję na zabezpieczenie kosztów postępowania—pod rygorem zaniechania postępowania, chyba że konwencje międzynarodowe lub wzajemność wykluczają obowiązek złożenia kaucji.

Art. 207. Wniesienie skargi o unieważnienie prawa ze znaku towarowego, jako też orzeczenie, unieważniające rejestrację znaku, należy z urzędu zaznaczyć w rejestrze, a nadto orzeczenie unieważniające ogłosić w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“.

Art. 208. Przeciwko orzeczeniu, wydanemu przez wydział spraw spornych, strony, a także Prokuratorja Generalna, mogą wnieść w cią-

gu dwóch miesięcy odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego.

Art. 209. (1) Do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 203 — 206; w postępowaniu odwoławczem strony mogą przytaczać nowe fakty i zgłaszać nowe dowody.

(2) Przepisy art. 203 — 209 ust. 1, stosuje się również w sprawach, dotyczących ustaleń z art. 192 oraz umorzeń praw ze znaków związkowych z art. 222 niniejszego rozporządzenia.

C. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 210. Przeciwko orzeczeniom i uchwałom Urzędu Patentowego, o ile ulegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w myśl ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. (obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 400), może wnieść skargę także Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których rozporządzenie niniejsze przewiduje jej współudział w interesie publicznym.

D. Właściwość sądów.

Art. 211. (1) Spory o prawa i roszczenia prywatno-prawne, dotyczące zarejestrowanych znaków towarowych, należą do właściwości sądów, a zwłaszcza:

a) spory o własność znaku zarejestrowanego oraz inne prawa rzeczowe na znaku (art. 185) lub prawa do znaku; także spory o istnienie lub nieistnienie praw używaczy uprzednich (art. 180), ale nie spory z art. 192;

b) spory o roszczenia majątkowe (wydanie zbogacenia, odszkodowanie), wynikające z unieważnienia lub umorzenia rejestracji znaku;

c) spory o naruszenie własności oraz innych praw rzeczowych na znaku i praw do znaku (art. 188, 189 i 191).

(2) Dla sporów o prawa i prywatno-prawne roszczenia, wymienione w ust. 1, właściwemi są sądy, które orzekają w sprawach handlowych.

(3) Przy oznaczeniu właściwości miejscowej sądów, zależnej od miejsca zamieszkania pozwanego, należy, jeśli pozwanym jest właściciel znaku towarowego, zamieszkały zagranicą, brać za podstawę miejsce zamieszkania w Polsce jego pełnomocnika (art. 194).

Art. 212. Sprawy o przestępstwa, przewidziane w art. 190, należą do właściwości sądów okręgowych.

Rozdział VI.

Opłaty.

Art. 213. (1) Opłata przy zgłoszeniu znaku towarowego wynosi 20 zł.

(2) Nadto zgłaszający po otrzymaniu zawiadomienia wydziału zgłoszeń, iż znak nadaje się do rejestracji, winien oprócz kwoty, odpowiadającej kosztom ogłoszenia o rejestracji w „Wiadomościach Urzędu Patentowego", uiścić, jako należność za korzystanie z dziesięcioletniej ochrony każdego znaku, 60 zł. i za każdą klasę towarową 15 zł.

(3) Za znaki związkowe (art. 221) wszystkie opłaty obowiązują w wysokości podwójnej.

Art. 214. (1) Opłaty za dalsze korzystanie z ochrony i za klasy towarowe należy uiszczać zgóry co lat dziesięć, licząc od daty świadectwa.

(2) Jednakowoż można uiścić opłatę w ciągu trzech miesięcy po terminie płatności, z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym miesiącu, 10% — w drugim i 15% — w trzecim.

Art. 215. Za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw używaczy, wnoszone do wydziału zgłoszeń, uiszcza się po 20 zł.; za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po 30 zł.; za wnioski i skargi do wydziału spraw spornych i za odwołania od jego orzeczeń — po 60 zł.

Art. 216. Od opłat powyższych (art. 213 — 215) nie można być zwolnionym; nie ulegają też one odroczeniu.

Art. 217. Sposób uiszczania opłat, przewidzianych w niniejszej części, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Rozdział VII.

Znaki związkowe.

Art. 218. Związki przedsiębiorców, będące osobami prawnemi w Rzeczypospolitej Polskiej, mogą zgłosić do zarejestrowania znaki związkowe w tym celu, aby członkom związku zapewnić wyłączność oznaczania towarów, pochodzących z ich przedsiębiorstw, znakiem związkowym.

Art. 219. Do znaków związkowych stosuje się z odpowiedniemi zmianami postanowienia części III niniejszego rozporządzenia o tyle, o ile z przepisów tego rozdziału VII nie wynika nic przeciwnego.

Art. 220. (1) Właścicielem znaku jest związek; członkowie związku mają prawo używania znaku, tylko dopóki są członkami. Związek nie może przenieść prawa ze znaku na osoby inne, a z rozwiązaniem związku prawo wygasa.

(2) Do ścigania naruszeń powołany jest tylko związek.

Art. 221. (1) Związek, zgłaszający znak do zarejestrowania w Urzędzie Patentowym, nie wymienia żadnego przedsiębiorstwa, natomiast winien przedłożyć wydziałowi zgłoszeń swój statut i podać osoby, uprawnione do zastępowania związku. Wszelkie zmiany w reprezentacji związku, tudzież w postanowieniach statutowych, należy podawać do wiadomości wydziałowi zgłoszeń.

(2) Znak związkowy winien być zarejestrowany w osobnym rejestrze znaków związkowych.

Art. 222. Każda osoba, a także Prokuratorja Generalna w interesie publicznym może w wydziale spraw spornych postawić wniosek w formie skargi o umorzenie prawa ze znaku związkowego, jeżeli związek lub jego członkowie dopuszczają się nadużyć, objawiających się zwłaszcza we wprowadzaniu w błąd odbiorców towaru.

Art. 223. (1) Związki przedsiębiorców krajów, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, mogą korzystać z przepisów niniejszych o znakach związkowych, jeżeli według prawa ich kraju ojczystego są osobami prawnemi.

(2) Związki przedsiębiorstw innych krajów obcych mogą korzystać z przepisów niniejszych o znakach związkowych, jeżeli według prawa ich kraju ojczystego są osobami prawnemi, a nadto, jeżeli państwo, do którego należą, zapewnia nawzajem polskim osobom prawnym ochronę znaków związkowych.

Rozdział VIII.

Przepisy przejściowe i międzynarodowe.

Art. 224. (1) Prawa ze znaków towarowych, zgłoszonych do rejestracji lub zarejestrowanych w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary od tych państw odłączone weszły w skład Rzeczypospolitej Polskiej, oraz takież prawa, przywrócone lub wznowione traktatami i umowami międzypaństwowemi pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach przez czas i pod warunkami, przewidzianemi przez ustawy, na podstawie których istniały, tudzież przez traktaty i umowy międzypaństwowe.

(2) Prawa takie (prawa dzielnicowe) nie mogą trwać w Polsce dłużej, niżby trwały w państwie, w którem powstały lub odnowione zostały na podstawie opłaty za jeden normalny okres, o ile uiszczenie tej opłaty nastąpiło, zanim obszar, od państwa zaborczego odłączony, wszedł w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Unieważnienie prawa w owem państwie powoduje samo przez się unieważnienie prawa dzielnicowego. Niezależnie od takiego unieważnienia można żądać w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej unieważnienia znaku dzielnicowego na podstawie przepisów ustawy państwa, w którem prawo szczepowe powstało.

Art. 225. (1) Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego w wystawionem przez Urząd Patentowy świadectwie ochronnem właściciel prawa dzielnicowego zgłosi swe prawo w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i złoży dowody na istnienie prawa szczepowego. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, że istnieją warunki, artykułem poprzednim przewidziane, zarejestruje znak dzielnicowy w osobnym rejestrze znaków dzielnicowych i wyda zgłaszającemu tak zwane dzielnicowe świadectwo ochronne.

(2) Ogłoszenie drukiem o rejestracji znaku dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzedniem złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

(3) Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego na podstawie artykułu poprzedniego właściwym jest wyłącznie Urząd Patentowy.

(4) Korzystający z prawa dzielnicowego może żądać ochrony przeciw naruszeniu (art. 188, 189, 190 i 191) jedynie na podstawie dzielnicowego świadectwa ochronnego.

Art. 226. (1) Aczkolwiek właściciel znaku dzielnicowego uzyskał prawo ze znaku tego na całą Polskę, jego prawo dzielnicowe utrzymuje swą moc prawną do czasu, określonego w art. 224.

(2) Jeżeli ktoś inny uzyska prawo na całą Polskę ze znaku takiego samego, będzie mógł je wykonywać w dzielnicy, w której ma moc prawną znak dzielnicowy, dopiero po wygaśnięciu prawa ze znaku dzielnicowego (art. 224).

Art. 227. (1) Jeżeli różni właściciele znaków dzielnicowych takich samych, mających moc prawną w różnych dzielnicach, żądają ochrony na całą Rzeczpospolitą na podstawie swych praw dzielnicowych, natenczas podaniom ich uczyni się zadość, z tem jednak ograniczeniem, że ich prawa będą w stosunkach wzajemnych bezskuteczne.

(2) Ograniczenie to należy wpisać do rejestru.

(3) Urząd Patentowy powinien na wniosek stron interesowanych lub Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zniewolić właścicieli pod grozą nawet zupełnego umorzenia prawa, aby swoje znaki uzupełnili przez zarejestrowanie takich dodatków, jakieby niewątpliwie wskazywały, że towary pochodzą z różnych przedsiębiorstw. Wydział zgłoszeń, a w razie odwołania się wydział odwoławczy, orzekają, czy dodatki są dostateczne.

Art. 228. Przywrócenie lub wznowienie praw ze zgłoszeń i zarejestrowanych znaków towarowych przez traktaty i umowy międzypaństwowe nie uwłacza prawom osób trzecich, które korzystały ze znaku towarowego w czasie lub miejscu, kiedy lub gdzie prawo ze znaku nie obowiązywało. Prawa te należy oceniać według analogji prawa używacza uprzedniego (art. 180).

Art. 229. Rozporządzenie niniejsze nie uchybia prawom pierwszeństwa, uzasadnionym w traktatach i umowach międzypaństwowych.

Art. 230. (1) Do czasu wydania w Polsce jednolitych przepisów karnych:

a) zamiast aresztu ponad sześć tygodni należy na obszarze, na którym obowiązuje kodeks karny z 1871 r., wymierzać karę więzienia;

b) nie można z powodu przestępstw z art. 190:

1) wdrożyć postępowania karnego, jeżeli od popełnienia czynu upłynęło lat trzy;

2) wydać wyroku skazującego, jeżeli od popełnienia czynu upłynęło lat sześć;

3) wykonać wyroku skazującego, jeżeli od jego uprawomocnienia się upłynęło lat dziesięć.

(2) Do biegu przedawnienia (1, 2, 3) nie wlicza się okresu, przez który z powodów ustawowych nie można było postępowania karnego wdrożyć lub wprowadzić, albo kary wykonać.

Art. 231. W przypadkach, w których wezwanie do uiszczenia opłat za dziesięciolecie ochrony i za klasy towarów nastąpiło przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, Urząd Patentowy nie może żądać dopłaty do wysokości opłat, określonej w art. 213.

CZĘŚĆ IV.

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej. Rzecznicy patentowi. Postanowienia końcowe.

Rozdział I.

Urząd patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 232. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu. Urząd ma siedzibę w Warszawie, a właściwość jego rozciąga się na całe Państwo. Używa pieczęci z napisem: Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 233. (1) W skład osobowy referendarski Urzędu Patentowego wchodzą: członkowie stali, do których należą: Prezes Urzędu Patentowego, naczelnicy wydziałów i radcowie stali, oraz członkowie niestali, do których należą: radcowie niestali i sędziowie Sądów: Okręgowego i Apelacyjnego w Warszawie. Radcowie dzielą się nadto na prawnych i technicznych, w zależności od swego wykształcenia.

(2) Prezesa Urzędu Patentowego mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony przez Ministra Przemysłu i Handlu. Naczelników wydziałów i radców stałych mianuje, a radców niestałych powołuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Prezesa Urzędu. Sędziów wyznaczają właściwe sądy.

(3) Urząd Patentowy posiada wydział prezydjalny, wydziały zgłoszeń, wydział spraw spornych, wydział odwoławczy oraz wydział kontroli wykonywania wynalazków.

Art. 234. (1) Prezes reprezentuje Urząd Patentowy nazewnątrz, kieruje jego działalnością i jest za nią odpowiedzialny. W szczególności przewodniczy w wydziale odwoławczym. Gdy Prezes nie może pełnić swych obowiązków, zastępuje go naczelnik wydziału. O pierwszeństwie zastępstwa Prezesa między kilku naczelnikami wydziałów rozstrzyga zarządzenie Prezesa, a w braku takiego zarządzenia — starszeństwo służbowe. W poszczególnych czynnościach mogą zastępować prezesa — według jego wyboru — inni członkowie stali Urzędu.

(2) Naczelnicy wydziałów kierują działalnością wydziałów i zarówno jak radcowie biorą udział w prowadzeniu i rozstrzyganiu spraw Urzędu. Radcowie niestali i sędziowie biorą udział w rozstrzyganiu wniosków, skarg i odwołań i pobierają wynagrodzenie za czynność.

Art. 235. (1) Uchwały w wydziale zgłoszeń i w wydziale kontroli wykonywania wynalazków zapadają za zgodą dwóch radców. W braku zgody rozstrzyga głos wyznaczonego zgóry trzeciego członka Urzędu według tego, do czyjego zdania przystąpi.

(2) Minister Przemysłu i Handlu może upoważnić poszczególnych radców do orzekania w wydziałach zgłoszeń samodzielnie.

(3) Orzeczenia w wydziale spraw spornych zapadają większością głosów w kolegjach, złożonych z trzech członków. Jeden z nich musi być sędzią sądu okręgowego.

(4) Uchwały w wydziale odwoławczym zapadają w przypadkach odwołań od uchwał wydziałów zgłoszeń oraz wydziału kontroli wykonywania wynalazków większością głosów w kolegjach, złożonych z trzech członków, a orzeczenia w przypadkach odwołań od orzeczeń wydziału spraw spornych—większością głosów w kolegjach złożonych z pięciu członków. W kolegjach przewodniczy Prezes Urzędu Patentowego lub jego zastępca, a jednym z członków winien być sędzia sądu apelacyjnego. W poszczególnych sprawach Prezes Urzędu Patentowego może wyznaczyć według swego uznania kolegjum z pięciu członków.

(5) Ci członkowie Urzędu, którzy orzekali w jednym wydziale, nie mogą w tej samej sprawie głosować w innym wydziale.

(6) Skład wydziałów i kolegjów zależy od Prezesa Urzędu.

(7) Orzeczenia i uchwały, wydawane przez wydziały Urzędu, powinny być motywowane.

Art. 236. (1) Przepisy ustawy postępowania cywilnego, obowiązującej

w okręgu siedziby Urzędu Patentowego, stosują się z odpowiedniemi zmianami przy wyłączaniu członków wydziałów i kolegjów orzekających, przy wzywaniu i badaniu stron, świadków i znawców oraz przy utrzymywaniu porządku na rozprawach w Urzędzie.

(2) Grzywny, w tych przypadkach wymierzane, będą ściągane w drodze egzekucji administracyjnej.

Art. 237. (1) Urząd Patentowy wydaje czasopismo urzędowe pod tytułem „Wiadomości Urzędu Patentowego" i prowadzi rejestry.

(2) Wpisy do rejestrów można uskuteczniać tylko na mocy uchwały wydziału.

(3) Rejestry są księgami publicznemi, dostępnemi dla wszystkich. Osoby interesowane mogą otrzymywać wyciągi z rejestrów za opłatą w kwocie 15 zł. od wyciągu.

Art. 238. (1) Terminy i okresy, oznaczone w rozporządzeniu niniejszem, których dzień ostatni przypadnie na dzień wolny od zajęć w Urzędzie Patentowym, przedłużają się do najbliższego dnia czynności Urzędu.

(2) W czasie corocznych sześciotygodniowych feryj urzędowych, których okres oznaczy Minister Przemysłu i Handlu, Urząd przyjmuje podania, a załatwia tylko sprawy niecierpiące zwłoki.

Art. 239. Przed Urzędem Patentowym występować mogą strony interesowane osobiście lub przez pełnomocników. Pełnomocnikami stron mogą być tylko adwokaci i rzecznicy patentowi.

Rozdział II.

Rzecznicy patentowi.

Art. 240. (1) Rzeczników patentowych mianuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.

(2) Rzeczników, po ich mianowaniu i złożeniu w Urzędzie przysięgi podług roty, zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, wpisuje się do urzędowej listy rzeczników patentowych, przez co nadaje się im prawo do wykonywania czynności zawodowych. Wpisanie na listę podlega opłacie 250 zł. i ogłasza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

Art. 241. (1) Rzecznikiem może zostać tylko obywatel polski, pełnoletni, w Polsce stale zamieszkały, korzystający z pełni praw obywatelskich i posiadający odpowiednie wykształcenie.

(2) Odpowiednie wykształcenie posiada ten, kto:

a) ukończył akademicką szkołę techniczną, wykazać się może przynajmniej dwuletnią praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych, a nadto złoży przed Urzędem Patentowym egzamin z prawa z wynikiem dostatecznym;

b) ukończył wydział prawa na jednym z uniwersytetów w Polsce i złożył egzaminy uniwersyteckie z ukończonych studjów prawniczych lub uzyskał nostryfikację odpowiedniego zagranicznego dyplomu w myśl obowiązujących przepisów oraz przynajmniej przez lat sześć pełnił służbę referendarską w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu określi bliżej przedmiot egzaminu. Komisję egzaminacyjną wyznacza Prezes Urzędu Patentowego.

Art. 242. (1) Prezes Urzędu Patentowego zgłaszającemu wynalazek do opatentowania lub wzór do zarejestrowania, a wykazującemu swoją niezamożność, może wyznaczyć rzecznika patentowego, który tymczasowo bezpłatnie obejmie jego zastępstwo.

(2) Rzecznik obowiązany jest objąć zastępstwo zgłaszającego, a ma prawo żądania wynagrodzenia od niego, skoro ustaną przyczyny, które spowodowały zastępstwo bezpłatne.

Art. 243. (1) Rzecznicy patentowi podlegają dyscyplinarnej władzy osobnej „Komisji Dyscyplinarnej przy Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej". Komisja ta składa się

z pięciu członków, powołanych przez Prezesa Urzędu Patentowego.

(2) W skład Komisji winni wchodzić: dwóch rzeczników patentowych i jeden sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie, przez tenże sąd wyznaczony.

(3) Jeżeli zachodzi potrzeba przesłuchania świadków lub znawców pod przysięgą, Komisja Dyscyplinarna może zwrócić się do właściwego sądu karnego o przesłuchanie tych osób pod przysięgą.

(4) W razie wdrożenia przeciwko rzecznikowi patentowemu poza postępowaniem dyscyplinarnem również postępowania karnego, Minister Przemysłu i Handlu — na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego — może zawiesić rzecznika w wykonywaniu czynności zawodowych.

(5) Komisja wymierzać może następujące kary:

a) upomnienie,
b) naganę,
c) grzywnę do 1.000 zł.,
d) zawieszenie w czynnościach do roku,
e) wykreślenie z listy rzeczników.

(6) Od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej służy skazanemu w ciągu dni trzydziestu prawo odwołania się do Sądu Najwyższego, który orzeka w trybie, przepisanym dla postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom.

(7) W razie zawieszenia rzecznika w wykonywaniu czynności zawodowych, wykreślenia z listy, lub śmierci rzecznika, Prezes Urzędu Patentowego ustanawia zastępcę tymczasowego, który powinien o tem niezwłocznie zawiadomić osoby interesowane.

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

Art. 244. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Art. 245. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej po upływie miesiąca od daty ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej: ustawa z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306), ustawa z dnia 19 grudnia 1924 r. o zmianach opłat, przewidzianych w ustawie z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 5, poz. 41) oraz rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r., zmieniające niektóre postanowienia ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 537).

(2) Rozporządzenie niniejsze nie zmienia przepisów ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749).

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: (—) *J. Piłsudski*

Minister: (—) *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Sławoj-Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: (—) *August Zaleski*

Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: (—) *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: (—) *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: (—) *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: (—) *Romocki*

Minister Robót Publicznych: (—) *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: (—) *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: (—) *Witold Staniewicz*

Minister Poczt i Telegrafów: (—) *Bogusław Miedziński*

(Dz. U. R. P. z dn. 26.III 1928 r., Nr. 39, poz. 384).

24.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 29 lutego 1928 r.

w sprawie zmiany § 108 ustawy o postępowaniu cywilnem z 1877 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ust. 1 § 108 ustawy o postępowaniu cywilnem z 1877 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„W wypadkach udzielenia zabezpieczenia procesowego sąd może według swego uznania oznaczyć, w jaki sposób i w jakiej wysokości zabezpieczenia dokonać należy. O ile niema oznaczenia sądowego, i strony inaczej się nie umówiły, należy zabezpieczenie procesowe dokonać przez złożenie w sądzie pieniędzy lub takich papierów wartościowych, które według ust. 1 i 3 § 234 kodeksu cywilnego nadają się do dania zabezpieczenia.“

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: (—) *J. Piłsudski*

Minister: (—) *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Sławoj-Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: (—) *August Zaleski*

Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz*

(Dz. U. R. P., 1928 r., Nr. 25, poz. 219).

25.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 lutego 1928 r.

o przyznaniu Międzynarodowemu Targowi, mającemu się odbyć w Poznaniu w czasie od 29 kwietnia do 6 maja 1928 r. włącznie, ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 82 ust. 3 i art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306) zarządzam co następuje:

§ 1. Publikacja i jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na Międzynarodowym Targu w Poznaniu, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po dacie wystawienia, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi samemi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru i samo wystawienie wynalazku lub wzoru na Międzynarodowym Targu w Poznaniu, jak również inne zgłoszenie dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego na towarze, wystawionym na Międzynarodowym Targu w Poznaniu, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku, wzoru lub znaku towarowego, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, winno być

dołączone zaświadczenie Dyrekcji Międzynarodowego Targu w Poznaniu, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*

(Dz. U. Rz. P. 1928 r., Nr. 25, poz. 224).

26.

RUCH SŁUŻBOWY

w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Wende Wacław, Mag. praw, praktykant administracyjny I kategorji w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie, przyjęty z dniem 1 kwietnia 1928 r. do służby w Urzędzie Patentowym Rz. P. w dotychczasowym stosunku i stopniu służbowym.

27.

POWOŁANIE NIESTAŁEGO RADCY TECHNICZNEGO.

Na zasadzie art. 150 ust. 2 ustawy z dn. 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306) Minister Przemysłu i Handlu powołał z dniem 15 marca 1928 r. Inż. Pawła W r a n g l a, Radcę Ministerjalnego w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, na stanowisko niestałego Radcy technicznego Urzędu Patentowego Rz. P.

ORZECZNICTWO.

28.

WYROK NAJWYŻSZEGO TRYBUNAŁU ADMINISTRACYJNEGO

z dnia 9 marca 1928 r., L. Rej. 2005/26.

Najwyższy Trybunał Administracyjny oddalił, jako nieuzasadnioną, skargę Stanisława Smagowicza na orzeczenie Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 grudnia 1925 r. L. 266 w przedmiocie oznaczenia wynalazku zapomocą nazwy „ul polski."

POWODY.

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej udzielił Stanisławowi Smagowiczowi w Wieliczce dnia 15 kwietnia 1925 r. za N-rem 1886 patentu na wynalazek pod nazwą „ul podwójny czyli dwupniowy".

Podaniem z sierpnia 1925 r. St. Smagowicz wniósł prośbę o patent dodatkowy i o zmianę powyższego oznaczenia na „ul polski", albowiem doszedł do przekonania, że nazwa „ul podwójny" nie charakteryzuje istotnych cech wynalazku.

Urząd Patentowy pismem z 10 września 1925 r. oznajmił St. Smagowiczowi, że nie może przyjąć nazwy „ul polski", ponieważ nazwa ta nic nie mówi o budowie ula ani o jego cechach znamiennych; zarazem zażądał Urząd Patentowy, aby petent podał taki tytuł wynalazku, któryby zdaniem petenta najlepiej odpowiadał istocie jego wynalazku, a który równocześnie będzie określał przedmiot technicznie.

W przedstawieniu względnie odwołaniu z 21 września 1925 r. St. Smagowicz zaznaczył m. in., że ul przez niego skonstruowany jest zjednoczeniem a zarazem udoskonaleniem trzech uli polskich, mianowicie małopolskiego, warszawskiego i poznańskiego, dlatego jego zdaniem jedynie właściwą jest dla jego wynalazku „ul polski".

Na pismo Urzędu Patentowego z 9 października 1925 r., w którem stwierdzono ponownie stanowisko tego Urzędu w danej sprawie, wniósł St. Smagowicz dalsze pismo odwoławcze, w załatwieniu którego Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego orzeczeniem z 30 grudnia 1925 r. Nr. 266 zatwierdził decyzję Wydziału Zgłoszeń wynalazków z 9 października 1925 r.

Orzeczenie to zaskarżył St. Smagowicz do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który, rozpatrzywszy skargę, uznał, że stanowisko skarżącego, domagającego się przyjęcia dla swego wynalazku oznaczenia „ul polski" nie jest słuszne.

Art. 31 ustawy z 5 lutego 1924 r. Dz. U. poz. 306 przepisując m. i., że zgłoszenie musi zawierać oznaczenie wynalazku, wymaga z natury rzeczy takiego określenia istoty danego wynalazku, któreby ten wynalazek pod względem jego cech znamiennych odróżniało od wszelkich innych zgłaszanych wynalazków tego samego rodzaju. O ile do takiego określenia obok rzeczownika użyty ma być także przymiotnik, to oczywiście winien on służyć do ściślejszego oznaczenia przedmiotu, wskazując na pewne odrębne cechy charakterystyczne wynalazku.

Tego warunku nie spełnia wszakże dodatek „polski", proponowany przez skarżącego dla oznaczenia ula, zgłoszonego do patentu.

Zbędnem jest chyba dowodzenie, że przymiotnik „polski" w połączeniu z jakimkolwiek rzeczownikiem, wskazuje na związek pojęcia, zawartego w tym rzeczowniku, z Państwem Polskiem lub z narodem polskim; mógłby on służyć do ściślejszego oznaczenia tylko wtedy, gdyby miał na celu podkreślenie powyższego związku w przeciwstawieniu do in-

nych państw lub narodów. Poza tem jednak przymiotnik „polski“ wyraża uogólnienie bardzo szerokie, albowiem zawarte w ramach zbiorowości państwowej lub narodowej. W niniejszym wypadku skarżący zgłosił swój wynalazek do Urzędu Patentowego celem uzyskania ochrony patentowej w obrębie Państwa Polskiego, a więc i oznaczenie wynalazku winno być tego rodzaju, aby już z tego oznaczenia wynikała odrębność istotnych cech zgłoszonego przez niego ula od innych uli, zwłaszcza używanych w Polsce. Tej cechy odróżniającej atoli w myśl powyższych wywodów nazwa „ul polski“, użyta dla oznaczenia zgłoszonego przez St. Smagowicza wynalazku nie posiada.

Skarżący, wymieniając w piśmie odwoławczem z 21 września 1925 r. trzy rodzaje uli, używanych w poszczególnych częściach Państwa Polskiego, sam nazwał je ulami polskiemi; skoro więc przyznaje, że każdy z nich pomimo odmiennej konstrukcji jest ulem polskim, to popada w sprzeczność, jeżeli w odniesieniu do swego wynalazku upatruje w samych tylko słowach „ul polski“ znamienia, wyróżniającego ten jego wynalazek od wszelkich innych rodzajów uli, oraz jeżeli mniema, że słowa te nadają się w myśl art. 31 ustawy z 5 lutego 1924 r. jako oznaczenie wynalazku.

Kierując się powyższemi rozważaniami, Najwyższy Trybunał Administracyjny w odmowie oznaczenia wynalazku St. Smagowicza zapomocą nazwy „ul polski“ nie mógł dopatrzeć się nielegalności zaskarżonego orzeczenia i z tego powodu oddalił skargę jako nieuzasadnioną.

CZĘŚĆ II.

29.

PATENTY NA WYNALAZKI.

Udzielenie.

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Cyfry i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę i grupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz.", który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

$1a_{16}$ **8385.** Albert Edward Leek (Wigan, Wielka Brytanja) i Wigan Coal and Iron Company Limited (Wigan, Wielka Brytanja). Sposób i urządzenie do wydzielania ze szlamów lub mułów składników stałych. 17.3 1927. Pierwsz. 22.4 1926 dla zastrz. 1—4 (Wielka Brytanja) Udzielono 10.2 1928.

$3a_{11}$ **8467.** Marta Kunicke ur. Becker (Storkow i. d. Mark, Niemcy). Podwiązki damskie. 4.3 1927. Udzielono 20.2 1928.

$3b_{4}$ **8521.** Paweł Wengrzyk (Rydułtowy Dolne, Polska). Ochraniacz kolan. 5.11 1926. Udzielono 28.2 1928.

$4g_{53}$ **8382.** Bamag-Meguin Aktiengesellschaft (Berlin, Niemcy). Palnik grupowy do wytwarzania światła gazożarowego. 28.1 1927. Udzielono 10.2 1928.

$5a_{32}$ **8379.** Siemens-Schuckertwerke Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Berlin—Siemensstadt, Niemcy). Przewody prądowe do silników wpuszczonych w szyby. 17.4 1926. Pierwsz. 11.5 1925 (Niemcy). Udzielono 10.2 1928.

$5a_{40}$ **8431.** Michał Głowa (Borysław, Polska). Przyrząd uszczelniający pompę w rurach wiertniczych. 28.1 1927. Udzielono 16.2 1928.

$5d_{12}$ **8386.** Elektro-Schweisswerk und Ingenieurbüro Hermann Stier (Herne, Niemcy). Wózek górniczy. 21.3 1927. Pierwsz. 22.3 1926 (Niemcy). Udzielono 10.2 1928.

$5d_{14}$ **8434.** Max Wemmer (Essen, Niemcy) i Peter Leyendecker (Essen, Niemcy). Urządzenie do wykonywania podsadzki kopalnianej. 17.8 1927. Pierwsz. 14.9 1926 (Niemcy). Udzielono 16.2 1928.

$5d_{15}$ **8435.** Richard Golly (Katowice, Polska). Rura do zamulania. 6.9 1927. Udzielono 16.2 1928.

$7a_{18}$ **8464.** Arnold Kriwan (Morawska Ostrawa, Czechosłowacja). Walcarka z podpartemi walcami. 24.11 1926. Udzielono 20.2 1928.

$7a_{18}$ **8518.** Konrad Sczendzina (Katowice—Ligota, Polska). Urządzenie do smarowania czopów walców hutniczych. 14.5 1927. Udzielono 28.2 1928.

$8i_{1}$ **8517.** Wacław Kączkowski (Warszawa, Polska). Sposób bielenia i oczyszczania włókien pochodzenia roślinnego przy pomocy ługów stężonych. 9.5 1927. Udzielono 28.2 1928.

$8i_{5}$ **8459.** Peter Friesenhahn (Berlin, Niemcy). Sposób otrzymywania środków zwilżających oraz środków do prania i oczyszczania. 2.6 1927. Udzielono 18.2 1928.

$8k_{2}$ **8466.** Heberlein & Co. A.-G. (Wattwil, Szwajcarja). Sposób nadania nowych właściwości włóknom sztucznego jedwabiu z regenerowanej celulozy. 11.1 1927. Pierwsz. 15.1 1926 dla zastrz. 1—15; 3.4 1926 dla zastrz. 16—18 (Niemcy). Udzielono 20.2 1928.

$8m_{11}$ **8395.** René Clavel (Bazylea, Szwajcarja). Sposób obciążania naturalnego jedwabiu. 7.1 1927. Pierwsz. 17.9 1926 (Niemcy). Udzielono 11.2 1928.

$8m_{11}$ **8396.** René Clavel (Bazylea, Szwajcarja). Sposób obciążania sztucznych jedwabi. 10.1 1927. Pierwsz. 17.9 1926 (Niemcy). Udzielono 11.2 1928.

$8n_{5}$ **8486.** Julius Cato Vredenburg (Londyn, Wielka Brytanja) i Felicite Antoine Henri Heynert (Northampton, Wielka Brytanja). Ozdobne tka-

niny, skóry i podobne materjały oraz sposób ich ozdabiania. 28.5 1927. Udzielono 22.2 1928.

$10a_{21}$ **8411.** International Combustion Engineering Corporation (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób koksowania pyłu węglowego i podobnych materjałów. 5.11 1925. Pierwsz. 6.11 1924 dla zastrz. 1—7, 10—13 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 15.2 1928.

$10a_{21}$ **8412.** International Combustion Engineering Corporation (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób i urządzenie do odgazowywania węgla. 9.6 1926. Pierwsz. 17.6 1925 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 15.2 1928.

$10a_{21}$ **8440.** International Combustion Engineering Corporation (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób przeróbki miału węglowego lub podobnego materjału w celu wytwarzania paliwa nadającego się do spalania w paleniskach na pył węglowy. Dodatkowy do patentu Nr 8411. 9.6 1926. Pierwsz. 12.6 1925 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 17.2 1928.

$12e_5$ **8394.** Lurgi Apparatebau-Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób wydzielania zawieszonych w gazach ciał zapomocą elektryczności. 7.12 1926. Udzielono 11.2 1928.

$12e_5$ **8520.** Chemiczny Instytut Badawczy (Warszawa, Polska). Sposób elektrycznego oddzielania dymów, pyłów, bakteryj i innych zawiesin z ich mieszaniny z powietrzem i innemi gazami. 3.6 1927. Udzielono 28.2 1928.

$12g_1$ **8475.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób przemiany tlenków na bezwodne, stopione chlorki. 24.2 1927. Pierwsz. 6.3 1926 dla zastrz. 1 (Niemcy). Udzielono 21.2 1928.

$12i_{10}$ **8451.** Albert Fritz Meyerhofer (Zürich, Szwajcarja). Sposób rozkładania złożonych soli kwasu fluorowodorowego. 11.3 1927. Pierwsz. 12.3 1926 dla zastrz. 1—8, 24; 27.7 1926 dla zastrz. 9—12; 23.7 1926 dla zastrz. 6; 25.10 1926 dla zastrz. 25 (Niemcy). Udzielono 17.2 1928.

$12i_{33}$ **8529.** Société de Recherches et d'Exploitations Pétrolifères (Paryż, Francja). Sposób i urządzenie do wytwarzania węgla aktywnego i do jednoczesnego otrzymywania palnych gazów. 16.3 1927. Pierwsz. 15.4 1926 (Francja). Udzielono 29.2 1928.

$12l_{10}$ **8406.** Franz Gerlach (Drachowitz, Czechosłowacja). Komórka elektrolityczna o katodzie rtęciowej do rozkładania chlorków potasowcowych. Dodatkowy do patentu Nr 6133. 12.4 1927. Pierwsz. 17.4 1926 (Niemcy). Udzielono 14.2 1928.

$12o_1$ **8495.** Joseph Trautmann (Berlin-Südende, Niemcy). Sposób otrzymywania olejów węglowodorowych z węgla. 6.5 1927. Pierwsz. 11.6 1926 (Niemcy). Udzielono 23.2 1928.

$12o_5$ **8397.** Emile Augustin Barbet (Paryż, Francja). Sposób wytwarzania alkoholu bezwodnego zapomocą bezpośredniej rektyfikacji win lub soków bez żadnego odczynnika odwadniającego. Dodatkowy do patentu Nr 7010. 15.11 1924. Udzielono 11.2 1928.

$12o_5$ **8416.** S-té Française de Catalyse Généralisée (Paryż, Francja). Sposób otrzymywania alkoholu metylowego zapomocą katalizy i katalizatory umożliwiające przeprowadzenie tego sposobu. 31.1 1927. Pierwsz. 9.2 1926 (Francja). Udzielono 15.2 1928.

$12o_5$ **8430.** Kazimierz Smoleński (Warszawa, Polska). Sposób otrzymywania glikolu etylenowego z chlorohydryny. 13.1 1927. Udzielono 16.2 1928.

$12o_5$ **8503.** Société des Brevets Etrangers Lefranc et Cie (Paryż, Francja). Sposób hydrolizowania błonnika. 21.1 1927. Pierwsz. 20.5 1926 (Francja). Udzielono 25.2 1928.

$12o_6$ **8422.** Société Chimique des Usines du Rhône (Paryż, Francja). Sposób ciągły otrzymywania octanu błonnika. 16.3 1927. Pierwsz. 26.7 1926 (Francja). Udzielono 15.2 1928.

$12o_6$ **8432.** Société Chimique des Usines du Rhône (Paryż, Francja). Sposób i urządzenie do otrzymywania octanu błonnika. 16.3 1927. Pierwsz. 10.5 1926 (Francja). Udzielono 16.2 1928.

$12o_6$ **8512.** Henryk Stern (Otwock, Polska). Kontrola stabilizacji estrów. 23.8 1926. Udzielono 27.2 1928.

$12o_{23}$ **8484.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Berlin, Niemcy). Środek do zwilżania, emulgowania i prania. 7.4 1927. Pierwsz. 23.4 1926 dla zastrz. 1, 2; 19.5 1926 dla zastrz. 3 (Niemcy). Udzielono 22.2 1928.

$12o_{27}$ **8419.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób postępowania z węglowodorami w temperaturach wyższych. 3.3 1927. Pierwsz. 13.3 1926 dla zastrz. 4—7; 17.4 1926 dla zastrz. 1, 3; 27.5 1926 dla zastrz. 2 (Niemcy). Udzielono 15.2 1928.

$12p_{13}$ **8463.** Ragnar Eckermann (Stockholm, Szwecja). Sposób usuwania z kokain własności trujących. 24.9 1926. Pierwsz. 13.3 1926 (Szwecja). Udzielono 20.2 1928.

$13a_{14}$ **8481.** Société Anonyme des Établissements Delaunay Belleville (Saint-Denis, Francja). Kocioł, ogrzewany przez promieniowanie paleniska. 5.11 1926. Pierwsz. 23.12 1925 (Francja). Udzielono 22.2 1928.

$13b_{16}$ **8528.** Otto Rehe (Berlin, Niemcy). Oddzielacz składników wytwarzających kamień kotłowy, umieszczony w dzwonie kotłów parowych. 16.2 1927. Pierwsz. 5.10 1926 (Niemcy). Udzielono 29.2 1928.

$13g_{3}$ **8445.** Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Cassel - Wilhelmshöhe, Niemcy). Urządzenie do pośrednio opalanych wytwarzaczy pary o wysokiem ciśnieniu. 27.10 1926. Pierwsz. 28.11 1925 (Niemcy). Udzielono 17.2 1928.

16_{-4} **8428.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób otrzymywania nawozów. 9.8 1926. Pierwsz. 14.8 1925 (Niemcy). Udzielono 16.2 1928.

$17g_{2}$ **8477.** Christian Wilhelm Paul Heylandt (Berlin, Niemcy). Sposób i urządzenie do rozkładania i skraplania mieszanin gazowych, w szczególności powietrza. 18.5 1927. Pierwsz. 24.5 1926 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 21.2 1928.

$18a_{3}$ **8443.** Paul Heskamp (Duisburg-Ruhrort, Niemcy). Sposób pracy wielkich pieców lub podobnych pieców szybowych, do których wdmuchuje się pył z gazów odlotowych. 29.9 1926. Pierwsz. 6.4 1926 dla zastrz. 1—3; 8.9 1926 dla zastrz. 4, 5 (Niemcy). Udzielono 17.2 1928.

$18a_{14}$ **8439.** Actiengesellschaft Charlottenhütte (Niederschelden, Niemcy). Wewnętrzne wymurowanie kratowe do podgrzewaczy powietrza (Cowper'a), regeneratorów i podobnych urządzeń. 15.5 1926. Pierwsz. 3.4 1926 (Niemcy). Udzielono 17.2 1928.

$18b_{14}$ **8483.** Hermann Moll (Rasselstein pod Neuwied, Niemcy). Regeneracyjny piec topielny z komorami do gazu i powietrza. 11.2 1927. Udzielono 22.2 1928.

$19a_{26}$ **8370.** John Wattmann (Berlin-Lankwitz, Niemcy). Forma odlewnicza do alumino-termitowego spawania szyn. 7.5 1927. Udzielono 8.2 1928.

$20f_{1}$ **8429.** Hammerwerk Schulte m. b. H. & Co. Kommanditgesellschaft (Plettenberg, Niemcy). Obsada do składanych klocków hamulcowych i sposób jej wykonania. 8.10 1926. Pierwsz. 21.10 1925 dla zastrz. 1—4; 20.8 1926 dla zastrz. 5, 6 (Niemcy). Udzielono 16.2 1928.

$20f_{29}$ **8373.** Ivar Drolshammer (Drammen, Norwegja). Hamulec działający sprężonem powietrzem. 2.5 1923. Pierwsz. 3.5 1922 (Austrja). Udzielono 8.2 1928.

$20i_{11}$ **8366.** Edward Seget (Warszawa, Polska). Elektryczny przyrząd sprzęgłowy do kolejowych sygnałów wjazdowych. 16.4 1926. Udzielono 8.2 1928.

$20i_{11}$ **8367.** Edward Seget (Warszawa, Polska). Elektryczny semafor. 16.4 1926. Udzielono 8.2 1928.

$21a^{3}_{45}$ **8374.** The Relay Automatic Telephone Company Limited (Londyn, Wielka Brytanja). Samoczynna lub półsamoczynna łącznica telefoniczna. 12.7 1920. Pierwsz. 4.4 1916 dla zastrz. 6, 10; 3.10 1916 dla zastrz. 1—5, 7—9 (Wielka Brytanja). Udzielono 10.2 1928.

$21a^{4}_{38}$ **8410.** Augustyn Ćwielong (Szyb Marcina, Polska). Osłona bezpowietrzna detektora. 24.3 1927. Udzielono 14.2 1928.

$21c_{3}$ **8425.** Kabelfabrik Aktien Gesellschaft (Bratislava, Czechosłowacja). Izolowane przewody sznurowe dla prądów słabych. 3.8 1925. Pierwsz. 28.3 1925 (Austrja). Udzielono 16.2 1928.

$21c_7$ **8380.** Pirelli & C. (Medjolan, Włochy). Kabel elektryczny o papierowej izolacji nasycanej olejem. 4.5 1926. Pierwsz. 4.5 1925 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 10.2 1928.

$21c_{15}$ **8420.** Alfons Hoffmann (Toruń, Polska). Czop izolatorów elektrycznych oraz sposób umocowania tego czopa w kołpakach metalowych. 7.3 1927. Udzielono 15.2 1928.

$21c_{68}$ **8376.** Siemens-Schuckertwerke Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Berlin, Niemcy). Sposób ujawniania procesów wyłączania w sieciach prądu zmiennego lub wielofazowego. 22.6 1925. Pierwsz. 27.6 1924 (Niemcy). Udzielono 10.2 1928.

$21c_{70}$ **8461.** Siemens-Schuckertwerke Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Siemensstadt pod Berlinem, Niemcy). Układ bezpieczników topikowych. 30.7 1924. Pierwsz. 13.12 1923 dla zastrz. 1, 3; 14.12 1923 dla zastrz. 2, 4, 6; 23.5 1924 dla zastrz. 5 (Niemcy). Udzielono 20.2 1928.

$21f_{38}$ **8375.** Polska Żarówka Osram Spółka Akcyjna (Warszawa, Polska). Kolorowa bańka żarówki. 25.3 1925. Pierwsz. 17.5 1924 (Niemcy). Udzielono 10.2 1928.

$21f_{58}$ **8524.** Curt Fischer (Auma, Niemcy). Przestawne ramię ścienne. 7.3 1922. Udzielono 29.2 1928.

$22b_3$ **8423.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób otrzymywania barwników szeregu antrachinonowego. 6.4 1927. Udzielono 15.2 1928.

$22i_4$ **8489.** Louis Bierling (Drezno, Niemcy). Sposób otrzymywania kleju lub żelatyny z surowców zwierzęcych, np. skórnych obrzynków, lub tym podobnych materjałów. Dodatkowy do patentu Nr 6241. 15.12 1926. Pierwsz. 17.12 1925 (Niemcy). Udzielono 23.2 1928.

$23b_1$ **8449.** Standard Development Company (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób przerabiania węglowodorów, zawierających cierpkie związki siarki. 19.2 1927. Pierwsz. 8.5 1926 dla zastrz. 1—10 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 17.2 1928.

$23b_1$ **8527.** Michał Nikiel (Kraków, Polska). Sposób oddzielania gazoliny przez odwirowywanie gazu ziemnego. 19.1 1927. Udzielono 29.2 1928.

$23b_1$ **8530.** Michał Nikiel (Kraków, Polska). Sposób destylowania płynów o wielkim ciężarze właściwym par. 2.4 1927. Udzielono 29.2 1928.

$23b_2$ **8519.** Michał Walker (Niegłowice, Polska). Sposób przeróbki oleju parafinowego. 20.5 1927. Udzielono 28.2 1928.

$23b_4$ **8482.** Bronisław Chabowski (Borysław, Polska). Zwiększenie zawartości węglowodorów, jak benzyny i gazoliny, w gazach, w szczególności w gazach ziemnych. 18.12 1926. Udzielono 22.2 1928.

$23c_1$ **8468.** Karol Bauer, Berman Spanier, Henryk Wischnowitzer i Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „Galicja" Sp. Akc. (wszyscy w Drohobyczu, Polska). Sposób otrzymywania z pozostałości rop parafinowych ciężkich olejów smarnych, jak automobilowych, cylindrowych, przy pomocy ciał porowatych, jak ziem okrzemkowych, glinek, węgla aktywnego i podobnych substancyj. 7.3 1927. Udzielono 20.2 1928.

$23c_2$ **8438.** Ethel Mary Ferns (Cork, Wielka Brytanja) i firma Ferns Emulsifiers Limited (Londyn, Wielka Brytanja). Regulowany przyrząd do wytwarzania emulsji, działający wskutek siły odśrodkowej. 7.8 1924. Udzielono 17.2 1928.

$24e_1$ **8392.** János von Jaszovszky (Budapeszt, Węgry). Sposób wytwarzania wolnego od smoły gazu wodnoczadowego i generator służący do tego celu. 19.11 1926. Udzielono 11.2 1928.

$24e_{11}$ **8421.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Czadnica. 8.3 1927. Pierwsz. 27.4 1926 dla zastrz. 4, 5; 24.1 1927 dla zastrz. 3 (Niemcy). Udzielono 15.2 1928.

$24f_1$ **8505.** Josef Muchka (Wiedeń, Austrja). Ruszt. 1.3 1927. Pierwsz. 22.4 1926 (Austrja). Udzielono 25.2 1928.

$24f_7$ **8455.** Miroslav Stöhr (Praga, Czechosłowacja). Ramowy ruszt do palenisk. 5.6 1926. Udzielono 18.2 1928.

$24f_{12}$ **8427.** Alexej Lomšakov (Praga, Czechosłowacja). Ruszt schodkowy. 19.7 1926. Pierwsz. 4.9 1925 (Czechosłowacja). Udzielono 16.2 1928.

$24f_{12}$ **8514.** Alexej Lomšakov (Praga, Czechosłowacja). Ruszt schodkowy. Dodatkowy do patentu Nr 8427. 9.9 1926. Pierwsz. 12.9 1925 (Czechosłowacja). Udzielono 27.2 1928.

$24f_{17}$ **8417.** Jan Placzek (Ochojec, Polska). Ruszt ruchomy z podwiewem. 3.1 1927. Udzielono 15.2 1928.

$24f_{17}$ **8494.** Walther & Cie. Aktiengesellschaft (Köln-Dellbrück, Niemcy). Urządzenie do podziału podwiewu na kilka skrzyń powietrznych w zastosowaniu do rusztów ruchomych. 29.4 1927. Pierwsz. 30.4 1926 dla zastrz. 5 (Niemcy). Udzielono 23.2 1928.

$24h_2$ **8504.** Antonin Chmeliček (Orlova, Czechosłowacja). Urządzenie zasilające do palenisk. 8.2 1927. Udzielono 25.2 1928.

$24l_1$ **8391.** Société Anonyme la Combustion Rationelle (Paryż, Francja). Rozpylacz obrotowy o jednej komorze roboczej. 29.1 1925. Udzielono 11.2 1928.

$24l_7$ **8400.** Siemens-Schuckertwerke Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Berlin-Siemensstadt, Niemcy). Palenisko opalane pyłem węglowym. 22.4 1927. Pierwsz. 1.5 1926 dla zastrz. 1—6, 10; 17.12 1926 dla zastrz. 7—9 (Niemcy). Udzielono 11.2 1928.

$26a_2$ **8450.** Kohlenveredlung Aktiengesellschaft (Berlin, Niemcy). Sposób otrzymywania gazu świetlnego i grzejnego z gazów suchej destylacji. 19.2 1927. Pierwsz. 9.3 1926 (Niemcy). Udzielono 17.2 1928.

$26d_2$ **8465.** Société Ammonia (Vendin-le-Vicil, Francja). Sposób i urządzenie do oczyszczania gazów, otrzymywanych przy destylacji lub odgazowywaniu węgla kamiennego i koksu. 3.1 1927. Pierwsz. 4.1 1926 (Francja). Udzielono 20.2 1928.

$29b_3$ **8507.** Hermann Suida (Mödling, Austrja) i Hans Sadler (Wiedeń, Austrja). Sposób wyrobu sztucznego jedwabiu z celulozy drzewa bukowego. 1.7 1927. Pierwsz. 18.9 1926 (Austrja). Udzielono 25.2 1928.

$29b_5$ **8478.** Herman Haakh (Luckenwalde, Niemcy). Sposób wyrobu filców z włosia zwierzęcego, nadających się szczególnie do wyrobu kapeluszy. 21.6 1927. Pierwsz. 14.8 1926 (Niemcy). Udzielono 21.2 1928.

$32a_{15}$ **8453.** Vitrea A.-G. (Schaffhausen, Szwajcarja). Sposób i urządzenie do wyrobu przedmiotów szklanych zaopatrzonych w nóżki. 19.6 1925. Udzielono 18.2 1928.

$33b_{13}$ **8418.** Tuck-Tite Lock and Fastener Company Limited (Londyn, Wielka Brytanja). Mechanizm zatrzaskowy do kufrów, walizek. 10.2 1927. Udzielono 15.2 1928.

$34g_{13}$ **8447.** Michał Odynak Łucki (Nadwórna, Polska). Szafa zawierająca łóżko i urządzenie tualetowe. 12.2 1927. Udzielono 17.2 1928.

$34g_{17}$ **8415.** Charles Albert Brandreth (Ilford, Essex, Wielka Brytanja). Podłoże pod materac druciany. 7.12 1926. Pierwsz. 8.11 1926 (Wielka Brytanja). Udzielono 15.2 1928.

$34i_{26}$ **8390.** Johann Widauer (Wiedeń, Austrja). Okucie meblowe, w szczególności do łóżek. 20.5 1926. Udzielono 11.2 1928.

$34l_{13}$ **8413.** Paul Braach (Siegen, Niemcy) i Hermann Rosenberger (Augsburg, Niemcy). Pokrywa pośrednia do naczyń do gotowania, umieszczonych jedno na drugiem. 26.8 1926. Pierwsz. 12.9 1925 (Niemcy). Udzielono 15.2 1928.

$35b_3$ **8462.** Ardeltwerke Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Eberswalde, Niemcy). Żóraw chylny z poziomem prowadzeniem ciężaru. 6.3 1926. Pierwsz. 7.3 1925 (Niemcy). Udzielono 20.2 1928.

$36a_{13}$ **8523.** Zygmunt Szrajber (Warszawa, Polska) i Karol Szrajber (Warszawa, Polska). Piec opancerzony wieloboczny o ścianach płaskich. Dodatkowy do patentu Nr 7439. 2.5 1927. Udzielono 28.2 1928.

$36c_{10}$ **8492.** Caspar Nilgen (Neuss, Niemcy). Kocioł stalowy niskiego ciśnienia do centralnego ogrzewania. 17.3 1927. Pierwsz. 20.3 1926 (Niemcy). Udzielono 23.2 1928.

$37b_3$ **8472.** Michał Kolbuszowski (Lwów, Polska). Strop lub konstrukcja mostowa wykonana z gotowych żelazobetonowych dźwigarów bez rusztowań i opierzeń. 22.6 1927. Udzielono 20.2 1928.

$40a_{33}$ **8444.** Alexander Roitzheim (Berlin-Oberschöneweide, Niemcy) i Wilhelm Remy (Berlin-Oberschöneweide, Niemcy). Sposób hutniczego przerobu rud cynkowych i innych

materjałów, zawierających cynk, i służący do tego celu piec o pionowych komorach redukcyjnych i działaniu ciągłem. 30.9 1926. Pierwsz. 13.11 1925 (Niemcy). Udzielono 17.2 1928.

$40b_{10}$ **8407.** Jacob Neurath (Wiedeń, Austrja). Stopy łożyskowe o znacznej zawartości ołowiu. Dodatkowy do patentu Nr 6452. 17.1 1927. Udzielono 14.2 1928.

$41c_3$ **8485.** Felix Abraham Lacks (Pelham Manor, New York, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób wyrobu kapeluszy dzianych lub dzierganych. 28.4 1927. Pierwsz. 21.1 1927 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 22.2 1928.

$42b_{26}$ **8525.** Julius Scheidemandel (Monachjum, Niemcy) i Hans Scheidemandel (Monachjum, Niemcy). Sposób i urządzenie do sortowania desek, kształtówek i tym podobnych materjałów. 13.9 1926. Pierwsz. 14.9 1925 (Niemcy). Udzielono 29.2 1928.

$42e_{26}$ **8515.** Fabryka Gazomierzy i Aparatów „Gazomierz" Sp. Akc. (Toruń, Polska). Łożysko skrzydełkowe dla mierników przepływowych. 12.4 1927. Udzielono 27.2 1928.

$42g_{14}$ **8414.** Ernst Finking (Lipsk, Niemcy). Przewód dźwiękowy w maszynach do mówienia. 17.11 1926. Udzielono 15.2 1928.

$42h_{23}$ **8469.** Louis John Steele (Portsmouth, Wielka Brytanja) i Harold Martin (Portsmouth, Wielka Brytanja). Przyrząd optyczny do rzucania światła. 18.3 1927. Pierwsz. 16.4 1926 dla zastrz. 1 (Wielka Brytanja). Udzielono 20.2 1928.

$42h_{12}$ **8426.** Anders Lindahl (Stockholm, Szwecja) i Conrad Luttropp (Stockholm, Szwecja). Maszyna rachunkowa. 26.9 1925. Udzielono 16.2 1928.

$42n_{11}$ **8510.** „Pomoc Szkolna" Sp. z ogr. odp. (Warszawa, Polska). Stolik do badania zjawisk optycznych. 8.10 1925. Udzielono 27.2 1928.

$45a_{36}$ **8502.** Rudolf Ventzki (Eislingen, Niemcy). Pług z ramą, obracającą się około wykorbionego wału. 1.3 1926. Pierwsz. 11.3 1925 (Niemcy). Udzielono 25.2 1928.

$45a_{46}$ **8474.** Nitsche i Sp. fabryka maszyn (Poznań, Polska). Nastawialne włóczydło. 1.5 1926. Udzielono 21.2 1928.

$45c_{14}$ **8368.** Friedrich Schulze (Hamburg, Niemcy). Maszyna do zbioru ziemniaków. 21.5 1926. Udzielono 8.2 1928.

$45l_4$ **8398.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Zaprawa do nasion siewnych. 1.3 1927. Udzielono 11.2 1928.

$45l_4$ **8476.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Środki działające fungicyjnie. 16.5 1927. Pierwsz. 18.5 1926 (Niemcy). Udzielono 21.2 1928.

$46c^1_4$ **8454.** Armstrong Siddeley Motors Ltd. (Warwick, Wielka Brytanja) i Spirito Mario Viale (Warwick, Wielka Brytanja). Cylinder chłodzony powietrzem do silników spalinowych. 31.3 1926. Udzielono 18.2 1928.

$47f_{10}$ **8377.** Siemens-Schuckertwerke Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Berlin-Siemensstadt, Niemcy). Złączka do przewodów giętkich lub połączonych giętko. 10.11 1925. Pierwsz. 11.11 1924 dla zastrz. 1—6; 22.7 1925 dla zastrz. 7, 8 (Niemcy). Udzielono 10.2 1928.

$49a_2$ **8490.** Johannes Wilberz (Hilden, Niemcy). Tokarka, nadająca się szczególnie do obrabiania rur (obtaczanie i nacinanie zwojów śrubowych). 4.1 1927. Udzielono 23.2 1928.

$49c_{32}$ **8522.** Jadwiga Kenig (Łódź, Polska). Urządzenie do żłobkowania cylindrów, stosowanych przeważnie w przemyśle włókienniczym, zapomocą krążków z twardemi występami. 27.7 1927. Udzielono 28.2 1928.

$49h_{35}$ **8480.** Heinrich Warning (Berlin, Niemcy). Sposób naprawy zużytych obrzeży kół. 26.2 1924. Udzielono 22.2 1928.

$49i_{16}$ **8399.** Siegener Eisenbahnbedarf Aktiengesellschaft (Siegen, Niemcy). Sposób wytłaczania ciał pustych. 15.3 1927. Pierwsz. 22.3 1926 (Niemcy). Udzielono 11.2 1928.

$50b_1$ **8436.** Eksploatacja Wynalazków Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Warszawa, Polska). Sposób i maszyna do omłotu koniczyny i kłosów wszelkiego ziarna oraz usuwania łuski i mielenia wszelkiego rodzaju ziarna, materjałów organicz-

nych i minerałów. 16.5 1925. Udzielono 16.2 1928.

$50b_1$ **8437.** Eksploatacja Wynalazków Sp. z ograniczoną odpowiedzialnością (Warszawa, Polska). Sposób i maszyna do omłotu koniczyny i kłosów wszelkiego ziarna oraz usuwania łuski i mielenia wszelkiego rodzaju ziarna, materjałów organicznych i minerałów. Dodatkowy do patentu Nr 8436. 10.2 1926. Udzielono 16.2 1928.

$53g_4$ **8457.** Hugo Reik (Wiedeń, Austrja). Sposób zwiększania wydajności środków spożywczych i pastewnych. 27.4 1927. Pierwsz. 28.4 1926 (Austrja). Udzielono 18.2 1928.

$53h_1$ **8516.** Henry Christian Emil Tillisch (Harburg nad Elbą, Niemcy). Sposób wytwarzania tłuszczów zawierających witaminy. 26.4 1927. Pierwsz. 28.4 1926 (Niemcy). Udzielono 28.2 1928.

$54c_2$ **8491.** Teodor Breuer (Mysłowice, Polska). Sposób klejenia dowolnie długich i szerokich wężów papierowych, płóciennych lub podobnych. 22.1 1927. Udzielono 23.2 1928.

$54h_2$ **8511.** Mieczysław Krajewski (Warszawa, Polska). Samoczynny aparat reklamowy. Dodatkowy do patentu Nr 1192. 27.10 1925. Udzielono 27.2 1928.

$55b_3$ **8403.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób otrzymywania nierozpływających się ciał stałych z ługów siarczynowych błonnika. 15.1 1925. Udzielono 14.2 1928.

$57d_2$ **8500.** Daylight Film Corporation (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób otrzymywania reprodukcyj fotograficznych. 8.7 1921. Udzielono 24.2 1928.

$58b_{17}$ **8387.** Frank Humphris (Parkstone, Wielka Brytanja). Tłocznia. 24.3 1927. Pierwsz. 22.4 1926. (Wielka Brytanja). Udzielono 10.2 1928.

$59b_2$ **8479.** Georg Weyland (Frankenthal, Niemcy). Uszczelnienie dławnic w pompach odśrodkowych, tłoczących wodę gorącą. 23.6 1927. Udzielono 21.2 1928.

$59c_{15}$ **8384.** Richard David Metcalfe (Romiley, Wielka Brytanja) i James Croxon Metcalfe (Romiley, Wielka Brytanja). Wtryskacz. 7.3 1927. 22.11 1926 dla zastrz. 1—4; 9.2 1927 dla zastrz. 5 (Wielka Brytanja). Udzielono 10.2 1928.

$59c_{15}$ **8389.** Firma Alex. Friedmann (Wiedeń, Austrja). Wtryskacz, pracujący parą odlotową. 27.4 1927. Pierwsz. 2.10 1926 (Austrja). Udzielono 10.2 1928.

$59e_5$ **8383.** Roland Laraque (Paryż, Francja). Pompa. 17.2 1927. Pierwsz. 18.2 1926 dla zastrz. 1—5 (Francja). Udzielono 10.2 1928.

$61a_{16}$ **8499.** Société Anonyme „Stop-Fire" (Paryż, Francja). Gaśnica do samochodów, samolotów i celów podobnych. 3.3 1925. Pierwsz. 8.9 1924 (Francja). Udzielono 24.2 1928.

$61a_{19}$ **8402.** S-té d'Études & de Construction de Matériel de Protection (Paryż, Francja). Przyrząd ochronny, zabezpieczający od dymu, kurzu lub gazów i par trujących. 26.3 1924. Pierwsz. 1.5 1923 (Francja). Udzielono 14.2 1928.

$62c_6$ **8501.** Henry Selby Hele-Shaw (Londyn, Wielka Brytanja) i Thomas Edward Beacham (Londyn, Wielka Brytanja). Mechanizm pędny do samolotów lub innych maszyn. 2.12 1925. Pierwsz. 3.12 1924 dla zastrz. 1 — 4, 6; 21.2 1925 dla zastrz. 5, 7 (Wielka Brytanja). Udzielono 25.2 1928.

$62c_{13}$ **8388.** Podlaska Wytwórnia Samolotów Spółka Akcyjna (Biała Podlaska, Polska). Rurka chłodnicy do samolotów. 29.3 1927. Udzielono 10.2 1928.

$62c_{14}$ **8509.** Société Anonyme des Ateliers d'Aviation Louis Bréguet (Paryż, Francja). Sposób wyrobu zbiorników szczelnych ze stopów lekkich do samolotów. 25.3 1925. Pierwsz. 5.6 1924 (Francja). Udzielono 27.2 1928.

$62c_{18}$ **8409.** Léon Emile Rémondy (Rueil, Francja). Urządzenie do zawieszania bomb na samolotach lub statkach powietrznych. 25.11 1924. Udzielono 14.2 1928.

$63c_8$ **8452.** Leon Lewandowski (Leszno, Polska). Skrzynka biegów do samochodów lub motocykli. 20.5 1927. Udzielono 17.2 1928.

$63c_{70}$ **8401.** Fritz König & Co. G. m. b. H. (Magdeburg, Niemcy). Ochraniacz do samochodów. 20.1 1927. Udzielono 14.2 1928.

$63e_1$ **8442.** Lambert Tire & Rubber Co. (Barberton, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki). Opona do kół. 16.9 1926. Pierwsz. 22.12 1925 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 17.2 1928.

$63e_8$ **8441.** Lambert Tire & Rubber Co. (Barberton, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób wyrobu pneumatyków. 31.8 1926. Udzielono 17.2 1928.

$63k_{23}$ **8496.** Jocelyn-Émile Ollivier (Vignette, Francja). Urządzenie do przekształcania samochodów na sanie samochodowe. 9.11 1920. Pierwsz. 23.3 1914 dla zastrz. 1, 2; 22.3 1915 dla zastrz. 4, 5; 7.1 1916 dla zastrz. 3; 27.3 1916 dla zastrz. 6; 16.8 1916 dla zastrz. 12; 21.10 1916 dla zastrz. 13 (Francja). Udzielono 24.2 1928.

$64b_{22}$ **8470.** Paul Müller (Hann.-Münden, Niemcy) i Kurt Rahlwes (Hann. - Münden, Niemcy). Okapslowanie butelek z folji metalowej. 29.3 1927. Pierwsz. 31.3 1926 (Niemcy). Udzielono 20.2 1928.

$65d^1_6$ **8378.** Société Schneider & Cie (Paryż, Francja). Rura czyli działo do wyrzucania torped z urządzeniem do uruchomiania i nastawiania znajdującej się w niem torpedy. 11.2 1926. Pierwsz. 27.6 1925 (Francja). Udzielono 10.2 1928.

$70a_2$ **8446.** Fa. Penkala Tvornice D. D. (Zagreb, Królestwo S. H. S.) Ołówek. 9.2 1927. Pierwsz. 22.2 1926 (Królestwo S. H. S.). Udzielono 17.2 1928.

$70b_3$ **8471.** Józef Szaja (Częstochowa, Polska). Obsadka do stalówek. 22.4 1927. Udzielono 20.2 1928.

$71a_{22}$ **8381.** Frank John Scholl (Londyn, Wielka Brytanja). Ochronnik na wkładkę do obuwia. 4.12 1926. Pierwsz. 5.12 1925 (Wielka Brytanja). Udzielono 10.2 1928.

$72i_1$ **8424.** Metallurgica Bresciana già Tempini (Brescia, Włochy). Zapalnik czasowy i przyrząd do jego nastawiania (nastawnica). 31.5 1924. Pierwsz. 4.6 1923 dla zastrz. 1—3, 7, 8; 7.1 1924 dla zastrz. 4—6 (Włochy). Udzielono 16.2 1928.

$72i_3$ **8508.** Bohdan Pantofliček (Pilzno, Czechosłowacja). Zapalnik uderzeniowy. 25.7 1924. Pierwsz. 26.7 1923 (Czechosłowacja). Udzielono 27.2 1928.

$72i_4$ **8473.** Charles Henry Pearson (Brookline, Massachusetts, Stany Zjednoczone Ameryki). Zapalnik czasowy. 18.4 1925. Udzielono 21.2 1928.

$76b_{15}$ **8458.** Kama Kratzenmanufaktur Aachen G. m. b. H. (Aachen, Niemcy). Szczotka zgrzeblasta do latawca zgrzeblarki i temu podobnych walców. 17.5 1927. Udzielono 18.2 1928.

$76c_{13}$ **8460.** Siemens-Schuckertwerke Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Berlin-Siemensstadt, Niemcy). Silnik elektryczny kolektorowy prądu jednofazowego lub trójfazowego, stosowany bezpośrednio do napędu poszczególnych maszyn przędzalniczych. 9.6 1927. Pierwsz. 6.12 1926 (Niemcy). Udzielono 18.2 1928.

$76c_{25}$ **8433.** Karl Schwab (Herbrechtingen, Niemcy). Łożysko szyjowe do wrzecion wrzeciennicowych. 8.4 1927. Udzielono 16.2 1928.

$76d_2$ **8497.** Firma G. F. Grosser (Markersdorf, Niemcy). Maszyna do nawijania krzyżowego nici na cewkach butelkowych. 1.3 1927. Pierwsz. 6.11 1926 dla zastrz. 7, 8; 26.11 1926 dla zastrz. 4—6 (Niemcy). Udzielono 24.2 1928.

$76d_{17}$ **8372.** Firma A. Robert Wieland (Auerbach, Niemcy). Stożkowa cewka stopniowana. 28.6 1927. Pierwsz. 6.7 1926 (Niemcy). Udzielono 8.2 1928.

$78e_1$ **8506.** Ryszard Sznajder (Łaziska Górne, Polska) i Górnośląskie Fabryki Materjałów Wybuchowych Sp. Akc. (Łaziska Górne, Polska). Sposób urabiania skał materjałem wybuchowym. 7.3 1927. Udzielono 25.2 1928.

$78e_1$ **8526.** Max Bresler (Chwałowice, Polska). Sposób i urządzenie zabezpieczające od wybuchu przy rozsadzaniu. 4.12 1926. Pierwsz. 23.9 1926 (Niemcy). Udzielono 29.2 1928.

$79b_{26}$ **8405.** John Parsons (Newton Center, Massachusetts, Stany Zjednoczone Ameryki). Samozapalający się papieros i sposób wyrobu. 28.5 1926. Pierwsz. 5.9 1925 dla zastrz. 1—4, 6, 7, 9—13; 11.11 1925 dla zastrz. 5, 8, 14—18 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 14.2 1928.

$80a_{34}$ **8488.** Federico Alassio, Juan Bautista Alassio, Tomas Alassio, Serafin Alassio i Florencio Alassio (wszyscy w Paysandu, Uruguay).

Sposób i urządzenie do wyrobu rur glinianych. 16.3 1926. Udzielono 23.2 1928.

$80b_{18}$ **8404.** Emrik Yvar Lindman (Stockholm, Szwecja). Sposób wyrobu betonu porowatego. 12.5 1926. Udzielono 14.2 1928.

$80b_{21}$ **8393.** Mikołaj Karpow (Końskie, Polska). Sposób wyrobu płyt i kształtówek budowlanych z trzciny, słomy i podobnych materjałów. 30.11 1926. Udzielono 11.2 1928.

$81e_{53}$ **8513.** Gebr. Eickhoff (Bochum, Niemcy). Mechanizm napędny wstrząsowego stołu transportowego. 8.9 1926. Pierwsz. 14.10 1925 dla zastrz. 1—12 (Niemcy). Udzielono 27.2 1928.

$81e_{76}$ **8371.** August Zöbelein (Norymberga, Niemcy). Urządzenie do przenoszenia popiołu i podobnych materjałów zapomocą strumienia wody pod ciśnieniem. 15.6 1927. Udzielono 8.2 1928.

$84c_1$ **8448.** Juljan Ligocki (Poznań, Polska). Przyrząd do badania pokładów torfu. 17.2 1927. Udzielono 17.2 1928.

$84c_2$ **8369.** Przedsiębiorstwo Robót Fundamentowych „Raymond" (Warszawa, Polska). Betonowo- lub żelbetowo-drewniany pal składany. 22.3 1927. Udzielono 8.2 1928.

$84c_2$ **8456.** Arthur Mauterer (Dortmund, Niemcy). Żelazny brus palisadowy z czopem i widełkami. 15.3 1927. Pierwsz. 5.7 1926 (Austrja). Udzielono 18.2 1928.

$84d_1$ **8487.** Mark Knoroz (Warszawa, Polska). Urządzenie do pogłębiania koryta rzeki. 5.9 1925. Udzielono 23.2 1928.

$86c_{19}$ **8498.** Fabryka maszyn i odlewnia żelaza Georg Schwabe (Bielsko, Polska). Urządzenie zapadkowe do regulowania biegu wału krosna mechanicznego. 12.5 1927. Udzielono 24.2 1928.

$86g_{10}$ **8493.** Ferdinand Liebschner & Sohn (Gunnersdorf, Niemcy). Goniec do krosien mechanicznych. 22.3 1927. Pierwsz. 1.11 1926 (Niemcy). Udzielono 23.2 1928.

$88b_4$ **8408.** Stanisław Bodzoń (Jarosław, Polska). Turbina poruszana prądem rzeki lub wiatrem. 16.10 1926. Udzielono 14.2 1928.

PRZEJŚCIE PRAWA DO PATENTÓW.

(Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Nazwisko po numerze wskazuje nowonabywcę)

5468. Firma Langer Fuel Saving Corporation of America w Wilmington (Stany Zjednoczone Ameryki).

6614. Firma Vereinigte Kunsthornwerke Aktiengesellschaft w Hamburgu (Niemcy).

7498. Firma Langer Fuel Saving Corporation of America w Wilmington (Stany Zjednoczone Ameryki).

7902. Firma H. Schoyer w Berlinie (Niemcy).

30.

OPISY PATENTOWE.

W myśl postanowienia art. 34 ustawy z dn. 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych, Urząd Patentowy Rz. P. opublikował w dalszym ciągu następujące opisy patentowe:

w dniu 20 lutego 1928 r. — Nr. Nr. 6636, 6669, 6670, 6676, 6679, 6691, 6693 do 6695; 6698, 6699, 7132, 8281 do 8290;

w dniu 27 lutego 1928 r. — Nr. Nr. 6690, 6701 do 6703; 6705, 6709 do 6718; 6720 do 6723; 6726 do 6728; 6732 do 6734; 6736 do 6740; 6743 do 6749; 6751 do 6753; 6755, 6756, 6759 do 6763; 6765 do 6767; 6769 do 6772; 6774 do 6781; 6786, 6788, 6790, 6792, 6794 do 6800;

w dniu 5 marca 1928 r. — Nr. Nr. 6801 do 6824; 6824 do 6835; 6837 do 6840; 6916;

w dniu 15 marca 1928 r. — Nr. Nr. 7012;

w dniu 20 marca 1928 r. — Nr. Nr. 6784, 6841, 6843 do 6857; 6859 do 6868; 6870, 6872, 6873, 6875, 6877 do 6880; 6882 do 6885; 6888 do 6891; 6893 do 6899; 6901, 6903 do 6914; 6917 do 6931; 6933 do 6943; 6945 do 6951; 6953 do 6964; 6966, 6967, 6969 do 7000; 7894, 8291 do 8350;

w dniu 30 marca 1928 r. — Nr. Nr. 6858, 7001 do 7011; 7013 do 7054; 7056, 7058, 7060, 7061, 7064, 7065, 7106, 8351, 8353 do 8356.

Opublikowane dotychczas opisy patentowe nabywać można w Urzędzie Patentowym Rz. P. (Elektoralna 2, pokój 334) po cenie zł. 1.— za egzemplarz.

31.

WZORY.

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych.

(Po numerze rejestru umieszczona jest w nawiasie data rejestracji, zaś w końcu podana jest data zgłoszenia)

A. WZORY UŻYTKOWE.

Nr. 982 (22.2 1928). S. Szwarcman, Warszawa. Papierośnica. 27.1 1928.

Nr. 983 (29.2 1928). Kazimierz Śliwkowski, Warszawa. Korek do butelek. 21.1 1928.

Nr. 984 (29.2 1928). Kazimierz Jan Witwicki, Kamienna — Skarżysko. Wanna. 8.2 1928.

Nr. 985 (29.2 1928). Otmar Springer, Chorzów. Skrzynka budowlana. 27.9 1927.

Nr. 986 (29.2 1928). Andrzej Urbański, Kraków. Wodowskaz. 25.10 1927.

Nr. 987 (29.2 1928). Marja Tulewicz, Poznań. Album krajoznawczo-reklamowy. 3.11 1927.

Nr. 988 (29.2 1928). Firma Pierwsza Polska Fabryka Haceli „Podkowa" Sp. z ogr. odp., Sosnowiec. Gwinciarka. 8.11 1927.

Nr. 989 (29.2 1928). Leopold Schreiber, Drezno (Niemcy). Trzymak do środków dezynfekcyjnych i do tępienia moli. 22.11 1928.

Nr. 990 (29.2 1928). Władysław Ikert, Poznań. Stojak do map i obrazów. 5.12 1927.

Nr. 991 (29.2 1928). Firma Radiohaus Horny, Wiedeń (Austrja). Cewka. 13.12 1927.

Nr. 992 (29.2 1928). Maksymiljan Kubica, Katowice i Franciszek Pająk, Królewska Huta. Baterja anodowa z poślizgowym kontaktem do zmiany napięcia. 19.12 1927.

Nr. 993 (29.2 1928). Maksymiljan Kubica, Katowice i Franciszek Pająk, Królewska Huta. Urządzenie do zmiany napięcia anody w aparatach radjowych. 19.12 1927.

Nr. 994 (29.2 1928). Firma Dom Handlowy Bracia Hirszfeld Spółka Akcyjna, Warszawa. Przyrząd do rozcinania puszek blaszanych. 2.1 1928.

Nr. 995 (29.2 1928). Konstanty i Wacław Liebert, Warszawa. Zasuwana pokrywa do rejestratorów rotacyjnych o poziomej osi obrotu. 12.1 1928.

Nr. 996 (29.2 1928). Jerzy Ciałowicz, Zielonka. Buteleczka do tuszu. 30.1 1928.

Nr. 997 (29.2 1928). Józef Boguszewski, Poznań. Resor eliptyczno-spiralowy. 31.1 1928.

Nr. 998 (29.2 1928). M. L. Weinberg, Częstochowa. Papierośnica. 31.1 1928.

Nr. 999 (29.2 1928). Firma Kocent & Goździewicz dawn. Th. Klose, Poznań. Cementowa płyta stropowa z wkładkami żelaznemi. 1.2 1928.

Nr. 1000 (29.2 1928). Firma Śląska Fabryka Wyrobów Metalowych „Mewa" Sp. z ogr. por., Bielsk. Nakrętka kapslowa. 1.2 1928.

Nr. 1001 (29.2 1928). Firma Śląska Fabryka Wyrobów Metalowych „Mewa" Sp. z ogr. por., Bielsk. Kapsel z otworem na pendzel do słoików. 1.2 1928.

Nr. 1002 (29.2 1928). Firma Śląska Fabryka Wyrobów Metalowych „Mewa" Sp. z ogr. por., Bielsk. Kapsel do rurek szklanych. 1.2 1928.

Nr. 1003 (29.2 1928). Józef Fidler, Warszawa. Pal żelazo-betonowy. 4.2 1928.

Nr. 1004 (29.2 1928). Marja Pakinowa, Łódź. Reformy damskie. 6.2 1928.

Nr. 1005 (29.2 1928). Erich Baumann, Katowice. Wydawacz płynnego mydła. 7.2 1928.

Nr. 1006 (9.3 1928). Władysław Taubenhaus, Warszawa. Skrzynie metalowe. 9.2 1928.

Nr. 1007 (10.3 1928). Józef Stefanides, Warszawa. Strop ceglano-żelbetowy. 17.2 1928.

Nr. 1008 (10.3 1928). Ignacy Schroeder, Poznań. Przyrząd do wygniatania masła. 21.2 1928.

Nr. 1009 (10.3 1928). Atanazy Artemenko, Warszawa. Aparat do naparzania. 21.2 1928.

Nr. 1010 (15.3 1928). Firma Towarzystwo Przemysłowe K. Wasilewski i S-ka, Spółka Akcyjna, Warszawa. Strugacz do ołówków. 27.12 1927.

B. WZORY ZDOBNICZE.

Nr. 286 (29.2 1928). Firma L. Leichner, Berlin (Niemcy). Opakowanie. 7.11 1927.

Nr. 287 (29.2 1928). Firma Wytwórnia Wag „Stowarzyszeni Robotnicy", Warszawa. Rama do wag stołowych. 10.12 1927.

Nr. 288 (29.2 1928). Mendel Zakalik, Warszawa. Rączki do parasoli. 23.1 1928.

Nr. 289 (10.3 1928). Firma Union Textil Kosches & Co., Kraków. Tkaniny. 1.2 1928.

Nr. 290 (10.3 1928). Firma Union Textil Kosches & Co., Kraków. Tkaniny. 1.2 1928.

Nr. 291 (10.3 1928). Firma Fabryka Porcelany i Wyrobów Ceramicznych w Ćmielowie, Spółka Akcyjna. Szlaki dekoracyjne do naczyń porcelanowych. 3.2 1928.

Nr. 292 (10.3 1928). Paweł Stojowski, Chorzelów. Ramki. 6.2 1928.

Nr. 293 (10.3 1928). Firma Fabryka Sztucznego Marmuru „Lavinit" N. Krupka i B. Perlicz, Włocławek. Wazon. 6.2 1928.

Nr. 294 (10.3 1928). Firma Towarzystwo Akcyjne Pabjanickich Fabryk Wyrobów Bawełnianych „Krusche i Ender", Pabjanice. Tkaniny. 17.2 1928.

Nr. 295 (10.3 1928). Firma Towarzystwo Akcyjne Pabjanickich Fabryk Wyrobów Bawełnianych „Krusche i Ender", Pabjanice. Tkaniny. 17.2 1928.

Nr. 296 (10.3 1928). Firma Towarzystwo Akcyjne Pabjanickich Fabryk Wyrobów Bawełnianych „Krusche i Ender", Pabjanice. Tkaniny. 17.2 1928.

Nr. 297 (10.3 1928). Firma Towarzystwo Akcyjne Pabjanickich Fabryk Wyrobów Bawełnianych„ Krusche i Ender", Pabjanice. Tkaniny. 17.2 1928.

Nr. 298 (10.3 1928). Firma Towarzystwo Akcyjne Pabjanickich Fabryk Wyrobów Bawełnianych „Krusche i Ender", Pabjanice. Tkaniny. 17.2 1928.

Nr. 299 (10.3 1928). Uszer Zelig Szmulewicz, Częstochowa. Ramki do lusterek. 17.2 1928.

Nr. 300 (10.3 1928). Firma Glasfabriken und Raffinerien Josef Inwald A. G., Praga (Czechosłowacja). Szklany serwis stołowy. 18.2 1928.

Nr. 301 (10.3 1928). Firma Glasfabriken und Raffinerien Josef Inwald A. G., Praga (Czechosłowacja). Szklany serwis stołowy. 18.2 1928.

Nr. 302 (10.3 1928). Firma Glasfabriken und Raffinerien Josef Inwald A. G., Praga (Czechosłowacja). Szklany serwis stołowy. 18.2 1928.

Nr. 303 (10.3 1928). Firma Zjednoczone Zakłady Przemysłowe K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 20.2 1928.

Nr. 304 (10.3 1928). Firma Fabryka maszyn i odlewnia żelaza J. Gorniak, Przemyśl. Drzwiczki do kuchen i pieców. 20.2 1928.

Nr. 305 (10.3 1928). Firma Cosmanos Vereinigte Textil- und Druckfabriken, Wiedeń (Austrja). Tkaniny. 20.2 1928.

Nr. 306 (10.3 1928). Firma Cosmanos Vereinigte Textil- und Druckfabriken, Wiedeń (Austrja). Tkaniny. 20.2 1928.

Nr. 307 (10.3 1928). Firma A. Eweliński i S. Lewin, Warszawa. Figurka przedstawiająca żołnierza w pełnym rynsztunku. 21.2 1928.

ZNAKI TOWAROWE.

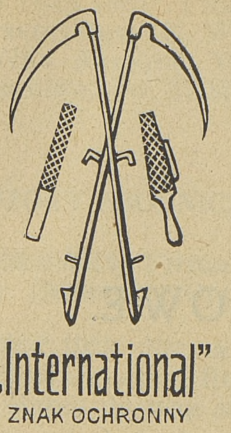
REJESTRACJA.

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw." umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw." wskazuje, iż, na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej oraz Porozumienia Berneńskiego, przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku).

Nr. Rej. 16046. 3.II 1928. **Pierw.** 7.V 1927. **Fa. Nowowilejska Fabryka drożdży Spółka z ogr. odp.** Nowa-Wilejka, wojew. wileńskie. Fabryka drożdży. **Towary:** drożdże.

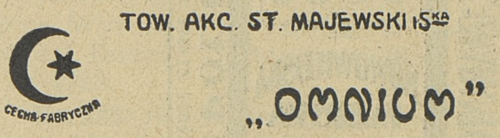

Nr. Rej. 16047. 3.II 1928. **Pierw.** 17.IX 1926. **Bronisław Pliszka i Augustyn Pliszka.** Czersk, wojew. pomorskie. Fabryka osełek do kos. **Towary:** osełki do ostrzenia kos.

Nr. Rej. 16048 — 16051. 3.II 1928. **Pierw.** 14.II 1927. **Fa. Towarzystwo Akcyjne Fabryk Ołówków St. Majewski i S-ka.** Pruszków, wojew. warszawskie. Fabryka ołówków. **Towary:** ołówki.

Nr. 16048

Nr. 16049.

Nr. 16050.

St. Majewski

Nr. 16051.

Nr. Rej. 16052. 4.II 1928. **Pierw.** 4.II 1927. **Fa. A. Ch. Lifszyc.** Rzeszów, wojew. krakowskie. Fabryka mydła, mydeł toaletowych i perfum. **Towary:** perfumerje, kosmetyki, mydła i inne środki toaletowe.

Nr. Rej. 16053. 4.II 1928. **Pierw.** 12.I 1925. **Fa. „Gleba" Spółka Ziemiańska Producentów Cykorji Rutkowski, Lis-**

sowski i S-ka. Włocławek, wojew. warszawskie. Fabryka cykorji. **Towary:** cykorja.

Nr. Rej. 16054. 4.II 1928. **Pierw.** 30.VII 1927. **Fa. Zakłady Przemysłowe Winkelhausen Tow. Akc.** Starogard, wojew. pomorskie. Wytwórnia wódek gatunkowych i czystych oraz winiaków i likierów. **Towary:** napój bezalkoholowy.

Nr. Rej. 16055 — 16057. 6.II 1928. **Pierw.** 3.VIII 1927. **Fa. Pierwszy Warszawski Import Herbaty „Japończyk" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Warszawa. Handel herbatą. **Towary:** herbata.

Nr. 16055.

Nr. 16056.

Nr. 16057.

Nr. Rej. 16058. 6.II 1928. **Pierw.** 6.VIII 1927. **Fa. Wyrób zegarków „Roskopf" M. I. Wanderer.** Kraków. Wyrób i sprzedaż zegarków i budzików. **Towary:** zegarki i budziki.

Omnia

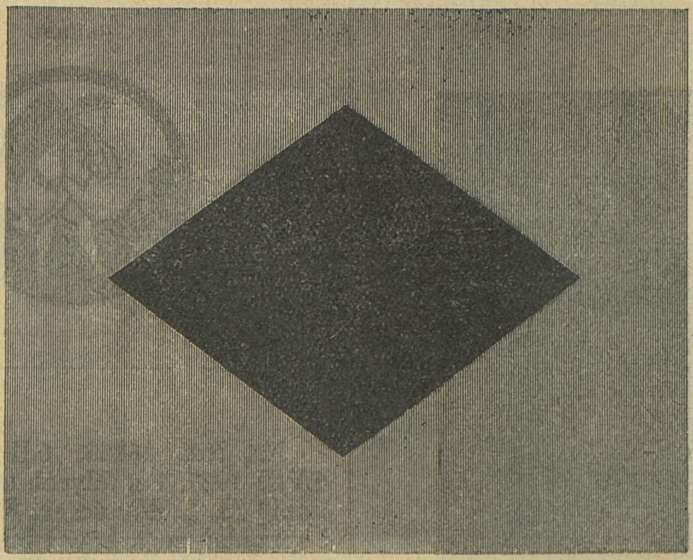
Nr. Rej. 16059. 6.II 1928. **Pierw.** 22.VIII 1927. **Fa. Zyg. Mamlok.** Sosnowiec, wojew. kieleckie. Fabryka środków do tępienia owadów i gryzoni. **Towary:** muchołapki.

Nr. Rej. 16060. 6.II 1928. **Pierw.** 10.IX 1927. **Fa. Instytut Naukowej Organizacji przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa.** Warszawa. Wytwórnia i sprzedaż kartotek. **Towary:** kartoteki płaskie.

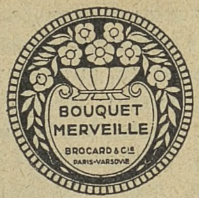
Inodeks

Nr. Rej. 16061. 6.II 1928. **Pierw.** 24.VIII 1927. **Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft.** Frankfurt n. M. (Niemcy). Wyrób i sprzedaż barwników, produktów farmaceutycznych, technicznych i fotograficznych. **Towary:** produkty chemiczne dla celów naukowych, przemysłowych i fotograficznych, proszek do światła błyskowego, płyty fotograficzne i filmy (filmy zobrazowane i niezobrazowane), papiery fotograficzne, opakowania do artykułów fotograficznych, aparaty fotograficzne, instrumenty i przyrządy, objektywy, lampy, błyskawiczne, wytwory fotograficzne i druki.

Ochrona znaku zastrzeżona w kolorach czerwonym, granatowym i białym.

Nr. Rej. 16062. 7.II 1928. **Pierw.** 16.II 1923. **Fa. Brocard & Compagnie w Paryżu, Oddział w Warszawie.** Warszawa. Fabryka wyrobów perfumeryjnych. **Towary:** wyroby perfumeryjne, jako to: perfumy, wody toaletowe, pudry, mydło, szminki.

Nr. Rej. 16063. 7.II 1928. **Pierw.** 11.VII 1925. **Maurycy Oberlender.** Lwów. Laboratorjum chemiczno-farmaceutyczne. **Towary:** środek dietetyczny.

Nr. Rej. 16064. 7.II 1928. **Pierw.** 6.II 1926. **Fa. Maggi's Nahrungsmittel G. m. b. H.** Hohenstein bei Danzig (W. M. Gdańsk). Fabrykacja, kupno i sprzedaż artykułów spożywczych i produktów leczniczych, szczególnie fabrykacja, kupno i sprzedaż wyrobów znanych pod nazwą „Maggi". **Towary:** produkty gospodarstwa rolnego, leśnego, ogrodowego i hodowlanego, produkty rybołówstwa i polowania; środki lecznicze, produkty chemiczne dla celów leczniczych i higjenicznych, farmaceutyczne produkty naturalne i preparaty, plastry, środki opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów spożywczych, produkty chemiczne dla celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenie ognia, środki do utwardzania i lutowania, masa odciskowa dla celów dentystycznych, środki do plombowania zębów, surowce mineralne; nawozy sztuczne, barwniki, farby i metale płatkowe, pokosty, lakiery, zaprawy, żywice, kleidła, pomadka i środki do czyszczenia i konserwowania skóry, środki do apretury i garbowania, masa do froterowania; piwo, wino, napoje wyskokowe, wody mineralne, napoje bez alkoholu, sole zdrojowe i kąpielowe, wyroby z mięsa i ryb, ekstrakty z mięsa i surogaty tychże w postaci płynnej, pastowatej i suchej, konserwy, warzywa i ekstrakty z nich, owoce, soki owocowe, galaretki, jaja, mle-

ko i wyroby z nich, masło, ser, margaryna, oleje i tłuszcze jadalne, kawa i preparaty kawowe, surogaty kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i krupy, wyroby z ciasta, korzenie, sosy w postaci płynnej, pastowatej i suchej, artykuły do zup, mąki do zup, preparaty do zup, zaprawy do zup i potraw, ekstrakty do zup i sosów w postaci płynnej, pastowatej i suchej, kostki bulionowe i ich surogaty, kapsułki bulionowe, preparaty bulionowe, bulion w ziarnkach i jego surogaty, ocet, musztarda, sól kuchenna, kakao, czekolada, wyroby z cukru, pieczywo i wyroby cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, odżywcze środki dietetyczne, słód, pasza, lody; perfumerje, środki kosmetyczne, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, krochmal i wyroby z niego, farbki do bielizny, środki do wywabiania plam, środki przeciwko rdzy, środki do czyszczenia, polerowania i szlifowania; tytoń, wyroby tytoniowe, bibułka do papierosów.

Kreuzstern

Nr. Rej. 16065 — 16067. 7.II 1928. **Pierw.** 31.III 1926. **Fa. Maggi's Nahrungsmittel G. m. b. H.** Hohenstein bei Danzig (W. M. Gdańsk). Fabrykacja, kupno i sprzedaż artykułów spożywczych i produktów leczniczych każdego rodzaju, mianowicie fabrykacja, kupno i sprzedaż wyrobów t. zw. „Maggi".

Towary:

produkty gospodarstwa rolnego, leśnego, ogrodowego i hodowlanego, produkty rybołówstwa i polowania;

środki lecznicze, produkty chemiczne dla celów leczniczych i higjenicznych, farmaceutyczne produkty naturalne i preparaty, plastry, środki opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów spożywczych;

produkty chemiczne dla celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do utwardzenia i lutowania, masa odciskowa dla celów dentystycznych, środki do plombowania zębów, surowce mineralne;

nawozy sztuczne,

barwniki, farby i metale płatkowe,

pokosty, lakiery, zaprawy, żywice, kleidła, pomadka i środki do czyszczenia i konserwowania skóry; środki do apretury i garbowania, masa do froterowania;

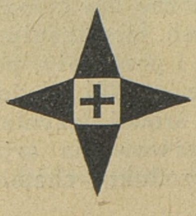
piwo, wino, napoje wyskokowe, wody mineralne, napoje bez alkoholu, sole zdrojowe i kąpielowe;

wyroby z mięsa i ryb, ekstrakty z mięsa i surogaty tychże w postaci płynnej, pastowatej i suchej, konserwy, warzywa i ekstrakty z nich, owoce, soki owocowe galaretki, jaja, mleko i wyroby z nich, masło, ser, margaryna, oleje i tłuszcze jadalne, kawa i preparaty kawowe, surogaty kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i krupy, wyroby z ciasta; korzenie, sosy w postaci płynnej, pastowatej i suchej, artykuły do zup, mąki do zup, preparaty do zup, zaprawy do zup i potraw, ekstrakty do zup i sosów w postaci płynnej, pastowatej i suchej, kostki bulionowe i ich surogaty, kapsułki bulionowe, preparaty bulionowe; bulion w ziarnkach i jego surogaty, ocet, musztarda, sól kuchenna, kakao, czekolada, wyroby z cukru, pieczywo i wyroby cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, odżywcze środki dietetyczne, słód, pasza, lody;

perfumerje, środki kosmetyczne, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, krochmal i wyroby z niego, farbki do bielizny, środki do wywabiania plam, środki przeciwko rdzy, środki do czyszczenia, polerowania i szlifowania;

tytoń, wyroby tytoniowe, bibułka do papierosów.

Nr. 16065.

Nr. 16066.

Mako

Nr. 16067.

Maggam

Nr. Rej. 16068. 8.II 1928. **Pierw.** 28.VI 1926. **Franciszek Klimkiewicz.** Częstochowa, wojew. kieleckie. Skład apteczny. **Towary:** krem toaletowy.

Nr. Rej. 16069. 8.II 1928. **Pierw.** 30.X 1926. **Fa. A. I. Klajner.** Mława, wojew. warszawskie. Fabryka gilz do papierosów. **Towary:** gilzy do papierosów.

Nr. Rej. 16070. 8.II 1928. **Pierw.** 13.I 1927. **Fa. Laboratorjum Techniczne właśc. Alojzy Szczerbicki.** Grudziądz, wojew. pomorskie. Laboratorjum techniczne. **Towary:** bejc woskowy do mebli.

Tere - Bejc

Nr. Rej. 16071. 8.II 1928. **Pierw.** 16.IV 1927. **Fa. S. D. H. Manufacturing Co.** Londyn (Wielka Brytanja). Wytwórnia i handel głośnikami oraz słuchawkami telefonicznemi i radjowemi. **Towary:** głośniki i ich części, słuchawki.

Dr. Nesper

Nr. Rej. 16072. 8.II 1928. **Pierw.** 13.V 1927. **Fa. „Chemergon" Fabryka przetworów chemiczno - farmaceutycznych, właściciel aptekarz Leon Sikorski.** Poznań. Fabryka przetworów chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** puder.

Nr. Rej. 16073. 9.II 1928. **Pierw.** 25.V 1927. **Fa. Fabryka Chemiczna M. Leszczyński i S-ka, Spółka Akcyjna.** Warszawa. Fabryka chemiczna. **Towary:** werniksy.

Nr. Rej. 16074. 9.II 1928. **Pierw.** 1.VI 1927. **Fa. Fabryka Chemiczna M. Leszczyński i S-ka, Spółka Akcyjna.** Warszawa. Fabryka chemiczna. **Towary:** płynny tusz rysunkowy kolorowy.

Ochrona znaku zastrzeżona w kolorach: żółtym, złotym i czarnym.

Nr. Rej. 16075 — 16076. 9.II 1928. **Pierw.** 8.VI 1927. **Fa. Fabryka Chemiczna M. Leszczyński i S-ka, Spółka Akcyjna.** Warszawa. Fabryka chemiczna. **Towary:** atrament.

Nr. 16075.

Towary: atrament antracenowy.

Nr. 16076.

Nr. Rej. 16077. 9.II 1928. **Pierw.** 31.V 1927. **Dr. ekon. i fil. Oskar Wojnowski.** Warszawa. Detaliczna sprzedaż ziół. **Towary:** ziele lecznicze.

Nr. Rej. 16078. 9.II 1928. **Pierw.** 21.II 1927. **Stanisław Herman.** Łódź. Fabryka wyrobów pończoszniczych. **Towary:** wyroby pończosznicze, trykotowe, dziane,

lniane, tkane oraz konfekcja damska i męska.

Sther

Nr. Rej. 16079. 10.II 1928. Pierw. 24.VI 1927. Adolf Henke. Zduńska-Wola, wojew. łódzkie. Wytwórnia płócien i bielizny. Towary: ręczniki i prześcieradła kąpielowe.

Nr. Rej. 16080. 10.II 1928. Pierw. 27.VI 1927. Fa. Herm. Herdegen. Berlin (Niemcy). Wytwórnia artykułów biurowych. Towary: papier, tektura, karton, wyroby z papieru i tektury, surowce i półsurowce do fabrykacji papieru, wytwory fotograficzne i drukarskie, szyldy, sprzęty biurowe (z wyjątkiem mebli), środki do nauczania.

Nr. Rej. 16081 — 16086. 10.II 1928. Pierw. 9.VIII 1927. Fa. Henryka Francka Synowie Fabryka środków kawowych S. A. Skawina — Kraków. Fabryka surogatów kawy. Towary: kawa zbożowa, kawa, kawa palona, kawa wolna od kofeiny, kawa figowa, ekstrakt kawy, namiastka kawy, konserwy kawowe, preparaty kawy, surogaty kawy wszelkiego rodzaju i wszelkie do wyrobu tychże potrzebne produkty przygotowawcze i materjały pomocnicze, karmel, słód karmelowy, kawa słodowa, palona kawa słodowa i preparaty kawy słodowej.

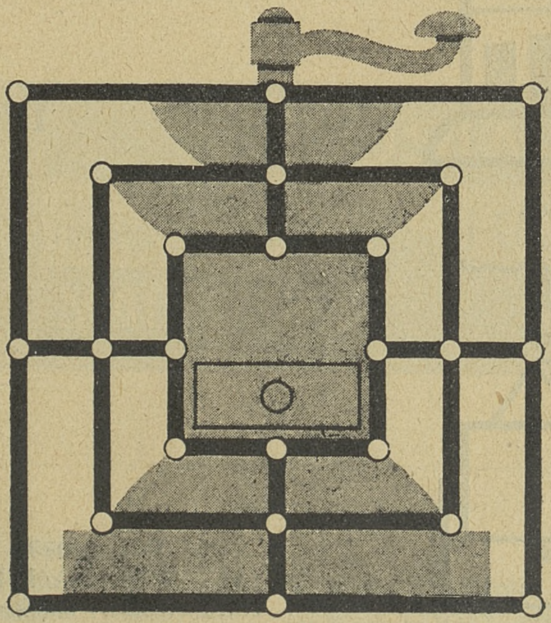
Nr. 16081.

Nr. 16082.

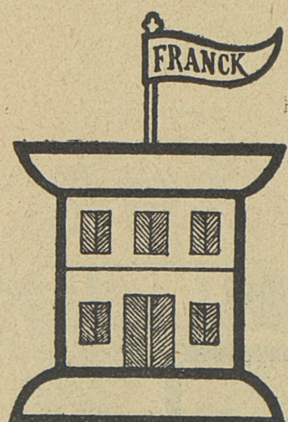
Nr. 16083.

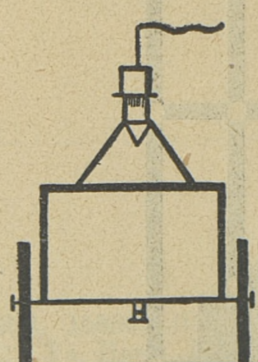
Nr. 16084.

Nr. 16085.

Nr. 16086.

Nr. Rej. 16087. 11.II 1928. **Pierw.** 4.VII 1927. **Fa. J. Brünauer & Co.** Wiedeń (Austrja). Fabryka czekolady i cukierków. **Towary:** czekolada, czekoladki, kakao w proszku, masa kakaowa, masa do pociągania cukierków i owoce cukrzone.

Erika

Nr. Rej. 16088. 11.II 1928. **Pierw.** 10.X 1927. **Fa. K. Kubiczek Sp. z ogr. odp.** Warszawa. Fabryka perfum, kosmetyków i mydeł toaletowych. **Towary:** wyroby perfumeryjne, kosmetyczne i mydła toaletowe.

Yola

Nr. Rej. 16089. 11.II 1928. **Pierw.** 14.IX 1927. **Jakób Fränkel.** Królewska Huta, wojew. śląskie. Apteka i labora-

torjum chemiczne. **Towary:** krem do twarzy, mydło i puder.

„IRMA"

Nr. Rej. 16090 — 16092. 11.II 1928. **Pierw.** 26.VIII 1927. **Zygmunt Mamlok.** Sosnowiec, wojew. kieleckie. Fabryka środków do tępienia owadów i gryzoni. **Towary:** muchołapki.

Nr. 16090.

Chap

Nr. 16091.

Sap

Nr. 16092.

Hap

Nr. Rej. 16093. 11.II 1928. **Pierw.** 18.XI 1924. **Fa. Mich. Piesslinger Gesellschaft m. b. H.** Steyrling (Austrja). Wytwórnia kos. **Towary:** kosy.

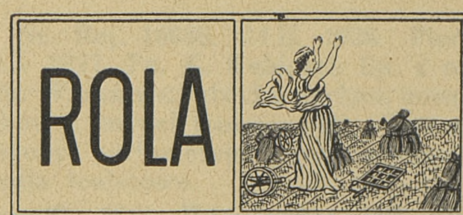
Nr. Rej. 16094. 11.II 1928. **Pierw.** 26.XI 1926. **Fa. Apteka E. Madeyskiego, właśc. Mr. Otmar Tenenbaum.** Lwów. Apteka. **Towary:** krem do twarzy i rąk.

Nr. Rej. 16095. 11.II 1928. **Pierw.** 1.VII 1926. **Fa. J. Chrzanowski.** Poznań. Laboratorjum chemiczno-techniczne. **Towary:** proszek do prania.

Nr. Rej. 16096. 11.II 1928. **Pierw.** 24.III 1927. **Fa. J. W. Grynberg.** Łódź. Fabryka mydła. **Towary:** mydło do prania.

Nr. Rej. 16097. 11.II 1928. **Pierw.** 14.IV 1927. **Fa. Ernst Beckert Nadelfabrik Com.-Gesellschaft.** Chemnitz (Niemcy). Fabryka igieł do maszyn. **Towary:** igły do maszyn pończoszniczych.

Nr. Rej. 16098. 11.II 1928. **Pierw.** 12.V 1927. **Samuel Zdalekier i Mendel Kaliński.** Łomża, wojew. białostockie. Fabryka mydła. **Towary:** mydło do prania.

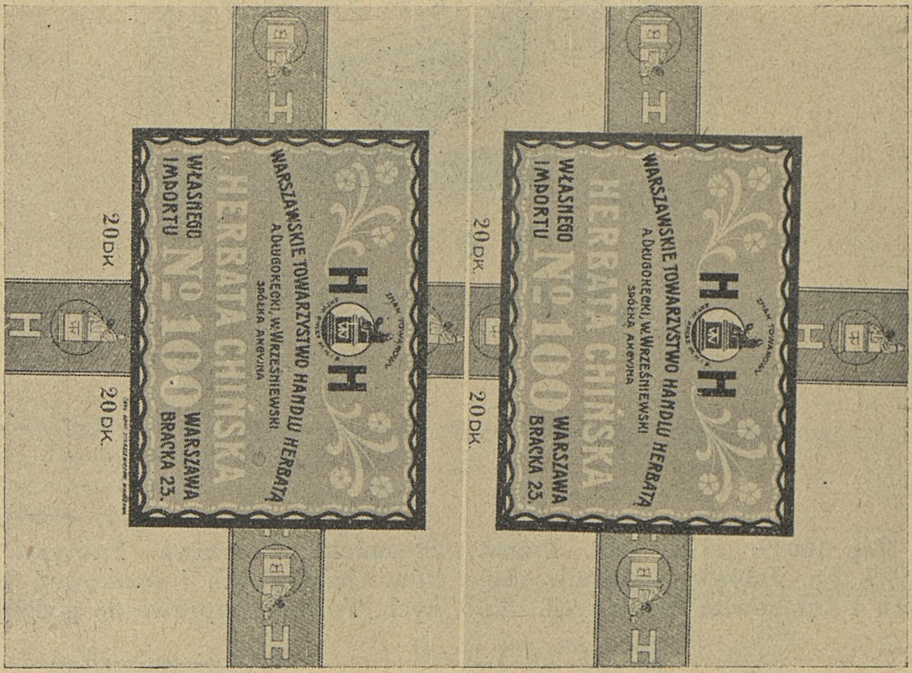
Nr. Rej. 16099. 11.II 1928. **Pierw.** 23.V 1927. **Fa. Fabryka wyrobów chemicznych i Opakowań blaszanych. Sz. Słomnicki.** Warszawa. Fabryka wyrobów chemicznych i opakowań blaszanych. **Towary:** zaprawa do podłóg.

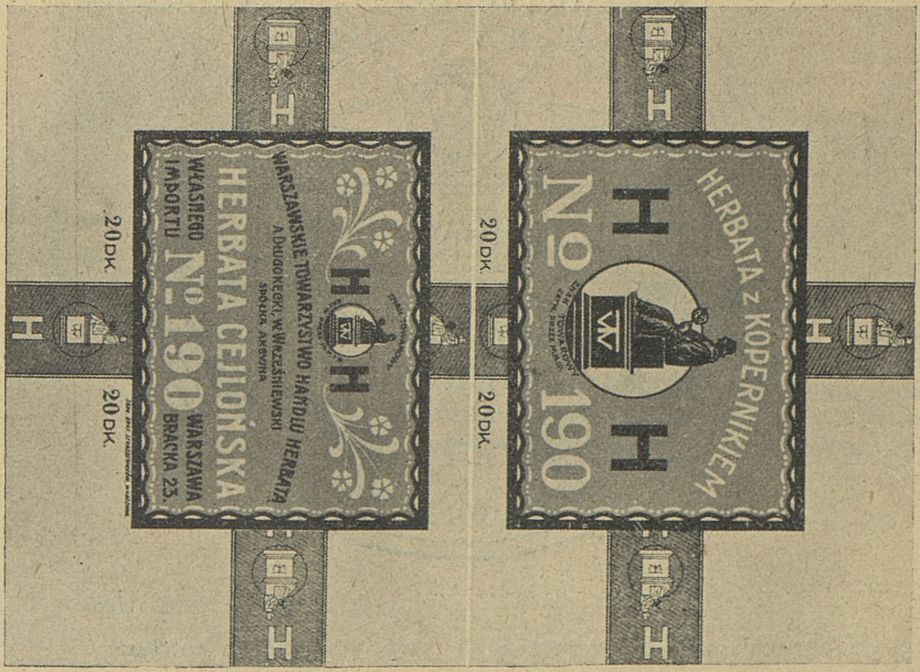
Ochrona znaku zastrzeżona we wszystkich kolorach.

Nr. Rej. 16100 — 16103. 13.II 1928. **Pierw.** 25.V 1927. **Fa. Warszawskie Towarzystwo Handlu Herbatą A. Długokęcki, W. Wrześniewski Spółka Akcyjna,** Warszawa. Handel herbatą. **Towary:** herbata.

Nr. 16100.

Nr. 16101.

Nr. 16102.

Nr. 16103.

Nr. Rej. 16104. 13.II 1928. **Pierw.** 10.VI 1927. **Fa. Fabryka Mydeł Toaletowych, Perfum i Kosmetyków „Fornarina" Sp. Akc.** Warszawa. Fabryka mydeł toaletowych, perfum i kosmetyków. **Towary:** perfumerje, kosmetyki, mydła i wszelkie środki toaletowe.

Nr. 1002

Nr. Rej. 16105. 13.II 1928. **Pierw.** 13.VI 1927. **Fa. „Atlas" W. Kostrzewski i S-ka.** Poznań. Drukarnia i fabryka pieczątek kauczukowych. **Towary:** pocztówki z widokami, świąteczne i rodzajowe, karty wizytowe wszelkiego rodzaju luźne i w pudełkach, zaproszenia i zawiadomienia ślubne i inne, powinszowania kartkowe, książeczkowe wszelkiego rodzaju na wszelkie okoliczności, wiązanki, laurki, albumy z widokami, telegramy ozdobne, kalendarze, wszelkie druki akcydensowe, oraz wszelkie inne wyroby poligraficzne z papieru, kartonu i tektury.

Nr. Rej. 16106. 13.II 1928. **Pierw.** 15.VI 1927. **Fa. The Studebaker Corporation.** South Bend, stan Indiana (St. Zjedn. Am.). Wytwórnia automobili. **Towary:** automobile:

COMMANDER

Nr. Rej. 16107. 13.II 1928. **Pierw.** 23.VI 1927. **Fa. M. Rittershausen.** Berlin (Niemcy). Fabryka maszyn do szycia. **Towary:** maszyny do szycia.

„Sucess"

Nr. Rej. 16108. 13.II 1928. **Pierw.** 24.VI 1927. **Fa. „Kalotechnika" W. Klimecki i S-ka, właściciele Ogilbina i E. Wojciechowski.** Warszawa. Wytwórnia i sprzedaż towarów perfumeryjnych, kosmetycznych i farmaceutycznych. **Towary:** towary perfumeryjne, kosmetyczne i farmaceutyczne oraz mydła toaletowe.

Orgleya
Kalotechnika

Nr. Rej. 16109. 13.II 1928. **Pierw.** 4.VII 1927. **Fa. Aptekarskie biuro zleceń, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż aptekom artykułów farmaceutycznych i wszelkich utensylji ap-

tecznych. **Towary:** artykuły farmaceutyczne i wszelkie towary apteczne.

P P T F

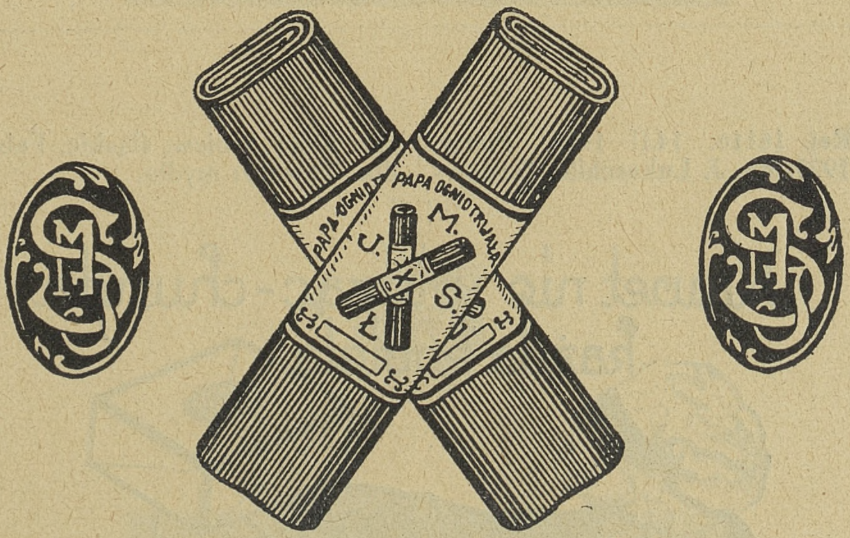
Nr. Rej. 16110. 13.II 1928. **Pierw.** 15.VII 1927. **Fa. D. Leonardt & Co.** Birmingham (Wielka Brytanja). Fabryka piórek do pisania. **Towary:** piórka metalowe do pisania.

εὕρηκα

Nr. Rej. 16111. 13.II 1928. **Pierw.** 20.VII 1927. **Fa. Bracia Jakób i Eber Szapiro.** Lida, wojew. nowogródzkie. Odlewnia żelaza i fabryka maszyn. **Towary:** maszyny i narzędzia rolnicze oraz odlewy żelazne.

Poland Br. Szapiro

Nr. Rej. 16112. 14.II 1928. **Pierw.** 10.VIII 1927. **M. J. Scharff.** Łódź. Fabryka tektury smołowcowej. **Towary:** tektura smołowcowa (papa dachowa).

Nr. Rej. 16113. 14.II 1928. **Pierw.** 16.VIII 1927. **Fa. Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „Galicja" Sp. Akc.** Drohobycz, wojew. lwowskie. Rafinerja olejów mineralnych. **Towary:** benzyna, nafta, olej gazowy, oleje maszynowe, oleje smarowe, oleje automobilowe, parafina, świece i wszelkie produkty, wyrabiane z surowca ropnego.

Aequator

Nr. Rej. 16114. 14.II 1928. **Pierw.** 28.IX 1927. **Fa. Nowa Ceramika, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Warszawa. Wytwórnia płytek glazurowanych, terakotowych i licówek oraz fabrykacja i sprzedaż wyrobów ceramicznych. **Towary:** płytki glazurowane i terakotowe oraz licówki.

Nr. Rej. 16115. 14.II 1928. **Pierw.** 9.IX 1927. **Fa. Bracia Kleinman.** Będzin, wojew. kieleckie. Handel materjałami do szlifowania. **Towary:** papier i płótno szmerglowe (szkliste).

Nr. Rej. 16116. 14.II 1928. **Pierw.** 20.VIII 1927. **Fa. J. Lukaschik.** Tarnowskie Góry, wojew. śląskie. Fabryka mydła. **Towary:** mydła.

Nr. Rej. 16117 — 16119. 14.II 1928. **Pierw.** 7.X 1927. **Fa. A. Piasecki Fabryka Czekolady — Kraków, Spółka Akcyjna.** Kraków. Fabryka czekolady, cukrów i wyrobów cukierniczych. **Towary:** czekolada mleczna.

Nr. 16117.

Nr. 16118.

Nr. 16119.

Nr. Rej. 16120. 14.II 1928. **Pierw.** 20.VI 1927. **Fa. A. Piasecki Fabryka Czekolady — Kraków, Spółka Akcyjna.** Kraków. Fabryka czekolady. **Towary:** czekolada.

Nr. Rej. 16121. 15.II 1928. **Pierw.** 12.XII 1924 (Konw. Zw. Francja). **Fa. Pierre Thibaud.** Paryż (Francja). Eksport i import drzewa, maszyn, narzędzi, preparatów chemicznych, farmeceutycznych i perfumeryjnych oraz galanterji wszelkiego rodzaju. **Towary:** drzewo użytkowe, aparaty elektryczne i przybory do nich, aparaty aerostatyczne, awiacyjne i przybory do nich, karoserje, broń palna, wszelkiego rodzaju masy plastyczne, wyroby stolarskie, tapety wszelkiego rodzaju, wyroby z drzewa hebanowego, meble, ramy, łóżka, wyroby nożownicze, laski, parasole, parasolki, przybory podróżnicze, zabawki, grzebienie i przybory toaletowe, ozdoby, przyrządy naukowe, optyczne, fotograficzne, przedmioty do nauczania, modele, szkoły ruchome, przybory gimnastyczne, instrumenty i aparaty chirurgiczne, lekarskie, farmaceutyczne i ortopedyczne.

XYLIUM

Nr. Rej. 16122. 15.II 1928. **Pierw.** 30.IV 1925. **Fa. Enoch Morgan's Sons Company.** New York, stan New York (St. Zjedn. Am.). Fabryka mydła i środków do prania. **Towary:** mydło i środki do prania.

SAPOLIO

Nr. Rej. 16123. 15.II 1928. **Pierw.** 5.XI 1925. **Fa. Gruschwitz Textilwerke Aktiengesellschaft.** Neusalz a. O. (Niemcy). Fabryka nici i szpagatu. **Towary:** nici lniane, bawełniane i konopiane.

Matrosenzwirn.

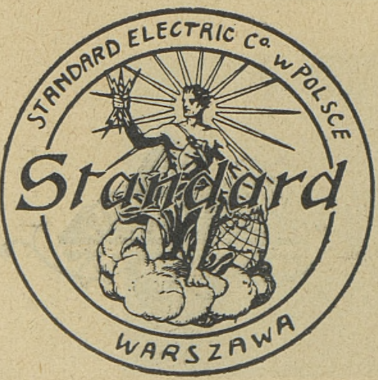
Nr. Rej. 16124. 15.II 1928. **Pierw.** 16.VI 1926. **Fa. Oderberger Chemische Werke Aktiengesellschaft.** Oderberg (Czechosłowacja). Fabryka chemiczna. **Towary:** sacharyna, środki do konserwowania żywności, drzewa, skóry i innych produktów, środki do gaszenia ognia, hartowania i lutowania, masy i preparaty dentystyczne, farby, pokosty, laki, bejce, żywice, kleje, czernidła, środki do czyszczenia, apreturowania i garbowania, zaprawy do podłóg, wosk, materjały do oświetlania, oleje i tłuszcze dla celów technicznych, smary, pasza, oliwa i tłuszcze jadalne, olejki eteryczne, mydło, środki do prania i bielenia, krochmal i wyroby z krochmalu, farbki do bielizny, środki do wywabiania plam, środki ochronne przeciwko rdzewieniu, środki do czyszczenia, polerowania i ostrzenia, produkty chemiczne dla celów naukowych, fotograficznych i przemysłowych z wyjątkiem benzyny do jakiegokolwiek celu takowa byłaby przeznaczona.

Nr. Rej. 16125. 15.II 1928. **Pierw.** 19.VI 1926. **Fa. Suchard S. A. Serrières** (Szwajcarja). Fabryka wyrobów cukierniczych, kakao, czekolady, kawy i artykułów spożywczych. **Towary:** czekolada, kakao, wyroby cukiernicze i wszelkie artykuły i napoje spożywcze pod wszelkiemi postaciami.

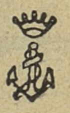
Nr. Rej. 16126. 15.II 1928. **Pierw.** 21.IX 1926. **Fa. Standard Electric Company w Polsce Sp. z o. o.** Warszawa. Fabryka maszyn, aparatów, narzędzi i przyborów elektrotechnicznych. **Towary:** telefoniczne i telegraficzne urządzenia i aparaty, radjoaparaty i urządzenia radjowe, przyrządy naukowe i elektryczne przewody (kable).

Nr. Rej. 16127. 15.II 1928. **Pierw.** 2.XI 1926. **Fa. F. Policky.** Jaroměř (Czechosłowacja). Fabryka skór i pasów. **Towary:** wyroby skórzane, w szczególności pasy wszelkiego rodzaju, skóry podeszwowe i uszczelnienia skórzane.

Nr. Rej. 16128. 15.II 1928. **Pierw.** 16.VI 1926. **Fa. Peugeot & Cie.** Pont-de-Roide (Francja). Fabryka pił i wszelkiego rodzaju narzędzi do ostrzy. **Towary:** piły.

Nr. Rej. 16129. 15.II 1928. **Pierw.** 30.III 1927. **Fa. Van Hausen International Company.** Londyn (Wielka Brytanja). Wytwórnia bielizny i konfekcji męskiej. **Towary:** kołnierzyki, mankiety, koszule, krawaty, podwiązki do pończoch i skarpetek.

Nr. Rej. 16130. 15.II 1928. **Pierw.** 14.II 1927. **Fa. Towarzystwo Akcyjne Fabryk Ołówków St. Majewski i S-ka.** Pruszków, wojew. warszawskie. Fabryka ołówków. **Towary:** ołówki.

Nr. Rej. 16131. 16.II 1928. **Pierw.** 14.IV 1927. **Fa. The Niles Tool Works Company.** New York, stan New York (St. Zjedn. Am.). Fabryka maszyn i narzędzi. **Towary:** prasy hydrauliczne, tokarki do obtaczania osi, wiertarki i tokarki, wytaczarki, wiertarki do wiercenia otworów w kołach wagonowych, tokarki do obtaczania kół wagonowych, tokarki do obtaczania kół pędniowych, tokarki z napędem własnym, wiertarki i wytaczarki poziome, gryzarki, prasy do kół wagonowych, wygładzarki, wiertarki wielowiertłowe, strugarki, obrabiarki krokwinowe i osprzęt do nich.

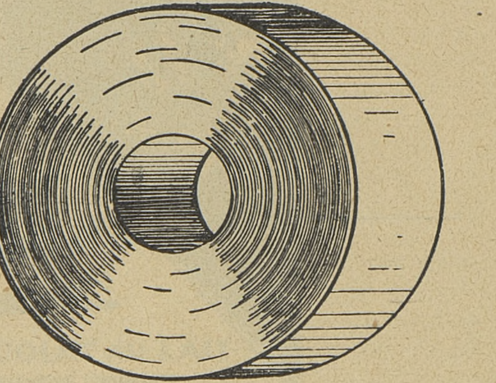

Nr. Rej. 16132. 16.II 1928. **Pierw.** 14.IV 1927. **Fa. Pratt & Whitney Company.** New York, stan New York (St. Zjedn. Am.). Fabryka maszyn i narzędzi. **Towary:** drobne narzędzia do obróbki metali oraz części i przybory do

nich, a mianowicie: gwintowniki, gwintowniki do blach kotłowych, gwintowniki do śrub nakładowych, gwintowniki chłodzone cieczą, gwintowniki do śrub fundamentowych, gwintowniki do śrub trzpieniowych, gwintowniki do śrub do nakładek elastycznych, gwintowniki do rur, wpustowe gwintowniki rylcowe, gwintowniki do nakrętek, gwintowniki rylcowe, gwintowniki wiertłowe, noże gwinciarskie do rur, narzynaki, przebijaki, przebijaki słupkowe, ostrza do przebijaków, oprawki i ostrza gwinciaków do śrub, klucze gwintownikowe, oprawki do przebijaków tokarskich, szyjki do przebijaków, gryzy, gryzy składane, frezowniki, gryzy do wycinania gniazd do klinów, gwintowniki gryzowe, gryzarki czołowe, gryzarki do klinów, gryzy do wyżłobień T-owych, gryzy kształtowe, gryzy do gryzarek wykrojowych, wrzeciona i kołnierze do gryzów i gryzarek czołowych, mufy do gryzów, rozwiertniki, rozwiertniki nastawialne, rozwiertniki trójrówkowe, rozwiertniki centrujące, rozwiertniki do elastycznych śrub osadowych, przebijaki płaskie i spiralne, przebijaki, złącza do przebijaków, wiertła skrętowe, wiertła płaskie, wiertła wpustowe, tulejki wiertłowe, trzpienie, zatyczki do gwintowników, kły tokarniane, wiertła ząbkowane, gwinciarki, narzędzia do ząbkowania krawędzi, narzędzia do obcinania, narzędzia do tokarń i strugarek, rylce ręczne, rozwiertarki, gryzarki do wydrążeń, gryzy do wycinania kanałów wylotowych, przybory gwinciarskie i narzędzia tokarskie.

P.&W. Co.

Nr. Rej. 16133. 16.II 1928. **Pierw.** 17.V 1927. **Fa. H. & E. Kruskopf Ges. m. b. H.** Dortmund-Körne (Niemcy). Zakład budowy maszyn i aparatów oraz handel artykułami potrzebnemi w górnictwie. **Towary:** produkty chemiczne dla celów przemysłowych, środki do gaszenia ognia, papierowe torebki i węże przybitkowe, materjały wybuchowe i przybitki; surowce mineralne, kamienie, żwir, piasek, pył kamienny (naturalny i sztuczny).

Nr. Rej. 16134. 16.II 1928. **Pierw.** 24.V 1927. **Fa. International Icilma Trading Company, Limited.** Londyn (Wielka Brytanja). Fabryka wyrobów kosmetyczno - farmaceutycznych. **Towary:** wszelkiego rodzaju kosmetyki, mydła, perfumerje.

ICILMA

Nr. Rej. 16135. 16.II 1928. **Pierw.** 25.V 1927. **Fa. Maison A. Seguin, Société Anonyme.** Bordeaux (Francja). Fabryka produktów perfumeryjnych i ko-

smetycznych. **Towary:** produkty perfumeryjne, w szczególności środki do pielęgnowania zębów.

LES DENTIFRICES DES RR. PP. BENEDICTINS DE SOULAC

Nr. Rej. 16136. 16.II 1928. **Pierw.** 14.VI 1927. **Fa. Hermann Nier.** Beierfeld i. Sa (Niemcy). Fabryka wyrobów metalowych. **Towary:** przyrządy i naczynia do oświetlania, ogrzewania, gotowania, chłodzenia, suszenia; wyroby emaljowane i cynowane, wyroby blaszane; mechanicznie obrobione metalowe części fasonowe, odlew maszynowy; części do samochodów i rowerów, części do pojazdów; wyroby ze steatytu, naczynia domowe i kuchenne, naczynia stajenne, ogrodowe i rolnicze; wyroby ze szkła i miki; latarnie naftowe, palące się na wietrze, palniki, knoty; kraty ochronne, podstawki do świec; śruby, cylindry, latarnie acetylenowe, palące się na wietrze, wytwarzacze karbidu, palniki steatytowe, pierścienie uszczelniające, naftowe maszynki do gotowania, lampy olejowe, oliwiarki.

Feuerhand

Nr. Rej. 16137 — 16139. 16.II 1928. **Pierw.** 17.VI 1927. **Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft.** Frankfurt n. M. (Niemcy). Fabryka chemiczna. **Towary:** chemiczne produkty dla celów farmaceutycznych i przemysłowych.

Nr. 16137.

STIBENYL

Nr. 16138.

Stibosan

Nr. 16139.

Antimosan

Nr. Rej. 16140 — 16141. 16.II 1928. **Pierw.** 17.VI 1927. **Fa. The Southwestern Milling Company, Inc.** New York, stan New York (St. Zjedn. Am.). Przedsiębiorstwo młynarskie. **Towary:** mąka pszenna.

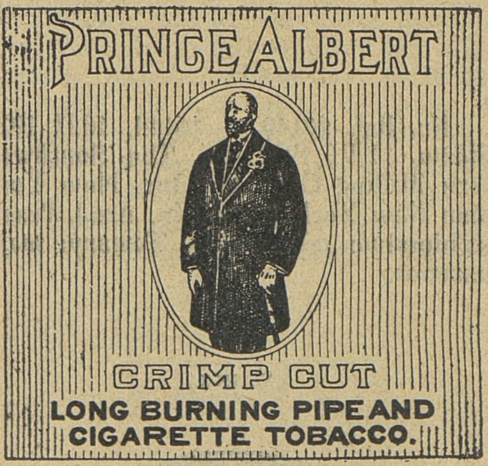
Nr. 16140.

THE SOUTHWESTERN MILLING CO. Inc.
ARISTOS
— THE BEST —
KANSAS CITY
U. S. A.

Nr. 16141.

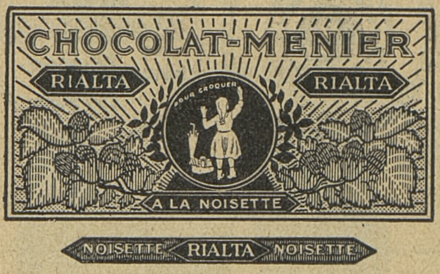
CITADEL

Nr. Rej. 16142. 16.II 1928. **Pierw.** 22.VI 1927. **Fa. R. J. Reynolds Tobacco Company.** Winston-Salem, stan North Carolina (St. Zjedn. Am.). Fabryka wyrobów tytuniowych. **Towary:** tytuń do fajek i papierosów.

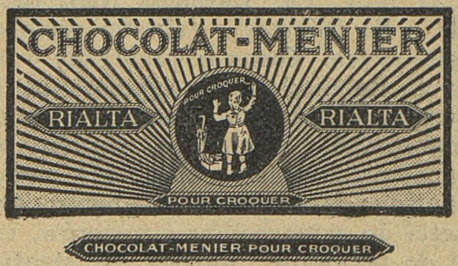

Nr. Rej. 16143 — 16144. 17.II 1928. **Pierw.** 22.VI 1927. **Fa. Société Menier.** Paryż (Francja). Fabryka czekolady. **Towary:** wyroby czekoladowe.

Nr. 16143.

Nr. 16144.

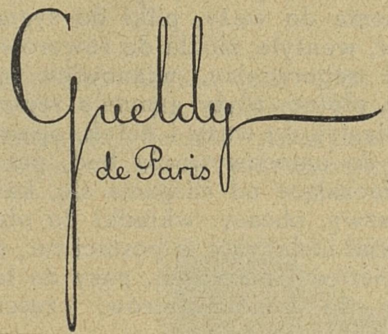

Nr. Rej. 16145. 17.II 1928. **Pierw.** 30.VI 1927. **Fa. The Willys-Overland Company.** Toledo, stan Ohio (St. Zjedn. Am.). Fabryka automobili. **Towary:** autobusy.

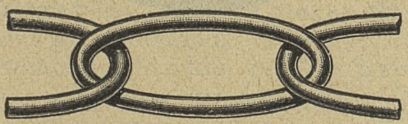
OVERLAND

Whippet

Nr. Rej. 16146. 17.II 1928. **Pierw.** 21.IV 1927 (Konw. Zw. Francja). **Fa. Parfums Gueldy, Société Anonyme.** Paryż (Francja). Fabryka produktów farmaceutycznych i kosmetycznych. **Towary:** produkty perfumeryjne, mydlarskie i kosmetyczne.

Nr. Rej. 16147. 17.II 1928. **Pierw.** 27.VII 1927. **Fa. The Morgan Crucible Company, Limited.** Battersea, Londyn (Wielka Brytanja). Fabryka tygli i szczotek węglowych. **Towary:** szczotki węglowe.

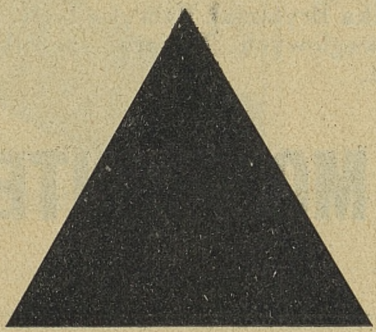
Nr. Rej. 16148 — 16152. 17.II 1928. **Pierw.** 27.VII 1927. **Fa. The Morgan Crucible Company, Limited.** Battersea, Londyn (Wielka Brytanja). Fabryka tygli. **Towary:** tygle galenowe (z błyszczu garncarskiego).

Nr. 16148.

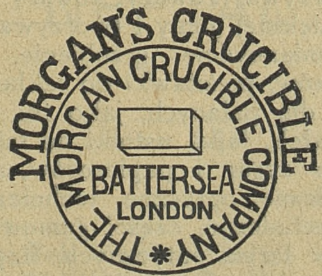
Towary: tygle gliniane i galenowe.

Nr. 16149.

Towary: tygle galenowe (z błyszczu garncarskiego).

Nr. 16150.

Nr. 16151.

Nr. 16152.

"SALAMANDER"

Nr. Rej. 16153. 17.II 1928. **Pierw.** 27.VII 1927. **Fa. The Morgan Crucible Company, Limited.** Battersea, Londyn (Wielka Brytanja). Fabryka tygli i szczotek węglowych. **Towary:** szczotki węglowe.

MORGANITE

Nr. Rej. 16154. 18.II 1928. **Pierw.** 1.VIII 1927. **Fa. Hannoversche Gummiwerke „Excelsior" Aktiengesellschaft.** Hannover-Limmer (Niemcy). Wyrób i sprzedaż artykułów z gumy i podobnego tworzywa. **Towary:** towary z twardej i miękkiej gumy i tworzywa podobnego, mianowicie: grzebienie, ozdoby do włosów, podstawki do szklanek, artykuły dla palących, jako to: pudełka do zapałek, fajki, ustniki do fajek, ustniki do cygar i papierosów, artykuły chirurgiczne, optyczne, techniczne i elektrotechniczne, części gumowe do aparatów farmaceutycznych, fizycznych, chemicznych i fotograficznych, trzonki do noży i do broni, uszka do filiżanek, zabawki jako to: piłki, figurki zwierząt i inne, artykuły z gumy gąbkowej jako to: gąbki, rękawiczki do nacierania, pasy do nacierania, maty kąpielowe, talerze płatnicze, przybory do wszelkiego rodzaju ekwipaży, jako to: obręcze pełne, dętki i węże, gumy pedałowe, gumy hamulcowe, rączki do kierownic, ochraniacze ram, podtrzymywacze bagażu, kieszenie do węży, piłki do sygnalizatorów, wentyle, siodła do rowerów, materjał reperacyjny, mianowicie gumowane płótno, płyty gumowe reperacyjne, plastry do węży i dętek, opatrunki, pasy do umocowywania bud, pasy zabezpieczające od ślizgania się, kalosze, podeszwy, obcasy, wkładki do obuwia, materjał izolacyjny w postaci rur, sztab, mankietów i pierścieni, pasy do łazów, klapy do kondensatorów, części do pras, zakładki do śrub.

Nr. Rej. 16155. 18.II 1928. **Pierw.** 8.VIII 1927. **Fa. International Harvester Company.** Chicago, stan Illinois (St. Zjedn. Am.). Fabryka maszyn. **Towary:** przetrząsacze do siana, nakładacze do siana, maszyny do łuskania kukurydzy, naprężacze do wiązarek, żniwiarki do ścinania koczanów kukurydzowych, grabiarki odrzucające siano nabok, w po-

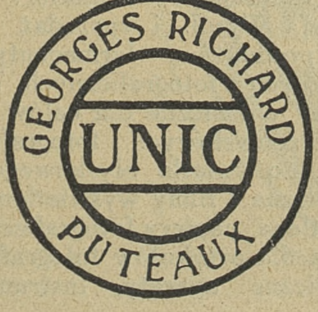
łączeniu z przetrząsaczami, kosiarki do konopi, wiązałki do konopi, maszyny do oczyszczania i przędzenia konopi, maszyny do zbierania snopów, maszyny do międlenia konopi, maszyny do oczyszczania lin konopnych, maszyny doprowadzające materjał do maszyn służących do oczyszczania i przędzenia konopi oraz części zastępcze do wszystkich tych maszyn.

DEERING

Nr. Rej. 16156. 18.II 1928. **Pierw.** 11.VIII 1927. **Fa. Société Vinicole de Champagne, Société Anonyme.** Paryż (Francja). Fabryka win szampańskich i musujących. **Towary:** wina szampańskie i wszelkie inne musujące oraz wszelkie płyny musujące naturalne lub sztuczne.

Nr. Rej. 16157. 18.II 1928. **Pierw.** 11.VIII 1927. **Fa. Société Anonyme des Automobiles „Unic".** Puteaux (Francja). Fabryka automobili. **Towary:** rowery, automobile, bicykle, bicykle trzyosobowe i wszystkie przybory do nich, części oddzielne do rowerów i automobili.

Nr. Rej. 16158. 18.II 1928. **Pierw.** 11.VIII 1927. **Fa. Les Établissements Poulenc Frères Société Anonyme.** Paryż (Francja). Fabryka wyrobów farmaceutycznych. **Towary:** produkt farmaceutyczny.

NEPTAL

Nr. Rej. 16159 — 16160. 18.II 1928. **Pierw.** 18.VIII 1927. **Fa. I. G. Farbenin-**

dustrie Aktiengesellschaft. Frankfurt n. M. (Niemcy). Fabryka chemiczna. **Towary:** środki lecznicze dla ludzi i zwierząt, produkty chemiczne dla celów medycznych i higjenicznych, produkty drogeryjne i preparaty farmaceutyczne, plastry, materjały opatrunkowe, środki do tępienia pasożytów zwierzęcych i roślinnych, środki do konserwowania produktów spożywczych.

Nr. 16159.

Cafiaspirin

Towary: środki lecznicze, produkty chemiczne dla celów lekarskich i higjenicznych, produkty drogeryjne i preparaty farmaceutyczne, plastry, materjały opatrunkowe, środki do tępienia pasorzytów zwierzęcych i roślinnych, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania produktów spożywczych, produkty chemiczne dla celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, masa do odcisków, środki do plombowania zębów, surowce mineralne.

Nr. 16160.

VIGANTOL

Nr. Rej. 16161. 18.II 1928. **Pierw.** 18.VIII 1927. **Fa. Chemische Fabrik Stockhausen & Cie.** Crefeld (Niemcy). Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** produkty chemiczne dla celów medycznych i higjenicznych, drogerje, środki do tępienia zwierząt i roślin, w szczególności środki do zwalczania i tępienia szkodników roślinnych, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania produktów spożywczych, produkty chemiczne dla celów przemysłowych (z wyjątkiem materjałów farbiarskich), zaprawy, artykuły do klejenia, środki do czyszczenia i konserwowania skór, środki do apreturowania i garbarskie, szuwaks, zaprawa do podłóg, tłuszcze techniczne, w szczególności oleje wrzecionowe, szmalce, środki do natłuszczania, do smarowania, perfumerje, środki kosmetyczne, oleje eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, środki do stężenia, w szczególności mydło do stężenia, krochmal i preparaty z krochmalu, dodatki farbiarskie do bielizny, środki do wywabiania plam, środki do czyszczenia i polerowania, środki do szlifowania, środki do konserwowania drzewa, środki zabezpieczające od ognia, środki do nadania nieprzepuszczalności materjałom wszelkiego rodzaju, jak drzewo, kamień, zaprawa wapienna, cement, beton i tynk wszelkiego rodzaju.

Praestabit

Nr. Rej. 16162. 18.II 1928. **Pierw.** 24.VIII 1927. **Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft.** Frankfurt n. M. (Niemcy). Wyrób i sprzedaż barwników, produktów farmaceutycznych, technicznych i fotograficznych. **Towary:** produkty chemiczne dla celów naukowych, przemysłowych i fotograficznych, proszek do światła błyskowego, płyty fotograficzne i filmy wyświetlone i niewyświetlone, papiery fotograficzne, opakowania dla artykułów fotograficznych, fotograficzne aparaty, instrumenty i

przyrządy, objektywy, lampy błyskawiczne, wytwory fotograficzne i druki.

Agfa

Nr. Rej. 16163. 18.II 1928. **Pierw.** 20.VIII 1927. **Fa. S. C. Johnson** & **Son.** Racine, stan Wisconsin (St. Zjedn. Am.). Fabryka farb i wosku. **Towary:** wosk w proszku i wosk preparowany, farba do drzewa, pasta do szpachlowania drzewa, do usuwania lakieru i do czyszczenia podłóg.

JOHNSON'S

Nr. Rej. 16164. 18.II 1928. **Pierw.** 22.VI 1927. **Fa. Browar Toruński Towarzystwo Akcyjne. Toruń,** wojew. pomorskie. Browar z produkcją napojów bez alkoholu. **Towary:** piwo i piwo słodowe.

Nr. Rej. 16165. 18.II 1928. **Pierw.** 1.VII 1927. **Fa. Łódzka Fabryka Kapeluszy dawniej Herman Schlee, Spółka Akcyjna.** Łódź. Fabryka kapeluszy. **Towary:** wełniane kapelusze i stożki do wyrobu kapeluszy.

Nr. Rej. 16166. 18.II 1928. **Pierw.** 4.II 1927. **Fa. Aktiebolaget Pentaverken.** Skövde (Szwecja). Wyrób i sprzedaż maszyn, szczególnie silników spalinowych. **Towary:** chemiczne i farmaceutyczne preparaty, farby, obrobione i nieobrobione metale lub ich stopy i przedmioty z nich wyrabiane, maszyny, ich części i przynależne przybory, szczególnie turbiny gazowe, wodne i parowe, regulatory do turbin, maszyny parowe, kotły parowe, silniki gazowe, silniki wybuchowe, silniki spalinowe, silniki okrętowe, dźwigarki, pompy, sikawki, sprężarki, dmuchawki, wentylatory, ogrzewacze, podgrzewacze, gazogeneratory, tężnie, lodziarki, kondensatory, maszyny i aparaty do wydobywania, przyrządzania i transportowania torfu, transmisje, lokomobile, przegrzewacze, akumulatory, instrumenty, instrumenty naukowe, techniczne, do nauczania, muzyczne i lekarskie, rejestrujące i nierejestrujące przyrządy miernicze, tachometry, aparaty, mianowicie indykatory, aparaty do czyszczenia lub filtrowania gazów lub płynów, np. wody lub olejów, regulatory, smarownice, aparaty sygnalizacyjne, injektory, ejektory, narzędzia, szkło, porcelana, kamień, glina, kaolina i wyroby z nich, kamionka, materjały budowlane, broń, amunicja, materjały wybuchowe, pojazdy i ich części i przynależne przybory, wozy i ich części i przynależne przybory, bawełna, płótno, wełna, konopie, juta, jedwab, skóry surowe i wyprawione, włosy, kauczuk, gutaperka, kość słoniowa, czarny

bursztyn, bursztyn, pianka morska, kość i wyroby z niej, np. przędza, materje, tkaniny, kobierce, rzemienie, uszczelnienia, papier i wyroby z papieru, drzewo i wyroby z drzewa, meble, środki spożywcze i używki w stałym, płynnym i gazowym stanie, rolnicze wytwory, tłuszcze i oliwy i wyroby z tychże, np. mydło, mydło miękkie, świece, olej, smarowidła, smary, artykuły toaletowe, perfumy, środki upiększające, gry, zabawki, artykuły sportowe, przyrządy gimnastyczne, materjały opałowe.

Penta

Nr. Rej. 16167. 20.II 1928. **Pierw.** 23.IX 1921. **Fa. Valdes & Co.** Vrsovic (Czechosłowacja). Fabryka wyrobów metalowych, handel galanterją i drobnemi towarami: **Towary:** wyroby metalowe z wyjątkiem narzędzi i stali w blokach, blachy i drążków stalowych, guziki, przeważnie guziki przyciskowe.

CONTINENTAL

Nr. Rej. 16168. 20.II 1928. **Pierw.** 31.III 1926. **Fa. Maggi's Nahrungsmittel-Gesellschaft mit beschränkter Haftung.** Hohenstein bei Danzig (W. M. Gdańsk). Fabrykacja, kupno i sprzedaż artykułów spożywczych i produktów leczniczych każdego rodzaju, mianowicie fabrykacja, kupno i sprzedaż wyrobów t. zw. „Maggi".

Towary: produkty gospodarstwa rolnego, leśnego, ogrodowego i hodowlanego, produkty rybołówstwa i polowania;

środki lecznicze, produkty chemiczne dla celów lekarskich i higjenicznych, farmaceutyczne, produkty naturalne i preparaty, plastry, środki opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów spożywczych;

produkty chemiczne dla celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do utwardzania i lutowania, masa odciskowa dla celów dentystycznych, środki do plombowania zębów, surowce mineralne, nawozy sztuczne,

barwniki, farby i metale płatkowe,

pokosty, lakiery, zaprawy, żywice, kleidła, pomadka i środki do czyszczenia i konserwowania skóry, środki do apretury i garbowania, masa do froterowania;

piwo, wino, napoje wyskokowe, wody mineralne, napoje bez alkoholu, sole zdrojowe i kąpielowe;

wyroby z mięsa i ryb, ekstrakty z mięsa i surogaty tychże w postaci płynnej, pastowatej i suchej, konserwy, warzywa i ekstrakty z nich, owoc, soki owocowe, galaretki, jaja, mleko i wyroby z nich, masło, ser, margaryna, oleje i tłuszcze jadalne, kawa i preparaty kawowe, surogaty kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i krupy, wyroby z ciasta, korzenie, sosy w postaci płynnej, pastowatej i suchej, artykuły do zup, mąki do zup, preparaty do zup, zaprawy do zup i potraw, ekstrakty do zup i sosów w postaci płynnej, pastowatej i suchej, kostki buljonowe i ich surogaty, kapsułki buljonowe, preparaty buljonowe, buljon w ziarnkach i jego surogaty, ocet, musztarda, sól kuchenna, kakao, czekolada, wyroby z cukru, pieczywo i wyroby cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, odżywcze środki dietetyczne, słód, pasza, lody;

perfumerje, środki kosmetyczne, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, krochmal i wyroby z niego, farbki do bielizny, środki do wywabiania plam, środki przeciwko rdzy, środki do czyszczenia, polerowania i szlifowania;

tytoń, wyroby tytoniowe, bibułka do papierosów.

Maggi

Nr. Rej. 16169. 20.II 1928. Pierw. 14.I 1926. Fa. J. & S. Stempniewicz. Poznań. Fabryka perfum i mydeł toaletowych. Towary: wióry mydlane, mydła, kosmetyki i perfumerja.

Sapola

Nr. Rej. 16170. 20.II 1928. Pierw. 19.IV 1926. Fa. Smith and Wesson, Inc. Springfield, stan Massachusetts (St. Zjedn. Am.). Fabryka broni palnej. Towary: rewolwery i pistolety.

Cecha wyróżniająca zgłoszonego znaku polega na tem, iż kurek i cyngiel rewolwerów i pistoletów wykonane są częściowo w kolorach niebieskim i brunatno-popielatym.

Nr. Rej. 16171. 20.II 1928. Pierw. 19.VI 1926. Fa. C. W. Reger Söhne. Lignica (Niemcy). Fabryka mydła. Towary: mydło.

Mydło Regera
C. W. Reger Söhne
Lignitz

Nr. Rej. 16172. 20.II 1928. Pierw. 7.II 1927. Fa. Towarzystwo Akcyjne fabryki oleju i młyna amerykańskiego „I. D. Potoka Synowie". Będzin, wojew. kieleckie. Tłocznia i rafinerja olejów i tłuszczów roślinnych. Towary: olej rycynowy, kokosowy, lniany i rzepakowy, jadalny tłuszcz roślinny, masło roślinne.

Kubinol

Nr. Rej. 16173. 20.II 1928. **Pierw.** 11.IV 1927. **Nuchim Safirsztein.** Sosnowiec, wojew. kieleckie. Fabryka wód gazowo-owocowych. **Towary:** napoje gazowo-owocowe.

Nr. Rej. 16174. 20.II 1928. **Pierw.** 30.IV 1927. **Fa. W. Lewandowski i S-ka.** Poznań. Fabryka odzieży męskiej i dla chłopców. **Towary:** odzież męska i dla chłopców.

Nr. Rej. 16175. 20.II 1928. **Pierw.** 11.V 1927. **Fa. Standard Oil Company (New Jersey).** Bayonne, stan New Jersey (St. Zjedn. Am.). Wydobywanie i przeróbka produktów naftowych. **Towary:** nafta i benzyna wszelkiego rodzaju, oleje rafinowane, półrafinowane i nierafinowane, wyprodukowane z olejów mineralnych lub węgla, smary i tłuszcze wszelkiego rodzaju, oleje mineralne, roślinne lub zwierzęce i mieszaniny takowych, paliwa wszelkiego rodzaju, stałe, płynne lub lotne i mieszaniny takowych, paliwa dla motorów, alkohole i substancje, zapobiegające stukaniu motorów, oleje do smołowania nawierzchni dróg i oleje do smołowania dachów, asfalty wszelkiego rodzaju, smoły i t. d., oleje do uprzęży, skór i pasów, oleje do wyrobów tytoniowych, wełnianych, sznurów, wyrobów włókienniczych, jak również oleje do wyrobów papierowych i gumowych, kleje, wazeliny, petrolatum, białe oleje, politury do mebli, lakiery, farby, chemikalja, preparaty medyczne i środki weterynaryjne, środki dezynfekcyjne, odwaniające, oczyszczające, środki przeciw robactwu, antyseptyczne, parafina wszelkiego rodzaju, świece, oleje jadalne, surogaty terpentyny, płyn do nadawania połysku, olej do podłóg, maść do oczyszczania podłóg, parafina do czyszczenia.

STANDARD

Nr. Rej. 16176. 21.II 1928. **Pierw.** 16.V 1927. **Fa. Apteka pod białym orłem właśc. Franciszek Schoen.** Buk, wojew. poznańskie. Apteka. **Towary:** środki lecznicze, higjeniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne i odżywcze, preparaty farmaceutyczne, materjały apteczne i opatrunkowe.

Eres

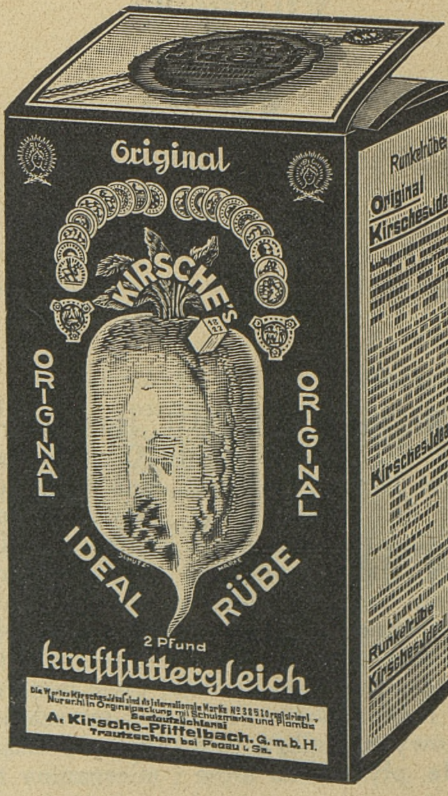
Nr. Rej. 16177. 21.II 1928. **Pierw.** 14.IV 1927. (Konw. Zw. Czechosłowacja). **Fa. Homboker und Marienthaler Eisenwaren-Industrie und Handels-Aktien-Gesellschaft „Moravia".** Ołomuniec (Czechosłowacja). Fabryka towarów żelaznych. **Towary:** gazowe przyrządy wszelkiego rodzaju, jak maszynki gazowe, piece gazowe, oszczędnościowe ogniska gazowe, ogrzewalnie gazowe, skrzynki do pieczenia przy gazowem opalaniu.

MORA

Nr. Rej. 16178. 21.II 1928. **Pierw.** 5.V 1927. (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. Hamburg - Amerikanische Uhrenfabrik.** Schramberg, Württemberg (Niemcy). Fabryka zegarków. **Towary:** zegary i części do nich.

„HAU"

Nr. Rej. 16179. 21.II 1928. **Pierw.** 3.VI 1927. **Fa. Saatgutzüchterei A. Kirsche-Pfiffelbach G. m. b. H.** Lipsk (Niemcy). Hodowla nasion. **Towary:** wytwory z uprawy roli, mianowicie pszenica, pszenica siewna, żyto, żyto siewne, owies, owies siewny, ćwikła pastewna, siemie ćwikły pastewnej, groch, siemie na groch, wytwory gospodarstwa leśnego i ogrodniczego (z wyjątkiem owocu), mianowicie jarzyny i siemie na jarzyny, wytwory do hodowli zwierząt.

Nr. Rej. 16180. 21.II 1928. **Pierw.** 7.VI 1927. **Fa. Titan Co. A./S.** Fredrikstad (Norwegja). Fabryka chemiczna. **Towary:** produkty chemiczne, szczególnie produkty tytoniowe, jak również farby mineralne.

"Kronos"

Nr. Rej. 16181. 21.II 1928. **Pierw.** 9.VI 1927. **Fa. „ABC" wyrób i handel produktów chemicznych.** Nowy Sącz, wojew. krakowskie. Fabryka chemiczna. **Towary:** pasta do obuwia, lak do skór, glazura do skór, czernidło do skór płynne i w proszku, nigrozyna do skór w płynie i w proszku, wosk szewski, farby podeszwowe.

Efesin

Nr. Rej. 16182. 21.II 1928. **Pierw.** 11.VI 1927. **Fa. Dr. M. Albersheim.** Frankfurt n. M. (Niemcy). Fabryka wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych. **Towary:** perfumerje, woda toaletowa do głowy i do płokania ust, mydła, preparaty kosmetyczne.

DULMIN

Nr. Rej. 16183. 21.II 1928. **Pierw.** 11.VI 1927. **Fa. Hamburg-Amerikanische Uhrenfabrik.** Schramberg (Niemcy). Fabryka zegarków i ich części składowych. **Towary:** zegarki i ich części składowe (z wyjątkiem zegarków kieszonkowych i budzików kieszonkowych).

Lux

Nr. Rej. 16184. 21.II 1928. **Pierw.** 14.VI 1927. **Fa. Hermann Nier.** Beierfeld i. Sa (Niemcy). Fabryka wyrobów metalowych. **Towary:** przyrządy i naczynia do oświetlania, ogrzewania, gotowania, chłodzenia, suszenia, wyroby emaljowane i cynowane, wyroby blaszane, mechanicznie obrobione metalowe części fasonowe, odlew maszynowy, części do samochodów i rowerów, części do pojazdów, wyroby ze steatytu, naczynia domowe i kuchenne, naczynia stajenne, ogrodowe i rolnicze, wyroby ze szkła i miki, latarnie naftowe, palące się na wietrze, palniki, knoty, kraty ochronne, podstawki do świec, śruby, cylindry, latarnie acetylenowe, palące się na wietrze, wytwarzacze karbidu, palniki steatytowe, pierścienie uszczelniające, naftowe maszynki do gotowania, lampy olejowe, oliwiarki.

Nr. Rej. 16185. 21.II 1928. **Pierw.** 30.IV 1927 (Konw. Zw. Szwajcarja). **Fa. Conservenfabrik Bischofszell Tobler & Co. A. G.** Bischofszell (Szwajcarja). Fabryka przetworów owocowych. **Towary:** konserwy owocowe i jarzynowe, w szczególności zgęszczony sok jabłeczny.

Pomol

Nr. Rej. 16186. 21.II 1928. **Pierw.** 21.VI 1927. **Fréjus Vinatié.** Paryż (Francja). Handel owocami. **Towary:** daktyle.

V

Nr. Rej. 16187 — 16190. 22.II 1928. **Pierw.** 21.VI 1927. **Fa. Kunerolwerke Emanuel Khuner & Sohn, A. G.** Wiedeń (Austrja). Wytwarzanie, przerabianie i sprzedaż nasion oleistych, olejów, tłuszczów roślinnych oraz innych artykułów spożywczych. **Towary:** produkty tłuszczowe wszelkiego rodzaju, nasiona i owoce oleiste, orzechy kokosowe i inne owoce w rodzaju orzechów oraz wyroby z nich.

Nr. 16187.

Cocetta

Nr. 16188.

Kokosetta

Nr. 16189.

Cococette

Nr. 16190.

Nr. Rej. 16191. 22.II 1928. **Pierw.** 14.VII 1927. **Fa. Keystone Leather Co.** Filadelfja, stan Pensylwanja (St. Zjedn.

Am.). Wytwórnia skóry glansowanej i nieglansowanej. **Towary:** skóry glansowane i nieglansowane, względnie matowe.

KEYSTONE KID

Nr. Rej. 16192 — 16193. 22.II 1928. **Pierw.** 20.VII 1927. **Fa. Dansk Sojakagefabrik A.-S.** Kopenhaga (Danja) Olejarnia. **Towary:** zwierzęce kwasy tłuszczowe.

Nr. 16192.

MARACID

Towary: odpadkowy kwas tłuszczowy, soja, odpadki otrzymywane przy oczyszczaniu surowego oleju soja.

Nr. 16193.

SOYACID

Nr. Rej. 16194. 22.II 1928. **Pierw.** 25.VII 1927. **Fa. Adolf Kramer & Synové.** Nitra (Czechosłowacja). Wytwórnia dachówek i płyt azbestowo-cementowych. **Towary:** dachówki azbestowo-cementowe wszelkiego kształtu i rodzaju, oraz płyty azbestowo-cementowe dla wykładania ścian.

Ferrenit

Nr. Rej. 16195. 23.II 1928. **Pierw.** 20.VI 1927. (Konw. Zw. Szwajcarja). **Fa. H. Gasser & Cie. Uhrenfabrik Preciosa Aktiengesellschaft.** Bienne (Szwajcarja). Fabryka zegarków i ich części. **Towary:** mechanizmy i pudełka do zegarków, jak również i części zegarków.

PRECIOSA

Nr. Rej. 16196. 23.II 1928. **Pierw.** 29.VII 1927. **Fa. Mez, Vater & Söhne.** Fryburg (Niemcy). Fabryka jedwabnych nici i farbiarnia. **Towary:** surowe i farbowane podwójne nici jedwabne i przędza jedwabna, surowe i farbowane jedwabie do haftowania, surowe i farbowane jedwabie sztuczne, jak również garny i nici bawełniane.

SULIMA

Nr. Rej. 16197. 23.II 1928. **Pierw.** 9.VIII 1927. **Fa. Record Dreadnought Watch Co. S. A.** Genewa (Szwajcarja). Wyrób i sprzedaż zegarków i części tychże. **Towary:** zegarki i ich części.

RECORD

Nr. Rej. 16198. 23.II 1928. **Pierw.** 11.VIII 1927. **Fa. A. Robert Wieland.** Auerbach (Niemcy). Fabryka pończoch. **Towary:** towary pończosznicze, trykotaże, ubrania, bielizna osobista, stołowa i pościelowa, gorsety, krawaty, szelki, rękawiczki, materjały tkane i dziane i filce.

A·R·W·A

Nr. Rej. 16199. 23.II 1928. **Pierw.** 17.VIII 1927. **Fa. Dr. J. Perl & Co. Kommanditgesellschaft.** Berlin-Tempelhof (Niemcy). Fabrykacja i sprzedaż chemikalji, farb i lakierów. **Towary:** lakiery, farby, pokosty, masa do szpachlowania, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem do skór), środki przeciwko rdzy.

Perluco

Nr. Rej. 16200. 24.II 1928. **Pierw.** 24.VIII 1927. **Fa. Drei-S-Werk Schwabacher Spinnereinadel- & Stahlspitzenwerk Fr. Reingruber.** Schwabach (Niemcy). Fabryka igieł i wyrobów stalowych. **Towary:** igły wszelkiego rodzaju, w szczególności igły przędzalnicze i do maszyn mówiących.

SSS

FÜRSTEN

Nr. Rej. 16201. 24.II 1928. **Pierw.** 7.IX 1927. **Fa. Berlin-Karlsruher-Industrie-Werke Akt.-Ges.** Karlsruhe i. B. (Niemcy). Fabryka broni i amunicji. **Towary:** naboje.

403

Nr. Rej. 16202. 24.II 1928. **Pierw.** 14.IX 1927. **Fa. Schneider & Zimmer Tow. Akc.** Leszno, wojew. poznańskie. Młyn. **Towary:** mąka, w szczególności żytnia.

Luna

Nr. Rej. 16203. 24.II 1928. **Pierw.** 14.IX 1927. **Fa. Schneider & Zimmer Tow. Akc.** Leszno, wojew. poznańskie. **Towary:** mąka, w szczególności żytnia.

Matador

Nr. Rej. 16204. 24.II 1928. **Pierw.** 11.X 1927. **Fa. Franz A. Pabelick & Co.** Hamburg (Niemcy). Przedsiębiorstwo importowe i eksportowe. **Towary:** kamienie, kamienie sztuczne, cement, wapno, żwir, gips, smoła, asfalt, maź, kominy, materjały budowlane, mata trzcinowa, papa dachowa.

EBANO

Nr. Rej. 16205. 25.II 1928. **Pierw.** 5.VII 1920. **Fa. Dr. Heinr. Traun & Söhne vormals Harburger Gummi-Kamm Compagnie.** Hamburg (Niemcy). Wyrób i sprzedaż wszelkiego rodzaju towarów z kauczuku. **Towary:** wyroby z kauczu-

ku (za wyjątkiem towarów optycznych i artykułów dla użytku zegarmistrzów), grzebienie wszelkiego rodzaju, wszelkie artykuły dla palących, artykuły pisemne, materjały izolacyjne, płyty uszczelniające.

Triumph

Dr. Heinr. Traun & Söhne vormals Harburger Gummi - Kamm Co. Hamburg.

Nr. Rej. 16206 — 16213. 25.II 1928. **Pierw.** 21.VI 1927. **Fa. „Solali" Przemysł Papierniczy Sp. z ogr. por.** Żywiec, wojew. krakowskie. Wyrób i zbyt gilz i bibułek do papierosów. **Towary:** bibułka i gilzy do papierosów.

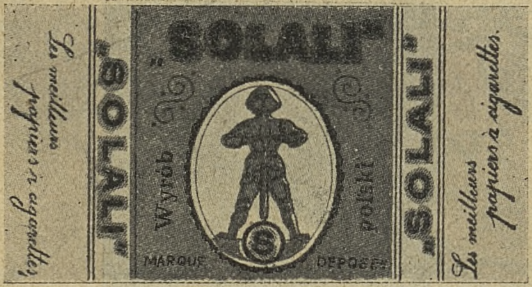
Nr. 16206.

Nr. 16207.

Nr. 16208.

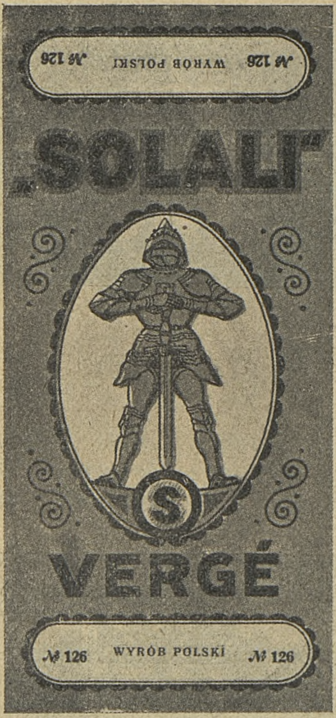
Nr. 16209.

Nr. 16210.

Nr. 16211.

Nr. 16212.

Nr. 16213.

Nr. Rej. 16214 — 16215. 27.II 1928. Pierw. 9.III 1922. Fa. Mez, Vater & Söhne. Fryburg (Niemcy) i Budapeszt (Węgry). Fabryka bawełny i nici. **Towary:** jedwab, bawełna, wełna, jedwab sztuczny, nici lniane, konopne i wszelkie inne.

Nr. 16214.

AURORA

Nr. 16215.

COSMOS

Nr. Rej. 16216. 27.II 1928. Pierw. 16.IV 1927. Fa. Pierwszy Warszawski Import Herbaty „Japończyk" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Warszawa. Import i sprzedaż herbaty. **Towary:** herbata.

Nr. Rej. 16217. 27.II 1928. Pierw. 3.VI 1925. Fa. Maggi G. m. b. H. Singen (Niemcy). Fabrykacja, kupno i sprzedaż artykułów spożywczych, import i eksport. **Towary:** wytwory gospodarstwa rolnego, szczególnie pasze wzmacniające, rolnicze wytwory odpadkowe, środki lecznicze, szczególnie tabletki, produkty chemiczne dla celów leczniczych i higjenicznych, środki do konserwowania artykułów żywnościowych, produkty chemiczne dla celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do utwardzania i lutowania, nawozy, barwniki, pokosty, lakiery, kleidła, masa do froterowania, wody mineralne sztuczne, oleje i tłuszcze techniczne, smary, wyroby mięsne i rybne, ekstrakty mięsne i ich surogaty w postaci płynnej, pastowatej i suchej, konserwy, warzywa i ekstrakty z warzyw, owoce, soki owocowe, galaretki, mleko i wyroby z mleka, oleje i tłuszcze jadalne, kawa, preparaty z kawy, surogaty kawy, herbata, cukier, miód, mąka i krupy, wyroby z ciasta, korzenie, sosy w postaci płynnej, pastowatej i suchej, artykuły do zup, mąki i preparaty do zup, zaprawy do zup i potraw, ekstrakt do zup i sosów w postaci płynnej, pastowatej i suchej, kostki buljonowe i ich surogaty, kapsułki buljonowe, preparaty buljonowe, buljon mięsny i jego surogaty w postaci ziaren, ocet, musztarda, kakao, czekolada, wyroby z cukru, pieczywo i wyroby cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, dietetyczne środki odżyw-

cze, słód, oleje eteryczne, krochmal i preparaty z niego, środki przeciwko rdzy, środki do czyszczenia i polerowania, z wyjątkiem do skór, środki do szlifowania.

Maggam

Nr. Rej. 16218. 27.II 1928. Pierw. 7.III 1927. Fa. Albert Meyer. Gdańsk (W. M. Gdańsk). Hurtownia towarów gumowych i artykułów chirurgicznych. Towary: towary gumowe do pielęgnowania chorych i higjeny.

ALMEDA
TRADE-MARK
GESETZLICH GESCHÜTZT

Nr. Rej. 16219. 27.II 1928. Pierw. 21.V 1927. Fa. **Fabryka mydeł toaletowych, perfum i kosmetyków „Florange", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Warszawa—Praga. Fabryka mydeł, perfum i kosmetyków. **Towary:** mydło, perfumy i wyroby kosmetyczne.

Florange

Nr. Rej. 16220. 27.II 1928. Pierw. 8.VII 1927. Fa. **Towarzystwo Przemysłu Chemiczno-Farmaceutycznego, dawniej Magister Klawe, Spółka Akcyjna.** Warszawa. Wytwórnia i handel produktów chemicznych. **Towary:** przetwory chemiczno-farmaceutyczne.

Cholesol

Nr. Rej. 16221. 27.II 1928. Pierw. 13.VII 1927. Fa. **Adolph Hoffmann, Sp. z ogr. odp.** Żywiec, wojew. krakowskie. Fabryka mydła. **Towary:** mydło toaletowe i do prania.

„Hab Mich Lieb"
Erzeugnis der Seifen - Fabrik
Adolph Hoffmann G. m. b. H.
Polen, Verkaufsbüro Katowice

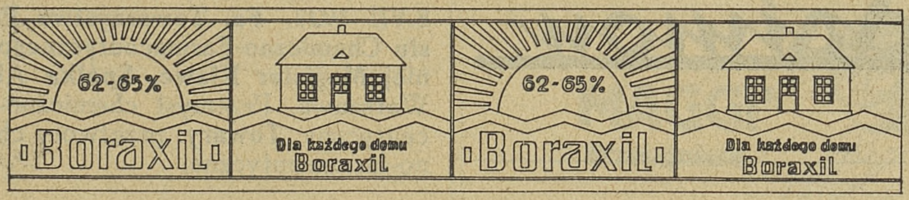
Nr. Rej. 16222 — 16223. 28.II 1928. **Pierw.** 24.VIII 1927. **Fa. Erich A. Kollontay.** Katowice-Brynów, wojew. śląskie. Fabryka chemiczna. **Towary:** mydła domowe, mydła toaletowe, produkty kosmetyczne, proszek mydlany, płatki mydlane, mydło miękkie, soda do bielenia, proszek do szorowania, świece, pasta do obuwia, środki czyszczące wszelkiego rodzaju, wosk do woskowania posadzki, tłuszcze jadalne wszelkiego rodzaju.

Nr. 16222.

Towary: mydło do prania, mydło gospodarskie i mydło toaletowe wszelkiego rodzaju.

Nr. 16223.

Nr. Rej. 16224. 28.II 1928. **Pierw.** 18.X 1927. **Fa. Warszawskie Towarzystwo „Motor" Spółka Akcyjna.** Warszawa. Zakłady chemiczno-farmaceutyczne. **Towary:** środek leczniczy.

Phennin

Nr. Rej. 16225. 28.II 1928. **Pierw.** 3.II 1925. **Fa. Elektrotechnische Fabrik Schmidt & Co.** Berlin (Niemcy). Fabryka elektrotechniczna. **Towary:** aparaty i przyrządy do oświetlania elektrycznego, mianowicie: lampy kieszonkowe, pręty świecące, latarnie, świeczniki, lampy stojące, lampy wiszące, ramiona ścienne, żarówki, oprawy do lamp, zapalacze do gazu, ozdoby, zasilane światłem elektrycznem, a mianowicie: elektryczne szpilki do krawatów i przedmioty do stroju, elektryczne zapalacze do cygar; latarnia magiczna, przyrządy projekcyjne, elementy i baterje galwaniczne, mianowicie: mokre i suche elementy, akumulatory i ich części, jak: elektrody, depolaryzatory, elektrolit, naczynia i pokrywki do elementów, akumulatorów i baterji, zaciski, elektryczne aparaty indukcyjne, induktory iskrowe, baterje zapałowe, elektryczne dzwonki, skrzynki numerowe, klapki do tablic, aparaty telefoniczne, elektryczne urządzenia stykowe, łączniki, otwieracze drzwi, elektryczne przyrządy miernicze, jak woltomierz, amperomierze, ommierze i mostki miernicze, aparaty galwanizacyjne, aparaty i części do telefonji

i telegrafji bez drutu, elektrycznie pędzone zegary.

daimon

Nr. Rej. 16226. 29.II 1928. Pierw. 4.V 1927. Fa. Dom Handlowy Henryk Saks. Warszawa. Handel artykułami technicznemi. Towary: lampy elektryczne.

Spectral

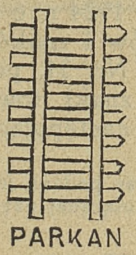
Nr. Rej. 16227. 29.II 1928. Pierw. 8.VII 1927. Fa. Towarzystwo Przemysłu Chemiczno-Farmaceutycznego, dawniej Magister Klawe, Spółka Akcyjna. Warszawa. Przemysł chemiczno-farmaceutyczny. Towary: przetwory chemiczno-farmaceutyczne.

Intractum

Nr. Rej. 16228. 29.II 1928. Pierw. 18.VII 1927. Fa. Neuhauser & Obermeyr. Linz-Urfahr (Austrja). Wytwórnia pieczywa. Towary: sucharki dla dzieci.

Nr. Rej. 16229. 29.II 1928. **Pierw.** 21.IX 1927. **Fa. Ch. Broniatowski.** Częstochowa, wojew. kieleckie. Fabryka mydeł i techniczno-chemicznych wyrobów. **Towary:** mydło.

Nr. Rej. 16230. 29.II 1928. **Pierw.** 6.II 1926. **Fa. Maggi's Nahrungsmittel G. m. b. H.** Gdańsk (W. M. Gdańsk). Fabrykacja, kupno i sprzedaż artykułów spożywczych i produktów leczniczych, szczególnie fabrykacja, kupno i sprzedaż wyrobów znanych pod nazwą „Maggi". **Towary:** wyroby z mięsa i ryb, ekstrakty z mięsa i surogaty tychże w postaci płynnej, pastowatej i suchej, konserwy, warzywa i ekstrakty z nich; owoce, soki owocowe, galaretki, jaja, mleko i wyroby z nich, masło, ser, margaryna, oleje i tłuszcze jadalne, kawa i preparaty kawowe, surogaty kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i krupy, wyroby z ciasta, korzenie, sosy w postaci płynnej, pasty i suchej, artykuły do zup, mąki do zup, preparaty do zup, zaprawy do zup i potraw, ekstrakty do zup i sosów w postaci płynnej, pastowatej i suchej, kostki buljonowe i ich surogaty, kapsułki buljonowe, preparaty buljonowe, buljon w ziarnkach i jego surogaty, ocet, musztarda, sól kuchenna, kakao, czekolada, wyroby z cukru, pieczywo i wyroby cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, lody.

ZMIANY W REJESTRZE.

a) Nr. Nr. Rej.: 950 i 1267 — prawo do znaku przepisane z firmy: „M. Joss & Löwenstein" na firmę: „M. Joss & Löwenstein akciová společnost".

Nr. Rej. 5105 — prawo do znaku przepisane z firmy: „W. Vernon & Sons, Limited", Liverpool, na firmę: „Spillers Milling and Associated Industries Limited" Londyn.

Nr. Rej. 5479 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Deutsch-Luxemburgische Bergwerks- und Hütten-Aktiengesellschaft", Bochum, na firmę: „Vereinigte Stahlwerke Aktiengesellschaft", Düsseldorf.

Nr. Rej. 10321 — prawo do znaku przepisane z firmy: „The Red Hand Compositions Limited", na firmę: „Pinchin, Johnson & Co., Limited".

Nr. Rej. 13213 — prawo do znaku przepisane z firmy: „W. Vernon & Sons, Limited", Liverpool i Londyn, na firmę: „Spillers Milling and Associated Industries Limited", Londyn.

Nr. Rej. 13665 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Oesterreichische

Süsstoffvertriebsgesellschaft m. b. H." na firmę: „Vereinigte Chemische Fabriken Kreidl, Heller & Co."

b) Nr. Rej. 12312 — w rubryce „uwagi" wpisano: ochrona znaku zastrzeżona w kolorach: białym, czerwonym i ciemno-niebieskim na tle żółtem.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU.

Na podstawie art. 117 p. 2 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306) wykreślone zostały znaki towarowe, zarejestrowane za następującemi numerami:

(Po numerze podana jest data wygaśnięcia prawa wyłącznej używalności znaku)

6955 — 12.III 1928
8314 — 27.II 1928
8315 — 27.II 1928
8330 — 18.II 1928
8354 — 27.II 1928
8355 — 27.II 1928.

Na podstawie art. 117 p. 3 ustawy z dn. 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306) wykreślone zostały znaki towarowe, zarejestrowane za następującemi numerami:

(Po numerze podana jest data wygaśnięcia prawa wyłącznej używalności znaku)

11205 — 1.III 1928 — na mocy orzeczenia Wydziału Spraw Spornych z dn. 28.IX 1927 r. Nr. Sp. 82/27, unieważniającego rejestrację tegoż znaku;

11207 — 1.III 1928 — na mocy orzeczenia Wydziału Spraw Spornych z dn. 28.IX 1927 r. Nr. Sp. 81/27, unieważniającego rejestrację tegoż znaku.

SPROSTOWANIE.

W zeszycie 2 „Wiadomości Urzędu Patentowego" z dn. 29 lutego 1928 r.: na str. 140, szpalta 2, w wierszu 7 od dołu, zamiast **„Nr. Rej. 19925"** winno być **„Nr. Rej. 15925".**

Drukarnia Zakładów Wydawniczych M. Arct, Sp. Akc. w Warszawie, Czerniakowska 225.